

DATED
NEWS
DELIVER BY
SATURDAY
JUNE 6

LAIKS

WEEKLY NEWS
PERIODICAL
POSTAGE PAID
AT LARGO, FL
AND ADDITIONAL
MAILING OFFICE
(USPS 301-500)
ISSN 1089-8832

"LAIKS" IS PUBLISHED SINCE 1949 // "LAIKS" IZNĀK NO 1949. GADA

Published 48 times per year except the first week of May, the last week in June, the second week in September, the last week in December

Published weekly by: Latvian Newspaper "Laiks", Inc., 114 4th Ave NW, Largo, FL 33770

POSTMASTER: Send address change to: "Laiks", 114 4th Ave NW, Largo, FL 33770

Phone: 727-953-6313; Fax: 727 286 8543; E-mail: rasma@laiks.us

Lasiet tīmeklī!
www.laiks.us

Volume LXVI Nr. 22 (5719)

2015. gada 6. jūnijs – 12. jūnijs

Ārlietu ministrijas Atzinības raksts Uldim Bluķim

Ņujorkā, 26. maijā, Latvijas pastāvīgajā pārstāvniecībā ANO par ieguldījumu Latvijas Republikas valstiskuma stiprināšanā ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs pasniedza Ārlietu ministrijas Atzinības rakstu diplomātam Uldim Bluķim (*attēlā*).

Pasniedzot Atzinības rakstu, E. Rinkēvičs pauda pateicību U. Bluķim par ieguldījumu Latvijas valsts labā un aktīvo iesaisti un palīdzību Latvijas ārlietu dienestam jau no tā atjaunošanas brīža.

Uldis Bluķis ir viens no Baltiešu aicinājuma Apvienotajām Nācijām (*Baltic Appeal to the United Nations*) dibinātājiem un aktīvistiem. No 1991. līdz 1998. gadam bijis diplomāts Latvijas pastāvīgajā pārstāvībā ANO, un no 1994. līdz 2000. gadam – ANO Kontribūciju komitejas eksperts. Pirms tam savu profesionālo pieredzi par ANO darbību un struktūrām viņš izmantoja, brīvprātīgi strādājot Latvijas pārstāvniecībā ANO. Ārlietu ministrijas archīva vērtīgs ieguvums ir U. Bluķa uzkrātie, saglabātie un 2014. gada septembrī Ārlietu ministrijai nodotie dokumenti – dienesta ziņojumi, pārskati par darbu un personiskās piezīmes, kas dokumentē Latvijas iestāšanos ANO, Latvijas pārstāvības ANO darbību, kā arī ANO Ģenerālās asamblejas Kontribūciju komitejas darbību. Tie būtiski papildina archīva fondu par 90. gadiem, kas ir nozīmīgs periods Latvijas un ārlietu dienesta vēsturē.

Holivudā uzņems filmu par baltiešu izsūtīšanu

Kannu kinofestivāla laikā kļuvis zināms, ka britu aktrise Bela Povlija atveidos galveno lomu

Holivudas drāmā "Pelni sniegā" (*Ashes in the Snow*), vēstī projekta organizatori. Filma tiks veidota pēc lietuviešu izcelsmes rakstnieces Rūtas Šepetis pasaulslavenās grāmatas "Starp pelēkiem toņiem" (*Between Shades of Gray*) motīviem un stāstis par baltiešu ciešanām izsūtījumā Sibīrijā. Drāmas filmēšana tiks sākta jau ziemā. Par tās režisoru ir izvēlēts lietuviešu izcelsmes amerikānis Marius Markevičs, kuŗš ir veiksmīgs kino producers, bet kā režisors plašāku atpazīstamību izpelnījās ar 2012. gadā uzņemto dokumentālo filmu par Lietuvas basketbola izlasi.

Rakstniece Rūta Šepetis

Grāmatas "Starp pelēkiem toņiem" stāstu par 15 gadus veco Līnu, kuŗu kopā ar māti un jaunāko brāli 1941. gadā deportē uz Sibīriju un kuŗa nolemj savas ģimenes un tūkstošiem citu deportēto cilvēku piedzīvoto iemūžināt zīmējumos, kino vajadzībām pielāgos aktieris Bens Jorks Džons.

Latviešu skolai Hamiltonā pamatskolas 47. izlaidums un 270. absolvente

Saules un Jāņu zīmē noritēja Latviešu skolas Hamiltonā pamatskolas 47. izlaidums Hamiltonas Kristus draudzes baznīcas lejas zālē. Šoreiz izlaiduma klasē bija viena absolvente – Džesika (*Jessica*) Lakata, kuŗa ir šīs skolas 270. absolvente.

Svinīgajam aktam sākoties, Džesika ienesa skolas karogu un nodeklamēja Māŗa Čaklā dzejoli "Uz zemes lodes zem saules". Džesika tad pievienojās koklētāju ansamblim (Laurai Legzdiņai un Elzai Eglītei), un visas trīs koklētājas novadīja kopdziesmu "Saulīt, mana krusta māte".

Valsts prezidents Andris Bērziņš apmeklē Likteņdārzu

Andris Bērziņš stāda ozolu Likteņdārzā // FOTO: Latvijas Valsts prezidenta kanceleja

Pirmdien, 1. jūnijā Valsts prezidents Andris Bērziņš pēc Latvijas Politiski represēto apvienības un Likteņdārza īstenošanas – Kokneses fonda ielūguma apmeklēja Likteņdārzu. Vizītes laikā Valsts prezidents apskatīja kopš 2008. gada Likteņdārzā desmitiem tūkstošu Latvijas cilvēku kopīgi paveikto. Valsts prezidentu Koknesē sagaidīja Kokneses fonda dibinātāji, Kokneses pašvaldības pārstāvji un Kokneses novada politiski represētie.

Būvniecības darbi Likteņdārzā notiek par idejas atbalstītāju saziēdotajiem līdzekļiem. Kokneses fonds pateicas katram, kas piedalās dārza īstenošanā. Šogad uzsākts Lielā kalna projekts, tāpēc aicinām katru apmeklētāju atvest saujiņu zemes no savas mājas, sava novada. Tāpat joprojām gaidīti tiek pelēkie laukakmeņi amfiteātrim, ziedojumi par bruģakmeņiem ar savu vārdu un uzvārdu, kā arī finansiāls atbalsts.

Tuvāka informācija
par projektu –
www.liktenadarzs.lv

Godājamie tautieši!

DV ASV aicina tautiešus atbalstīt Daugavas Vanagu 2014. gada līdzekļu vākšanas akciju ASV par labu bijušajiem leģionāriem un mazuļiem skolēniem Latvijā, kā arī jaunatnes latviskai izglītībai ASV. Jūsu ziedojumu lūdzam nosūtīt Daugavas Vanagu zemes valdes kasierim (Ivars Zuševics, 7214 Elberton Ave., Greendale, WI 53129) līdz 2015. g. 26 jūnijam; čeki rakstāmi uz „Latvian Association DV ASV, Inc” vārda.

ANDRIS KURSIETIS,
Daugavas Vanagu ASV valdes priekšsēdis.

Latvian newspaper

LAIKSFrequency: WKLY EXC 1ST WK - MAY; LAST WK - JUN;
2nd WK - SEPT; LAST WK - DEC**Latviešu nedēļas laikraksts**Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā
Abonēšanas maksa ASV dolāros: 1 gadam US \$ 144.00;
6 mēn. US \$ 83.00; 3 mēn. US \$ 50.00.Redakcija Rīgā, Ģertrūdes ielā 27, Rīga, LV-1011, Latvija.
Tālr.: +371 67326761, fakss: +371 67326784
e-pasts - redakcija@laiks.us
mājaslapa - www.laiks.usRedaktore: Ligita Kovtuna
mob. tālr.: +371 29439423. e-pasts: ligita@laiks.us**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti LATVIJĀ, maksājumi notiek EURO.**Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.
Redakcijai ir tiesības iesūtītos materiālus izmantot arī saīsinātus.
Laikrakstā iespējams, ar autora vārdu vai iniciāļiem
parakstītajos rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli
par pašu jautājumu var arī nesaskanēt.
Par reklāmas vai sludinājuma saturu atbild reklamdevējs.Administratore ASV: Rasma Adams
114 4th Ave NW, Largo, FL33770
Tālr.: 727 953 6313, fakss: 727 286 8543
e-pasts: rasma@laiks.usKandas ziņas: Mārtiņš Štauers
104-3000 Notre Dame Street, Lachine, QC, H8S 2H1
Tālr.: 514-639-8722, e-pasts: stauvers@yahoo.ca,**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti ASV, maksājumi notiek ASV dolāros.**
Sēru sludinājumus un adrešu maiņas sūtiet pēc adresei
50 Sternberger Ave Unit 5, Long Branch, NJ 07740
e-pasts: LaiksDSR@aol.com**LAIKS**50 Sternberger Ave Unit 5,
Long Branch, NJ 07740
laikdsr@aol.com

Lūdzu, maksāt ASV dolāros uz "Laiks" Inc. vārda

Abonējiet laikrakstu LAIKS, neizejot no mājām – lietojiet
www.laiks.us!"LAIKA" abonements maksā: 3 mēnešiem.....ASV \$ 50.00
6 mēnešiem.....ASV \$ 83.00
1 gadam.....ASV \$ 144.00Floridas iedzīvotāju ievēribai! Lūdzu pievienojiet 7% Floridas
nodokli par laikraksta abonēšanu!Gada abonenti saņems bez maksas:
• sešus JAUNO LAIKS pielikumus;Laiks pa gaisa pastu Amerikā
Gadā ASV \$235.00.....6 mēneši \$130.00
Laiks pa gaisa pastu Latvijā
Gadā ASV \$235.00.....6 mēneši \$130.00
Laiks pa gaisa pastu Kanadā
Gadā ASV \$260.00.....6 mēneši \$140.00
Laiks pa gaisa pastu citur ārzemēs
Gadā ASV \$330.00.....6 mēneši \$175.00JAUNO LAIKS abonements sešas avīzes
Gadā.....ASV \$30.00
Kanadā gadā.....ASV \$35.00

Ārpus ASV LAIKU var pasūtīt tikai pa gaisa pastu.

Ar šo nosūtu Jums

US \$ _____ par _____ mēn./ _____ gadu

Ja abonementu nevēlaties atjaunot, lūdzu, norādiet iemeslu

Uzvārds, vārds: _____

Adrese: _____

zip: _____

Augsts novērtējums Kristinai Stiebris

AINA UN ILMĀRS STIEBRIS

Kristina Stiebris

4. maijā ASV Izglības minis-
trs Arne Duncan paziņoja
Kristinai Stiebris no Ņuarkas,
De., kuŗa apmeklē Charter
School of Wilmington Vilming-
tonā, De., ka viņa ir izraudzīta
2015. gada prēmijai „Presi-
dential Scholar”.Programa US Presidential
Scholars Program dibināta 1964.
gadā un katru gadu Amerikas
mērogā piešķir Presidential
Scholar prēmiju. Tā ir augstākā
prēmija, ko valsts piešķir vi-
dusskolas absolventiem, kuŗiakadēmiski un mākslinieciski ir
pierādījuši izcilus sasniegumus.2015. gadā šo prēmiju sa-
ņems 141 skolnieks. Sarikojumi,
kas veltīti viņu godināšanai, un
patī apbalvojumu pasniegšana
notiks Vašingtonā no 21. līdz
23. jūnijam.Kristina Stiebris, Imanta un
Kathleen Stiebris meita, ir
uzņemta University of Virginia
Virdžīnijas pavalstī un studēs
biomedicīnas inženierzinātnes
(Biomedical Engineering).

VIEDOKLIS

Ražošana 4.0 – iespējas Latvijai

Ražošanas attīstība līdz ražošanai 4.0

DR. KĀRLIS I. ĀBOLIŅŠ,
Ķelnes universitātes Banku katedras zinātnu doktorsPirmā ražošanas revolūcija –
tātad ražošana 1.0 notika 18. gs.
90. gados, kad kļuva pieejamas
mechaniskas ražošanas iekārtas,
kuŗas darbināja ar tvaiku vai ar
ūdens plūsmu.

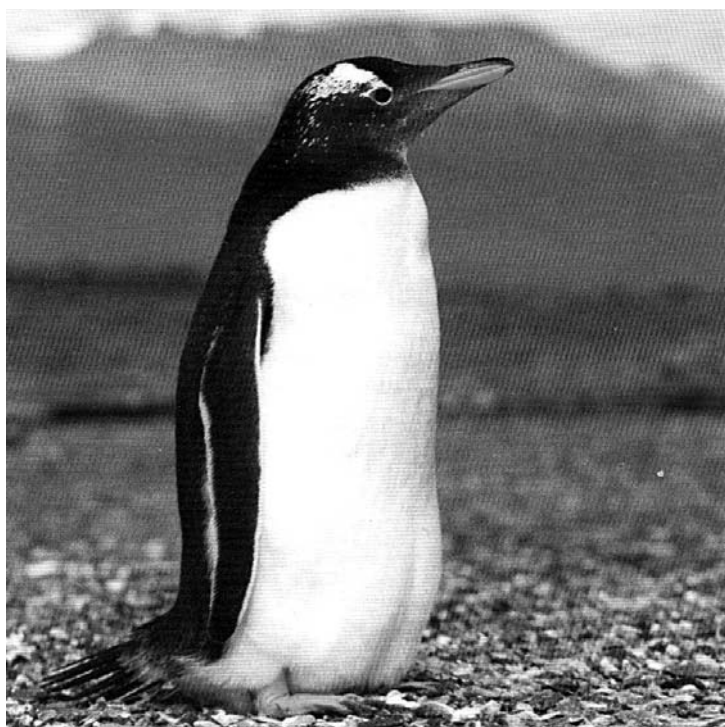
Otrā ražošanas revolūcija – ra-

žošana 2.0 sākās 19. gs. 70. gados
ar diferencētu lielaudīgu ražoša-
nu, jo kļuva pieejama elektriskā
enerģija.Trešā ražošanas revolūcija –
ražošana 3.0 sākās 20. gs 70. ga-
dos, kad ražošanu uzlaboja ar

elektroniku un informātiku.

Ceturrtā ražošanas revolūcija –
ražošana 4.0 ir saistīta ar ražoša-
nas digitālizāciju, lai veidotu
mūsdienīgu produkciju.Digitālizācija nozīmē, ka infor-
māciju varēs izmantot tūlīt. Tas
novedīs pie tā, ka produktu un pa-
kalpojumu ražošana arvien vai-
rāk individuālizēsies. Ražošanas
uzņēmums būs digitāli saistīts kā
ar piegādātājiem, tā ar pircējiem.
Mazināsies vajadzība produktus
turēt noliktavās, jo produkta sē-
rijas lielums būs bieži vien 1.Roboti arvien vairāk pārņems
funkcijas ražošanā. Tas nozīmē,
ka diezgan pamatīgi mainīsies
strādnieku darbības veidi. Atkri-
tīs vienkāršas darba funkcijas, jo
tās veiks roboti ar informācijas
apmaiņu starp darbgaldu un iz-
gatavojamo produktu. Vēl viens
svarīgs aspekts: jauns strādnieks
ražošanā ir jāapmāca. Program-
mas, kuŗas vada roboti, ir pēc va-
jadzības vienmēr kopējamas. Bla-
kus robotiem svarīgu vietu ne tik
vien ražošanā, bet arī it sevišķi
medicinā ieņems 3D-drukātāji.
Ar trīsdimensiju drukātājiem va-
rēs pat ļoti komplicētus priekš-
metus kārtu pēc kārtas no attie-
cīgā materiāla izgatavot pēc da-
tora informācijām. Šodien tādas
produktus rada strādnieki, tos
lejot formās, metinot, frēzējot.
Rītdienas digitālā ražošanā, kad
digitāli saistīti būs darbgalds, ra-
žojamais produkts, darba plāns
un izgatavošanas norises, cilvē-
kam būs arvien mazākas vāja-
dzības tur aktīvi iesaistīties. Jau
šodien lielāko daļu vērtspāpuru
tirgošanu veic datori.Ir jau izdarīti pētījumi, kuŗi
nonāk pie secinājumiem, ka, pie-
mēram, no 700 darba profiliem
ASV, iespējams, kādi 45% nāka-
majos 15 gados vairs nebūs vāja-
dzīgi.

(turpināts 4. lpp.)

Riga Ven Travel Inc.IEPRIECINI SAVU SIRSNĪŅU
AR INTERESANTU CEĻOJUMU!
Mēs varam palīdzēt!Zvaniet – INESE ZAKIS
Tālr.: 727-623-4666
6301-D Pelican Creek Crossing
St. Petersburg, Florida 33707
e-pasts: rigaven@aol.com

MĀRIS
BRANCIS

Nu jau pagājis krietns laika spridis, kopš saņēmu Rasmus Augusts vēstuli, ka viņas vīrs mākslinieks Gvido Augusts laidis pasaulē savu mājas lapu, kas atrodama pēc adreses gvidoaugusts.com. Tas ir vērtīgs liekams notikums, jo latviešu mākslinieki, turklāt vēl gados, nav ņīpri tīmekļa lietotāji un kur nu vēl šādas lapas radītāji. Drīz vien pēc tam arī avīzē *Laiks* šis notikums pieminēts, runājot par divām izstādēm, kurās skatāmi viņa darbi.

Tad aptveru, ka dienas ir aiztecējušas nemanot; beidzot taču mājas lapā ir jāieskatās. Enciklopēdiskais izdevums „Māksla un arhitektūru biografijās” paziņo, ka 24. maijā Gvido Augustam ir dzimšanas diena, kad kuldīdznieks svinēja savus 83. šūpla svētkus.

Atverot mājas lapu, uzreiz satopamies ar rindu mākslinieka darbu. Tie ir ļoti krāsaini, atraktīvi, šad tad mulsoši, bet saistoši. Jaušams, ka gleznotājs ir līniju meistars un ka viņam ir daudz ko teikt. Var jau likties, ka šie darbi ir savrupināti no pasaules, taču par pasauli tie vēstagan. Darbi ir stāstoši, brīžiem līnijas un krāsas piepilda visu gleznu vai zīmējuma laukumu (nav norādīts ne datējums, ne tehnika). Autors smejas par

ļaužu vājībām, bet dažbrīd viņš var būt arī dzēlīgs. Gvido Augusts deformē cilvēka figūru, seju un kustības, kas pastiprina grotesko izteiksmi, padziļina stāstījumu.

Sadaļā „Bio” jeb „Biografija” mākslinieks īsumā pastāsta par savu radošās darbības ceļu no studijām Sanhosē valsts kolledžā (*San Hose State College*) un Sanfrancisko mākslas institūtā (*San Francisco Art Institute*) līdz dalībai izstādēs, te ir arī temu, interešu un daiļrades īss pārskats. Tur arī uzzinām, ka patlaban Gvido Augusts dzīvo *Willamette Valley*, Oregonā, ozolu ieskaudā mājā. Mājas lapā ievietotie uzņēmumi rāda viņu sežam plašā, gaišā darbnīcā, kurā viss kalpo radošajam procesam, vai no visām pusēm ieplūst gaisma un nekas netraucē negleznot, ne zīmēt.

Ziņu lapā tiek izklāstīts par pēdējām izstādēm, kas atspoguļotas arī rakstā *Laikā*.

Blakus nodalījumā sakoncentrēti Gvido Augusta pēdējie darbi. Te var iepazīties ar piecām gleznu serijām un zīmējumiem. Viena no serijām, piemēram, rāda cilvēkus brīvdienās, autoram krietni vien pazobojoties par viņu brīvā laika izpratni: kāds klejo pa svešām zemēm, lai atpūstos no darba un ikdienas pienākumiem, cits mēģina izrauties

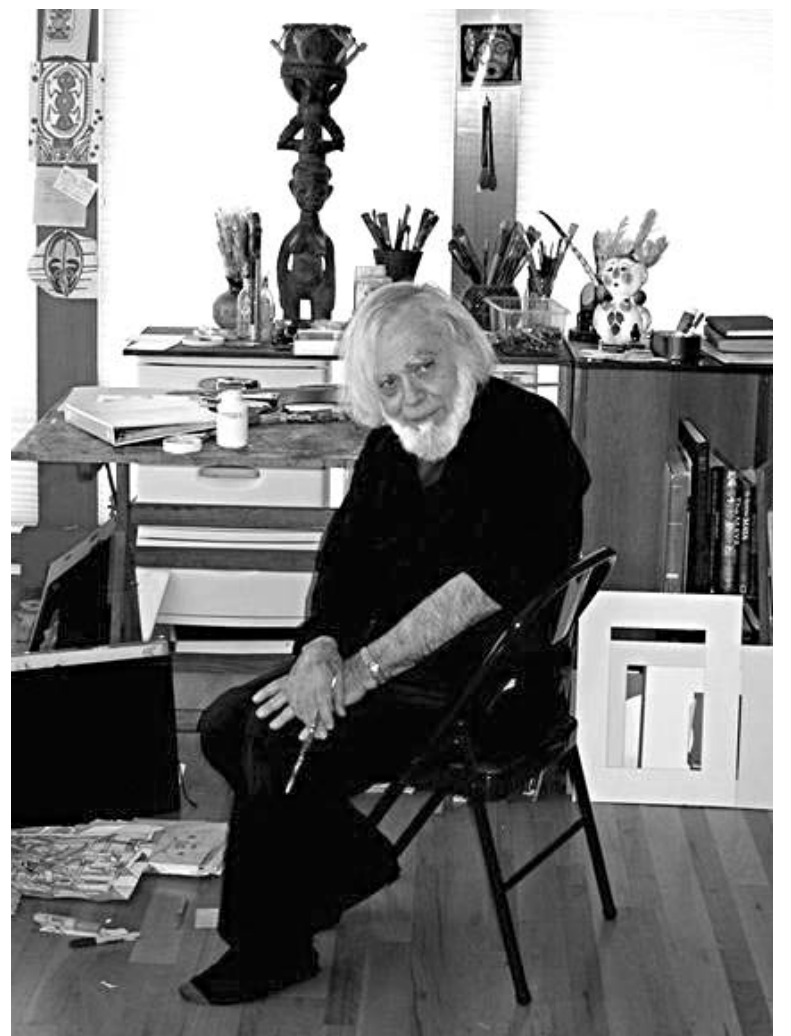
no realitātes, īstenības un pat pats no sevis. Dzeltenie gleznojumi vēsta par sengrieķu mītiem šodienas interpretācijā. Melnie portreti atkailina cilvēku tumšās kaislības.

Mani īpaši ieinteresēja tondo gleznojumi, tie, kā šķiet, tapuši uz šķīvjiem. Tie ir koncentrēti, mazvārdīgi. Te publicēts arī kāds 1960. gadu darbs, kas ir savdabīga parafrāze par Pikaso „Avinjonas sievietēm”. Tomēr visvairāk piesaistīja Gvido Augusta piedāvātā iespēja ielūkoties skiču albumā, kas, kā saka pats mākslinieks, ir nepieciešams līdzeklis ideju uzmešanai uz papīra, vienlaikus tā ir arī dienasgrāmata un laboratorija. „Tā ir vieta, kur skricelēt, kur uzkavēties un eksperimentēt. Tā ir vieta, kur atrīvēt zemapziņu un paklainot, atjaunot vecas idejas un radīt jaunas sakarības.” Skiču burtnīcas dod iespēju ielūkoties mākslinieka radošajā domāšanā.

Jāteic, ka Gvido Augusta darbi to mazliet primitīvās, mazliet provokatīvās formas, satīriskā satura dēļ prasa lēnu ieskatīšanos, iedziļināšanos un līdzdomāšanu, iejušanos mākslinieka domu un tēlu pasaulē.

Vispār – varens vīrs ar milzu enerģiju.

Daudz laimes dzimšanas dienā!

Gvido Augusts // FOTO: www.gvidoaugusts.com

SANDRA MILEVSKA

Lakonisma iemiesojums Brīvo latvju biedrībā

Dziesminieks un mūziķis, filmu un video producents, rakstnieks un izdevējs, vai, kā 2015. gada 16. maija vakarā Filadelfijas Brīvo latvju biedrībā, savas jaunās grāmatas „Puķes. Vietā” prezentācijā, – dzejnieks. Tas ir **Laris Krēšliņš** – brīvs un radošs gars.

Dzimis 1975. gadā un audzis Vašingtonā Kaspāra un Dagnijas Krēšliņu ģimenē, Laris ar vecāko brāli Kristapu (jau daudzus gadus Rīgas Vecpilsētas krodziņa „Aptieka” īpašnieku) dibina latviešu rokmuzykas grupu “Mācītājs on Acid”, kas izbraukāja Latviju 2012. gada tūrē un kuņai kopš 1991. gada sarakstītas un komponētas vairāk nekā 64 dziesmas. Tās sakopotas pašu izdotā grāmatā angļiski “*We Sing In English: A Book of Mācītājs on Acid Lyrics*”.

Laris ir izstaigājis sava laika trimdas latviešu jaunies gaitas, apmeklējot bērnu nometni Katšīļu kalnos, vasaras skolu Beverīnu, vasaras vidusskolu Gaņezerā. Studiju gados viņš nonāk Filadelfijā, Dreksela universitātē, bet vēlāk dodas studēt vēsturi uz Tempļa universitāti. Maizes darbu viņš iesāk žurnāla izdevniecībā, bet tagad darbojas filmu un video laukā, šie pienākumi nereti prasa braukāt pa visdažādākajām pasaules zemēm.

“Mācītāja” 2012. gada tūre sakrīt ar Laņa Krēšliņa pirmajiem soļiem latviešu literatūrā, jo tajā vasarā viņš laiž klajā īsstāstu “Atbildes jautājumi”, kas savās trijās lappusēs iezīmē autora rakstu darbu visuzkrītošāko īpašību – lakonismu. Vēlāk tajā gadā iznāk pašizdots 35 dzejoļu krājums

“Cik es atceros. Vai punktiņi.” Krājums 2013. gada 6. februārī piedzīvo atvēršanas svētkus Rīgā, brāļa krodziņā. Šie darbi veido daļu no iecerētā darbu kopojuma “Cikls, ko nepabeigšu”, kurā vēl ir paredzams ievietot pašreiz topošo viencēliena lugu “Trauki”, isfilmu, stratēģijas spēli un romānu.

Brīvo latvju biedrības sarīkojumā ar saviem darbiem piedalījās arī pazīstamais vecākās paaudzes dzejnieks Modris Mednis. Pats Laris pamišus lasīja savus dzejoļus un stāstīja par to tapšanu, pieminot dzejdaļus, kuņ darbi viņu ietekmējuši. Tie ir Ojārs Vācietis, jaunā, abās valodās rakstošā Latvijas krieviete Jeļena Glazova, tāpat arī disidentu laikmeta čeči. *The Plastic People of the Universe*. Laris piesauca arī Elles ķēķa dzejniekus ar lasījumu par Rūjienu, Krēšliņu dzimtas šūpuli.

Tēvocis, vēsturnieks un bibliofils Jānis Krēšliņš, bija atsūtījis apsveikumu: piemēroti puķaini daudzvārdainu fragmentu no 1878. gadā Pēterburgā iespiesta anonīma dzejoļa. Arī māsiņas Zuze Krēšliņa-Sila no Minsteres un Māra Rozīte no Stokholmas bija atsūtījušas savus apsveikumus. Māra bija centusies atdarināt Lari lakonismā un interpunkcijas stilā. Sarīkojumu ar vijolspēli vēl papildināja Guna Pantele, un pēc oficiālās daļas beigām Jānis Students ar akordeonu un kopēju padziedāšanu apmeklētājus iesildīja jau tuvajiem Priedaines Jāņiem. Dzejoļu krājumu varēja iegādāties uz vietas, saņemot Laņa tikpat lakonisku personīgu ierakstu; to var

arī pasūtītāt <http://dzejas.bigcartel.com>.

Kāds tad izskatās tipisks Laņa Krēšliņa dzejolis? Pirmkārt, lakonisks. Otrkārt, vismaz šajā krājumā, viņš pazīst tikai punktu – nekādas komatus, kolus vai tamlīdzīgi. Un, treškārt, te ir arī valodas kļūdas,

Brīvo latvju biedrībā notiek jaunās grāmatas prezentācija

apzinātas un neapzinātas, kā dzejas līdzeklis un ārpusrāmja domāšanas avots. Kļūdas, kā arī tišās “kļūdas” redzami uzrādīja Lara izsniegtās lapas ar dzejoļu tulkojumiem angļiski, kur vārdu nozīme ne vienmēr abās valodās sakrīt. (Par to liecina arī krājuma virsraksts. Latviski – “Puķes. Vietā” bet angļiski – “*In Place. Of Flowers.*”) Esmu vienkāršs. Bet tās vienkāršības.

Paliek.
Komplicētiskākas
Aizskārsim tumsību.
Tad.
Skriesim atpakaļ.

*I am simple.
But those simplenesses.*

Nozagu.
Mazu mākonīti.
To tev uzdāvināšu.

Rokas.
No ūdens.
Kas mēģina.
Kurt sārtu.

*Are getting.
Complicated-er.
Let us touch darkness.
Then.
Let us run back.*

Labā daļa dzejoļu skaņ milas atiecības, citas saliek kopā konkrētus vai jēdzieniskus pretstatus: Kad esi prom.
Grimstu dziļāk.
Tevī.

Atradīsim īstenību.
Tur ir galapunkts.
Sākums.

Vai ar visskopākajiem izteiksmes līdzekļiem, vai ar apzinātu vai neapzinātu kļūdainību var izteikt dziļu, nozīmīgu, abstraktu domu? Lasām tālāk:
Es ticu.
Dievai.

VILNIS
BAUMANIS

Ja vēlamies kādam stāstīt par latviešu dzīvi pēdējo trimdā, tad viens no visspilgtākajiem piemēriem ir ārzemēs rīkoti Dziesmu svētki. Tie uzplauka tūlīt pēc kara Vācijas bēgļu noietnēs, kupli sazaļoja tālākās emigrācijas zemēs – īpaši no 1960ajiem līdz 1980-ajiem gadiem – un mazākos apjomos mūs iepriecina joprojām. Dziesmu svētkus baudījis gandrīz ikviens trimdas latvietis

Latvieši pasaulē laidis klajā grāmatu *Dziesma. Svētki. Dzīve*, kurā apkopotas 34 tautiešu atmiņas par Dziesmu svētkiem. Un ne tikai: Dziesmu svētki daudzus rosinājuši atcerēties arī citas latviskās nodarbības un mudinājuši atklāt savas personīgās sajūtas par visu latvisko. Izraudzītie tautieši – gan svētku rīkotāji, gan dalībnieki, gan vienkārši latviskās kopības baudītāji – intervēti, un sa-

par „dziesmu dienām” vai „kultūras dienām” – no ASV, Austrālijas, Kanadas, Vācijas, Anglijas un Zviedrijas. Iekļauti arī tādi, kas tagad dzīvo Latvijā. Tātad – grāmatā sastopam dažādas paaudzes no dažādām zemēm ar dažādiem iemesliem būt Dziesmu svētkos.

Kaut arī bez ilustrācijām tekstā, *Dziesma. Svētki. Dzīve* veido krāšņu trimdas latviešu dzīves kaleidoskopu. Grāmata liecina par trimdinieku instinktīvo prasību, nonākot svešajās zemēs, dibināt košus, tautasdeju kopas un teātra ansambļus, tai pašā laikā dažkārt strādājot smagu maizes darbu. Vairākas koristes un dejojājas stāsta, kā viņas dienām un nedēļām ilgi darinājušas savus tautastērpus, pašām aužot brunčus un izšujot kreklus un ņieburus. Bijušās trimdinieces lepojas ar saviem tērpiem: „Mums tas bija personisks darbs un liela vērtība, ar to negāja kaut kur zālītē sēdēt vai gulšņāt,” stāsta Vācijā dzīvojošā Lauma Zvidriņa.

Lasot šīs atmiņas, iztēle iegaismojas ierastās Dziesmu svētku ainās. Sajūsma par to, ka pilsētas ielās plīvo Latvijas karogi un visur skan latviešu valoda. Lepnums un izturība dalībnieku gājienā pa pilsētas centru biežajos tautastērpos vasaras karstumā. Kā liecina Nils Students, 1983. gadā Milvokos, kur gājienā piedalījās ap 2000 dalībnieku, esot bijusi tāda tūce, ka „meitenēm acu tuša sākusi tecēt”. Pacilātība kopkoša koncertā vai tautasdeju sarīkojumā. Emociju uzplūdums, dziedot Latvijas himnu, kad acis saskrien asaras. Vienprātīgs šķiet atzinums, ka vislielāko pārdzīvojumu visā trimdas laikā izraisījuši divi sarīkojumi: Dziesmu dienas Visbijā, Gotlandē 1979. gadā un Dziesmu svētki Rīgā 1990. gadā.

Daudzi atceras dzejnieka Andreja Egliša dedzīgo patriotisma apliecinājumu Visbijā, stāvēt uz klints Baltijas jūras krastā: „Mums jātiek pāri! Mums jātiek pāri!” Un Rīgā, 1990. gadā, kad svētkos pirmo reizi piedalījās latvieši no Rietumiem, dažiem palicis prātā

apjukums gājiena laikā pa Brīvības ielu, dzirdot saucienus: „Brauciet mājās! Brauciet mājās!” Viņi domājuši, ka viņus dzen projām, kaut saucēji vēlējušies tieši pretējo. Toties, vienīgā „Latvijas latvietē” grāmatā, folkloras grupas „Ilgi” vadītāja Ilga Reizniece, stāsta par ārkārtīgo pārsteigumu pirmo reizi izbraucot no PSRS un Austrālijas Kultūras dienas ieraugot tūkstošiem latviešu. „Lielāka šoka manā dzīvē nav bijis!” viņa liecina. Viņa arī jūsmo par ārzemēs redzēto tautastērpu dažādību un dabisko dejas soli.

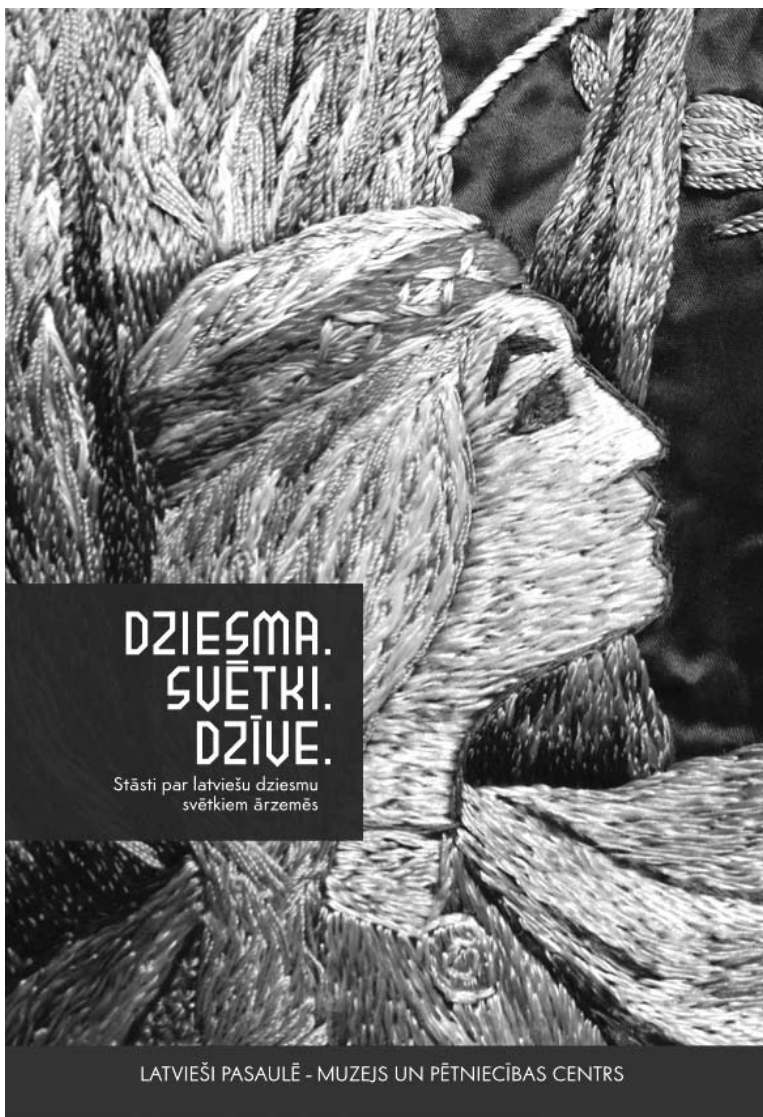
Tikpat kā visi jaunāko paaudžu stāstītāji piemin jautro sadzīvi Dziesmu svētku laikā. Amerikas svētkos tā bieži mutuļo svētku galvenajā viesnīcā. Tur notiek daļa sarīkojumu, bet, galvenokārt, priecīga satikšanās un savstarpēja meklēšanās, kas ir viena no Dziesmu svētku priecīgām rotaļām – īpaši tādos svētkos kā 1973. gadā Klivlandē, kur sabrauca ap 12 000 latviešu. „Čupošanās” kādā istabā līdz agrai rīta stundai, aizrautīga dziedāšana cauru nakti – arī tā ir Dziesmu svētku neatņemama sastāvdaļa, kas kāpina tautisko kopības sajūtu. Jānis Čechiņš stāsta par Austrālijas tautiešu braucienu vilcienā no Sidnejas uz tālo Pertu, kur rīkotas Kultūras dienas (kā Austrālijas latvieši dēvē savus svētkus). Īpaši pagarinātajā vilcienā esot bijis ap 1000 latviešu, kas katrā pieturas vietā esot izdzēruši vietējo krogu sausu.

Bet jaunākie stāstītāji, kas visi dzimuši ārzemēs, liecina arī par savu ieaugšanu latviešos, sākumā negribīgi apmeklējot sestdienas skolu, bet vēlāk teikdami vecākiem paldies, ka tie viņus spieduši šo skolu apmeklēt. Līdz ar to viņi dabiskā kārtā iepeldējuši latviskuma ūdeņos, piedalīdamies deju kopās, košos, teātra uzvedumos un 2x2 nometnēs, jau agri iepazīdamies ar latviskās dzīves „lielo notikumu” – Dziesmu svētkiem. „Atmiņas saplūst kopā tādā milzīgā latviskuma devas virpulī,” stāsta Amerikā augusi Kristīne Putene. „Ja jāmin kādi kopsaucēji par visiem svētkiem, tad vispirms

tā ir piederības sajūta, kas rodas, esot liela skaita latviešu vidū.” Viņas domu papildina „kanādiētis” Kārlis Briedis: „Tas bija tiešām tāds latvietības lepnuma brīdis... tu jūties kā daļa no kaut kā... kā daļa no cilts, no latviskā.” Daži atceras amerikāņu vai austrāliešu draugu izbrīnu un gandrīz vai skaudību, kad viņi tiem stāstījuši par saviem saistošajiem piedzīvojumiem latviešu salidojumos tālās vietās. Dažos stāstījumos izskan arī skumjas par to, ka jaunāko paaudžu starpā bieži vairs nedzird latviešu valodu.

Sarunas pārrakstot, redīgētāji centušies saglabāt katru stāstītāja valodu un runāšanas stilu. Viskrāsaināko valodu lieto gados jaunākie, kuŗu stāstījumos vietumis uzzied tīri žargoniski teicieni – arī no Latvijas bagātā pūra. Krišjānis Putniņš par saviem vidusskolas laikiem Adelaidē stāsta kā īsts rīdzinieks: „Es tur baigi piekrutiem nekad neiederējos... piektdienas vakaros visi *tusējās*, a man ir tautas dejas!” Pret tādiem barbarismiem varētu iebilst, bet šādās mutvārdu liecībās tie pārāk netraucē, un varbūt pat stila ziņā, kā teiktu Putniņš, „uzsit foršu emociju”.

Kā norāda grāmatas darinātāji, tā nav domāta kā notikumu hronoloģisks un precīzs izklāsts, bet drīzāk, lai dokumentētu sajūtas. Tas viņiem izdevies! Turklāt lasītāji, kuŗi meklē faktus, tos atradīs gan Maijas Hinkles vēsturiskajā pārskatā grāmatas beigās, gan plašajā personu un vietu rādītājā, gan arī bagātīgajās zemteksta piezīmēs. Kopumā, *Dziesma. Svētki. Dzīve* veido labi pārdomātu, rūpīgi sastādītu, glīti noformētu nelielu apmēra izdevumu, ko viegli lasīt. Par to priecāsies bijušie trimdinieki, tajā sastopot pazīstamas personas un notikumus. Bet, iespējams, ka vēl augstāk grāmatu novērtēs lasītāji Latvijā, jo tā viņiem palīdzēs labāk izprast svešās zemēs nonākušo tautiešu un viņu pēcnācēju apbrīnojami dziļo un ilgstošo vēlēšanos saglabāt savu latvisko kodolu.

DZIESMA.
SVĒTKI.
DZĪVE.

Stāsti par latviešu dziesmu svētkiem ārzemēs

LATVIEŠI PASAULĒ - MUZEJS UN PĒTNIECĪBAS CENTRS

– noteikti visi tie, kas, citās kultūrās dzīvodami, turpinājuši meklēt garīgo veldzi un dzīves piepildījumu savā etniskajā kultūrā un sabiedrībā.

To apzinoties, Latvijā veidotais Mūzejs un pētniecības centrs

runas pēc tam pārstrādātas stāstos. Stāstījumi sakārtoti autoru „vecākuma” kārtībā; vecākie dzimuši 1927. gadā, jaunākais – 1988. gadā. Intervētie izraudzīti no zemēm, kuŗās rīkoti latviešu Dziesmu svētki – dažviet devēti

Ražošana 4.0 – iespējas Latvijai

Ražošanas attīstība līdz ražošanai 4.0

DR. KĀRLIS I. ĀBOLIŅŠ,

Ķelnes universitātes Banku katedras zinātnu doktors

(Turpināts no 2. lpp.)

Tas ne tikai attiecas uz grāmatvežiem, kasierēm lielveikalos, bet arī uz kredītu analītiķiem.

Tomēr šādus secinājumus jāuztver piesardzīgi. Kā labs piemērs tam der sekretāres darbs. Sekretāres darbība, kāda tā bija pirms 10 gadiem, pēc šodienas tehnoloģiskā fona vairs nebūtu vajadzīga. Tomēr arī šodien vēl pastāv sekretāres darbs, gan mainīts atiecīgi pēc šodienas tehnoloģiskā fona izpausmēm.

Digitālizācija mainīs cilvēku nodarbinātību. Taču diez vai tā novedīs pie liela bezdarba. Būs vajadzīgi augsti kvalificēti un kreatīvi cilvēki, lai digitālizācija savienotu ne tikai uzņēmumus,

bet arī mājas, pagastus, reģionus, pilsētas, valsti un visu pasauli. Ļoti iespējams, ka ražošana 4.0 būs dzenulis arī pilsoņa naudas ieviešanā, lai cilvēki attiecīgā valstī varētu dzīvot pārtikuši un radoši.

Pirmais pilārs – lauku dzīves digitalizācija. Latvijā ir svarīgi ar lauku dzīves digitalizāciju pamatā panākt GPS vadītu autonomu mobilitāti un produktu piegādi lauku iedzīvotājiem. Tas nozīmētu, ka cilvēki vairs necenstos pamest laukus, lai dzīvotu pilsētā, kur pieejama medicīniskā aprūpe un tuvumā ir veikali. Medicīniskās aprūpes pamats būtu tā sauktā e-medīcīna, kuŗas pamats ir, ka ārstiem ir pieejamas visas informācijas par pa-

cienta medicīnisko pagātini.

Cilvēki tad drīzāk pulētos pamest padomju laikā celtās mājas, lai pārceltos uz laukiem, kur tiem būtu pēc vajadzības pieejama e-medīcīniskā aprūpe, produktu piegāde un mobilitāte. Digitālizācija aizstāj cilvēku blīvumu pilsētās, kas bija vajadzīgs, lai radītu inovācijas, kultūru, ražošanu. Datu blīvumu var no jebkuras vietas, tātad arī Latvijas laukos, izmantot, lai radītu inovācijas, kultūru un ražošanu.

Lauku dzīves digitalizācija ietver sevi arī lauksaimniecības digitalizāciju, ar kuŗas palīdzību varēs noteikt, ņemot vērā laika apstākļus, kad un cik daudz ir jālieto minerālmēsli. Savukārt GPS

vadītās lauksaimniecības mašīnas mēslus izkaisīs. Ar robotu palīdzību varēs govis izslaukt pašām sevi. Tas savukārt nozīmē, ka piena lopkopība nākotnē vairs nebūs saistīta ar slaucēju celšanos agri no rīta. Tas nozīmē, ka arī mazām lauku saimniecībām nebūs šķēršļu turēt attiecīgu daudzumu piena govis.

Lai Latvijas lauki atkal atdzīvotos un kļūtu par paraugu citām valstīm, Latvijā universitātēm un augstskolām būtu intensīvi jāpievēršas lauku dzīves digitalizācijai.

Otrais pilārs – digitālais mazo un vidējo uzņēmumu uzplaukums. Digitālizācija novedīs pie tā, ka uzņēmumi savus agregātus,

noliktavas un izejvielas būs savienājušas ar citu uzņēmumu agregātiem, noliktavām un izejvielām pasaules tālēs. Digitalizētas iekārtas un digitalizētie izejprodukti ir digitāli saistīti, un uz informācijas izmaiņas pamata izejprodukts tiek pārstrādāts gala produktā. Tā uzņēmumi var veikt individuālus piedāvājumus pasaulē. Elastīga ražošana, kuŗa spēj reālizēt klientu pieprasītos individuālos produktus, būs mazo un vidējo uzņēmumu pamats. Tas arī nozīmē, ka maziem un vidējiem uzņēmumiem vairs nebūs vajadzīga ne Rīgas pilsēta, ne Rīgas apkārtnē.

(Turpināts 5. lpp.)

Bez ceļa kartes jaunajā pasaulē (1950-1956)

ILGA (BUTELIS) WINICOV HARRINGTON

Atmiņu stāsts

(Nobeigums)

Pie Fairmonta parka starp 40. un 45. ielu un *Parkside* aveniju tai laikā bija apmetušies daudzi Filadelfijas latvieši, un rajons pat varēja lepoties ar Broļa tirgotavu, kur varējām nopirkt citur neatrodamās šprotes, žāvētus zušus, istu rupjmaizi un pat kaltētus pelēkos zirņus. Šis bija otrais latviešu imigrantu vilnis Filadelfijā. Pirmais vilnis, ap Pirmā pasaules kara laiku, jau bija nodibinājis Sv. Jāņa luterāņu baznīcu vienā privātmājā pie *Cedar* avenijas, kur mācītājs Jānis Siliņš ar kundzi dzīvoja augststāvā. Jaunais latviešu ieplūdums atjaunoja baznīcu un Latviešu biedrību 7. ielā pie *Spring Garden* ielas, kuŗa nesen atzīmēja savu 120. jubilejas gadu.

Par tā laika gaitām Latviešu biedrībā jau rakstīju avīzē *Laiks* (Filadelfijas Brīvo latvju biedrības jaunieši pirms 60 gadiem, *Laiks*, 2012. g. 18.-24. febr., 18. lpp.). Taču šeit vērts atzīmēt, ka biedrība daudz deva arī jauniebraukušiem pieaugušajiem, kuŗi pēc smagā ikdienas darba biedrībā varēja pulcēties latviskā vidē ar kopīgām pagātnes atmiņām. Jaunieši, protams, nāca kopā ne tik vien uzturēt tradīcijas, bet arī spēlēja teātri, dziedāja kori, organizēja jauno rakstnieku vakarus un gleznu izstādes, dejoja tautasdejas un vispār turējās latviešu saimē ar latviešu valodu, vienlaikus iedami tālākos dzīves ceļus vietējā vidē. Dažreiz iznāca arī satikties ar Ivaru, jo tai laikā viņš apmeklēja *Wharton* ekonomijas skolu, bet tad mūsu ceļi šķīrās līdz 2014. gada rudenim. Satiekoties pēc tik daudz gadiem Meinas štātā, bija gan daudz par ko runāt.

Jaunais divstāvu dzīvoklis trešā stāvā *Parkside* avenijā bija mazs, bet ar skatu uz Fairmonta parku. Caur virtuves logu varēja izkāpt uz lēzenas jumta daļas, tur mamma varēja žāvēt veļu. Mēbeles atradām lietotu mantu veikalos, mamma iepirkumu trofeja bija veļas mazgājamā mašīna ar diviem rulliņiem veļas izgriešanai. Patēvs strādāja smagu, viņam neparastu darbu, bet tērauda fabrika maksāja diezgan labi. Nezinājām, cik īsredzīgs bija prieks

par labo algu. Gadu vēlāk fabrika bankrotēja, un turpmākos gados atrast darbu kļuva daudz grūtāk.

Mammai arī vajadzēja meklēt darbu. Un viņa bramanīgi nolēma nesekot lielākās daļas imigrantu sieviešu paraugam, kuŗas strādāja par mājalpotējām. Viņai pietiekot tīrīt svešu cilvēku mājas, un viņa taču protot mašīnrakstīšanu. Dzīvojot amerikāņu ģimenēs, viņas angļu valodas prasme divos gados bija stipri uzlabojusies. Mamma lasīja darba sludinājumus, bet intervijas tuvējos mazajos birojos bija nesekmīgas. Neviens negribēja pieņemt darbā 56 gadus veco dāmu ar jocīgo akcentu. Taču mamma neatlaidās un vienu dienu pārnāca mājās, plati smaidīdama. Viņa esot pieņemta darbā *Arthur H. Thomas* laboratorijas instrumentu kompanijā rēķinu rakstīšanai. Esot bijis pārbaudījums ātrai un akurātai rakstīšanai uz elektriskās rakstāmašīnas. Tiklīdz viņa iepazīsusi mašīnas formātu, tas esot bijis viegli, elektriskos taustiņus nevajadzējis spiest tik stipri kā viņas vecās mašīnas taustiņus. Viņu uzreiz pieņēma darbā. Mamma tur nostrādāja visu mūžu un aizgāja pensijā tikai 72 gadu vecumā.

Sākām iepazīties ar mūsu kaimiņiem *Parkside* avenijas rajonā, un kādā septembra svētdienā, kad izgājām parkā pretim mūsu dzīvokļa ēkai, mamma pēkšņi apstājās un rādīja patēvam un man vienu kungu, kuŗš spēlēja bumbu ar mazāku puiku. „Tie gandrīz izskatās pēc Arnolda un Egila,” viņa uztraukti teica un tad piebilda: „Bet tas taču nevar būt – Egils tagad būtu jauns puisis, tik daudz gadu pagājis.” Mamma runāja par mūsu Latvijas kaimiņiem no Dandales ielas. Ēvaldu ģimene dzīvoja mums blakus dzīvoklī Rīgā. Mēs ar Egilu bijām vienos gados, augām kopā, pēc skolas spēlējām šachu, kaŗojām ar kaimiņu puikām un ziemā „ķērām izbraucienus” uz ormaņu kamanu sliecēm Bauskas ielā, ormanim pašam to nemanot. Pieejot tuvāk, izrādījās, ka tas tiešām bija Arnolds Ēvalds. Un puika bija Egila jaunākais brālis Andris, kuŗš piedzimis trimdā Vācijā. Viņi tagad dzīvoja Filadelfijā trīs blokus no mums.

Pasaules mērogā plānot likteņu ceļus nav iespējams. Tai neizmirstamajā pēcpusdienā pie Valijas, Ēvalda kundzes, kafijas galda ar siltām pašceptām mai-

trupa mūs bija ielūgusi uz kopīgu Ziemsvētku balli ar izslavēto universitātes puīšu teātra klubu *Mask and Wig* (Maska un parūka). Tiku redzējusi interesanto klubu pēcpusdienā, kad mēs to

Jauno autoru vakars Filadelfijas biedrībā. No labās: Kristaps Valters, Maija Kārklis, Ivars Avots, Andra Kadile, Mudīte Austrīņa, Jānis Klāvs un Ilga

zītēm mūsu ģimenes atjaunoja seno draudzību. Šodien esam palikuši vairs tikai Egils, Andris un es ar savām ģimenēm.

Iesākot studijas Pensilvānijas universitātē, mana dzīve iegāja divās paralēlās slīdēs. Dzīvoju pie vecākiem un braucu katru dienu ar tramvaju uz skolu. Skola nāca ar savām prasībām un tieksmēm, un jaunu amerikāņu sabiedrību. Mājas dzīve un latviskā sabiedrība turpināja aizņemt daļu mana laika un enerģijas. Egils vienīgais reizēm ieskatījās manu sabiedrību abās pusēs un smēja, ka es dzīvojot divās pasaulēs. Savā ziņā tā bija nepieciešamība. Jānis Klāvsone pareizi rakstīja: „Mēs jau esam tā trakā paaudze, kuŗai ir latviskas saknes, kas jālaiž svešā zemē.”

Mani vecāki vienkārši neuzticējās Amerikas sabiedrības parašam un, lai gan studēju augstskolā, mani turēja ļoti stingri grožos, salīdzinot ar maniem amerikāņu vienaudžiem. Man nebija atļauts lietot kosmētiku, pat ne lūpu krāsu, nevarēja būt ne runas par iziešanu vakarā, ja tas nebija koŗa vai teātra uzvedums, kuŗā piedalos. Atceros pirmajā gadā, *Penn Players* teātra

uz medicīnas skolu bija jāatmet, nebija pietiekami līdzekļu, turklāt Pensilvānijas medicīnas skolas kvotas sievietēm bija 4/100.

Darbs slimnīcā mani iepazīstināja arī ar vairākiem slaveniem ārstiem, viņiem to nemaz nezinot. Aristokrāti vienmēr bijuši ļoti nevērīgi pret kalpiem un tikpat nevērīgi bija chirurģi, braucot liftā 17 stāvu slimnīcā, ja lifta gadījuma pasažieris ir vienkārša meitene no bibliotēkas. Iznāca noklausīties nepatīkamas un nepieklājīgas sarunas un negribējās kļūt par tādu pašu ciniķi kā viņi. Gribējās arī tikt prom no mājām un kļūt patstāvīgai. Lai gan mani pievilka literatūra un teātris, labi apzinājos, ka nepieciešamas praktiskas zināšanas, ja gribu kļūt patstāvīga savā dzīvē. Interese par zinātnēm palīdzēja man izlemēt nākotnes ceļu. Pārgāju uz mikrobioloģiju un biokīmiju, un gadus vēlāk, būdama profesore, mācīju citus jaunus ārstus medicīnas skolā.

Toreiz mašīnrakstītājas darbs mammai deva iespēju drusku vieglākai dzīvei. Tāpat kā maniem vecākiem, daudziem izglītotiem latviešiem bija jāsak ar pavisam vienkāršiem darbiem. Krustmātes Ernās ārstes grāds netika Kanadā pieņemts, un viņa vairākus gadus strādāja vienkārši par masieri. Visgrūtāk klājās māksliniekiem: aktieŗi strādāja fabrikās, frizētāvās un par māju pārvaldniekiem. Mamma draudzene Skaidrite, vijolniece Rīgas Radio orkestrī, iebraukusi Amerikā, zaudēja vīru un izaudzināja trīs bērņus, tīrot ārstu kabinetus. Tikai vēlāk, apguvusi laboratorijas tehnoloģiju, viņa pārgāja uz vieglāku darbu. Daži nespēja piemēroties apstākļiem un nonāca depresijā kā mamma draudzene pianiste, kuŗa no mākslinieces bija pārtapusi par apteksnī, kam ļauts vien slaucīt putekļus no svešu ļaužu flīģeļā.

Tikai tagad, daudz gadu vēlāk mēs varam isti saprast tā laika imigrantu lielo upurēšanos nākotnei. Saprotam arī, cik nepieciešams mums visiem, pieaugušajiem un jaunajiem, bija latviešu imigrantu tikls, lai atrastu sev ceļus uz labāku nākotni jaunajā pasaulē.

Tomēr ar laiku man ceļa zīmes kļuva skaidrākas. Sāku justies mājīgi abās pasaulēs. Taču ceļš

uz medicīnas skolu bija jāatmet, nebija pietiekami līdzekļu, turklāt Pensilvānijas medicīnas skolas kvotas sievietēm bija 4/100.

Darbs slimnīcā mani iepazīstināja arī ar vairākiem slaveniem ārstiem, viņiem to nemaz nezinot. Aristokrāti vienmēr bijuši ļoti nevērīgi pret kalpiem un tikpat nevērīgi bija chirurģi, braucot liftā 17 stāvu slimnīcā, ja lifta gadījuma pasažieris ir vienkārša meitene no bibliotēkas. Iznāca noklausīties nepatīkamas un nepieklājīgas sarunas un negribējās kļūt par tādu pašu ciniķi kā viņi. Gribējās arī tikt prom no mājām un kļūt patstāvīgai. Lai gan mani pievilka literatūra un teātris, labi apzinājos, ka nepieciešamas praktiskas zināšanas, ja gribu kļūt patstāvīga savā dzīvē. Interese par zinātnēm palīdzēja man izlemēt nākotnes ceļu. Pārgāju uz mikrobioloģiju un biokīmiju, un gadus vēlāk, būdama profesore, mācīju citus jaunus ārstus medicīnas skolā.

Toreiz mašīnrakstītājas darbs mammai deva iespēju drusku vieglākai dzīvei. Tāpat kā maniem vecākiem, daudziem izglītotiem latviešiem bija jāsak ar pavisam vienkāršiem darbiem. Krustmātes Ernās ārstes grāds netika Kanadā pieņemts, un viņa vairākus gadus strādāja vienkārši par masieri. Visgrūtāk klājās māksliniekiem: aktieŗi strādāja fabrikās, frizētāvās un par māju pārvaldniekiem. Mamma draudzene Skaidrite, vijolniece Rīgas Radio orkestrī, iebraukusi Amerikā, zaudēja vīru un izaudzināja trīs bērņus, tīrot ārstu kabinetus. Tikai vēlāk, apguvusi laboratorijas tehnoloģiju, viņa pārgāja uz vieglāku darbu. Daži nespēja piemēroties apstākļiem un nonāca depresijā kā mamma draudzene pianiste, kuŗa no mākslinieces bija pārtapusi par apteksnī, kam ļauts vien slaucīt putekļus no svešu ļaužu flīģeļā.

Tikai tagad, daudz gadu vēlāk mēs varam isti saprast tā laika imigrantu lielo upurēšanos nākotnei. Saprotam arī, cik nepieciešams mums visiem, pieaugušajiem un jaunajiem, bija latviešu imigrantu tikls, lai atrastu sev ceļus uz labāku nākotni jaunajā pasaulē.

Ražošana 4.0 – iespējas Latvijai

Ražošanas attīstība līdz ražošanai 4.0

DR. KĀRLIS I. ĀBOLIŅŠ,

Kēlnes universitātes Banku katedras zinātnu doktors

(Turpināts no 4. lpp.)

Ar digitalizācijas palīdzību mazie un vidējie uzņēmumi varēs atrasties tur, kur tiem vislabāk patīk, jo tur pēc lauku digitalizācijas būs pieejams viss, kas vajadzīgs.

Trešais pilārs – enerģijas organizācija. Digitālā ražošana ir ļoti caurskatāma, transparenta. Tas attiecas ne tikai uz ražošanas procesa stāvokli, loģistikas procesiem, ražojamo produktu stāvokli, bet arī uz enerģijas plūsmām. Ražošanas iekārtas un ražo-

šanas līdzekļi būs daļa no satikotas enerģijas piegādes sistēmas. Redzami būs piegādes avoti, piegādes lielākais vai mazākais vajadzīgais daudzums. Tas nozīmē, ka digitālā ražošana izraisīs inteliģentu enerģijas izmantošanu. Uzskatu, ka digitalizētie mazie un vidējie uzņēmumi būs daļa no spēcīgā digitālā tikla (*Smart Grid*).

Šis tikls veicinās decentralu enerģijas iegūšanu ar vēja turbīnām, gaismas platēm, biogāzes ierīcēm un daļas iegūtās strāvas ievadīšanu *Latvenergo* strāvas

tīklā. Koordināciju starp decentralu strāvas ražošanu, sadali, patēriņu, uzglabāšanu ir jāveic inteliģentiem tīkliem, kuŗi savieno decentralos strāvas ražotājus un lietotājus.

Digitālajam enerģijas tīklam Latvijā ir jāpanāk mainīga pieprasījuma (patēriņa) pamatotu strāvas ražošanu, pieprasījuma orientētu strāvas sadali, gudru strāvas uzglabāšanu, gudru strāvas izlietošanu, kuŗu noteic strāvas piedāvājuma lielums.

Šim digitālajam enerģijas tīk-

lam noteikti ir liels cenu un izmaksu pazemināšanas potenciāls.

Arī uz digitālo enerģijas tīklu veidošanu būtu jākoncentrējas Latvijas universitātem un augstskolām. Vēl labāk būtu, ka iesaistītos visu Baltijas valstu attiecīgās mācību iestādes. Uz izveidotā Baltijas digitālās enerģijas tīkla fona būtu liels eksporta potenciāls.

Vēl viens svarīgs uzdevums: aizkavēt hakeru un sabotāžas mēģinājumus pret digitālajiem tīkliem.

Ceturtais pilārs – loģistika. Ir skaidrs, ka ražošana 4.0 nebūs iespējama bez loģistikas 4.0.

Latvijā, kur jau tagad loģistikai ir liela nozīme tautsaimniecībā, būtu it sevišķi jākoncentrējas attīstīt loģistiku 4.0. To darot, Latvija kļūtu par vēl lielāku un nozīmīgāku loģistikas centru un piedevām būtu liels un inesis eksports ar loģistiku 4.0. Loģistika 4.0 varētu bez šaubām būt Latvijas jaunais “Zīda ceļš”.

LIGITA KOVTUNA

(Nobeigums)

Rakstot šīs nobeiguma rindas par ALAs 64. kongresu, atgriezīšos pie kongresa atklāšanas runām. Bijušais ALA priekšsēdis **Valdis Pavlovskis** savā uzrunā teica skaidri: „Tēvu zemei grūti laiki...”, atgādinot, ka ikreiz ALA bijusi pirmajās pozīcijās, kad vajadzīgs atbalsts. Nu jābrīdina – kaš jau ir sācies, tas jāapzinās un jādomā par savas valsts drošību. Un jāiet palīgā. Kā? To gluži konkrēti pateica vēstnieks Pēteris Elferts, pieredzējis „tautas diplomātijas” pārstāvis un cīnītājs, tagad profesionāls diplomāts. Citēšu viņa uzrunu kongresa atklāšanā un gluži praktiskus padomus, ko vēstnieks sniedz diskusijā „Baltijas valstu drošība: kurp mūs ved Krievijas agresīvā ārpolitika Austrumeiropā?”

„Sveicu jūs Satversmes sapulces sasaukšanas dienā! (ALAs kongresa atklāšanas dienā – 1. maijā.- *Red.*) Tieši šodien pirms 95 gadiem mūsu senči lika valsts pamatus, juridiskos un konstitucionālos pamatus. Tā gada

ta, ka milzīgs darbs priekšā, bet šīs dienas gaitā cilvēki sāka labāk saprast, kas īsti ir noticis Rīgā. Kā rakstīja Teodors Zeltiņš, – „Nu ir tā stunda!”. Vakarā arī ļoti cienjamiem kungiem bira asaras. Bet vēl bija priekšā 15 mēneši. Starplaikā – demonstrācijas, barikādes un upuři. 4. maijā pieņēma deklarāciju, bet īstenībā tikai 1991. gada 21. augustā mums Otrais pasaules kaš bija beidzies.

Latvijas pirmā simtgade nav vairs aiz kalniem. Nu varam ieguldīto, atjaunoto un uzbūvēto nodot nākamajām paaudzēm. Kopā esam stipri un kopā veidojam Latvijas tautu, kopā esam Latvijas valsts. Velta Toma rakstīja:

„Dievs, svētī Latviju:
Zemi, cilvēkus, valodu,
Dziesmu un ticību,
Godaprātu un darba tikumu;
Uzturi mūs dzīvus,
Dari mūs brīvus, –
Garā un pateicībā,
Cilvēka vārda cienīgus
Latviešus Tēvzemē un pasaulē.”

No kreisās: ALAs pārstāves Indra Purmale, Marisa Gudrā un Katrīna Veidiņa

27. maijā pieņēma Deklarāciju par Latvijas valsti. Tad, aizvadītā gadsimta 80. tajos gados nāca cerību laiks – „brīvība bija jūtama gaisā...”

1989. gadā notika pirmās demokrātiskās vēlēšanas Polijā, pārgriezta dzeloņdrāšu robežu starp Ungāriju un Austriju, notika *Baltijas ceļš*. Krita Berlīnes mūris.

Līdzīgi kā minētajā Satversmes sapulcē Latvijas deputāti 1990. gada 4. maijā pieņēma Deklarāciju par Latvijas republikas atjaunošanu. Uzdoļu sev un jums jautājumu: „Kur jūs bijāt 1990. gada 4. maijā?”

Pirms 25 gadiem es biju Sanfrancisko, ALAs kongresā – delegāts no Vašingtonas pavalsts. Precīzi neatceros notikumu gaitu, bet atceros tās emocijas. Vai nu Ojārs Kalniņš, vai Elita Veidemane (laikraksta *Atmoda* redaktore) saņēma telegrammu (vai telefona zvanu) un kongresam paziņoja, ka Latvijas PSR Augstākā padome ir pieņēmusi Deklarāciju par Latvijas republikas atjaunošanu. Nodziedājam Latvijas himnu, un kongress turpināja darbu. Jā, dienā turpinājām darbu, bet vakarā svinējām. Cilvēki sapa-

Jēkabs Kramēns no Sietlas

Ko var darīt diasporas organizācijas?

Ir aprietējuši 11 gadi, kopš esam NATO dalībvalsts, un tieši šodien aprit 11 gadi, kopš esam ES. Šobrīd vadām prezidentūru ES Padomē. To, ka esam šajās organizācijās, ar plašu un aktīvu atbalstu un lobēšanu veicināja

arī diasporas organizācijas. Kas tagad darāms? Jāatgriežas pie demokrātijas politiskajiem pamatiem! Jābūt pateicīgiem par ASV un NATO atbalstu. Jāatgādina, ka mēs esam bijuši kopā Irākā, Afganistānā un citur. Jālūdz, lai NATO kašavīri, tehnika un lidmašīnas pastāvīgi

LR Ārpolitikas institūta direktors, kā arī LR Vēstniecības ASV pārstāvis **Juris Pogrebņaks** un žurnālists no RFE/RL **Mārtiņš Zvaners**. J. Pogrebņaks runāja par to, cik gatavi Latvijā ir cilvēki krīzes reaģēšanas situācijā – ir mobilizācijas plāns, notiek mācības, papildinās Zemessardze,

laiks, kad Latvijas tauta varētu atļauties pašas vēlētu prezidentu.

Šajās kongresa dienās nevarēja nepamanīt daudz jaunu seju. Darbā aktīvi piedalījās tautiešu jaunā paaudze, nepārprotami paužot ieinteresētību par visu, kas notiek. ALJAs priekšsēde

No kreisās: Andris Sprūds, Mārtiņš Zvaners, Juris Pogrebņaks un Pēteris Elferts

būtu Baltijas valstīs.

Jāatjauno politiskās darbības „rokasgrāmata”:

rakstīt vēstules ASV kongresa deputātiem un senātoriem – e-pastos un sociālajos medijos;

rakstīt vēstules;

sūtīt preses relīzes;

pieteikt un rīkot demonstrācijas, piemēram, Ukrainas atbalstam;

apzināt, kur ir t.s. *Federal buildings*, lai tieši sasniegtu tos cilvēkus, kam ir lēmējvara;

demonstrācijās piedalīties ne tikai ar Baltijas valstu un Ukrainas karogiem, bet arī ar ASV

pie kuņas izveidotas arī t. s. kiberaizsardzības vienības. Ir arī ES saskaņots plāns attiecībā uz informāciju. Taču visvairāk nepieciešami ir uzticami cilvēki, uzticami informācijas avoti, jo neder vienkārši „propaganda pret propagandu.”

Turpinot šo temu, A. Sprūds uzsvēra, ka svarīgākais ir tas, cik gatavi būs aizstāvēt savu valsti kritiskā brīdī, cik gatavi būs citādi runājošie Latvijas iedzīvotāji. A. Sprūds puda viedokli, ka Baltijas valstis īstenībā ir gana drošas no aizsargātības viedokļa, ar to domājot

Indra Purmale atklāšanas dienā teica: „ALJA cieši min uz papēžiem ALAi – Granrapidos ... notiks mūsu 63. kongress (...). Mēs jūtam, ka vecākā paaudze mūs vēro, un mēs sekojam tās tradīcijām, bet arī jūtam, ka vajadzīgas maiņas. Jūtam arī to, ka esam latvietības karognesēji, kā arī skaidri saprotam – ja zudīs valoda, zudīs atslēga latvisko vērtību pūram.”

Pēc tradīcijas, kongress noslēdzās ar balli – šogad kopā ar Indianapolis latviešu sabiedriskā centra Ziedoņballi, kas pārsteidza gan ar kuplo apmeklētāju skaitu, gan saturīgo programmu. Indianapolisē prot strādāt un svinēt. To apstiprina arī kādreizējās ALA ģenerālsekretāres **Anitas Tēraudas** teiktais: „Pelnīta atzinība pienākas kongresa speciālajiem viesiem – paneļdiskusijas dalībniekiem. Visu četru dalībnieku referāti bija īsi, kodolīgi, informatīvi un interesanti. Atbildes uz jautājumiem – tiešas un faktuālas. Prieks klausīties! Patīkamu pārsteigumu delegāti piedzīvoja sestdienas vakarā viesmīlīgajā Latviešu centrā, kur mūs iepriecināja mūzikas ansamblis no Latvijas, pašmāju tautasdeju grupa un skolēnu koris. Ja visos latviešu centros jaunatne darbojas tikpat sekmīgi, latviskā kopība vēl ilgi pastāvēs. Protams, vienmēr jāatceras, ka ne visas ieceres un vēlēšanās piepildās, jo nepieciešamo elementu tādām sekmēm ir tik daudz. Piemēram, motivācija uzturēt latvietību, brīvvalstī pieejamība, ko var ziedot sabiedriskajam darbam, kur lielākais atalgojums ir – labas sekmes, labi skolotāji, ieinteresēti jaunieši un entuziastiski bērni, ar gribu mācīties visu to ārpus parastās skolas uzdevumiem. ...”

Linda Zālīte no Ņujorkas

karogiem, lai vizuāli saprotams, ka tā arī ir mūsu visu kopīgā cīņa;

efektīvi izmantot sociālos tīklus, tostarp ar „pārvītošanu” jeb dalīšanos ar rakstiem *Facebook* u.c.”

Minētajā diskusijā piedalījās kongresa viesis **Andris Sprūds**,

JBANC (Baltijas – Amerikas apvienotās nacionālās komitejas) koordinatore Alise Krapāne

NATO līguma 5. pantu. Un vēl viņš aicināja nebūt pārlieku paškritiskiem, arī attiecībā uz tautas vēlētu prezidentu. Šī teze gan raisīja diskusijas klātesošajos. P. Elferts, piemēram, uzskata, ka vēl nav pienācis tas

ANDRIS
RITMANIS

“Viena balss var skanēt kā zvani un aicināt, aizraut citas līdzī...”

Kad atskanēja balss, ka būtu jāsāk Rajona kopmēģinājums koŗiem un tautasdeju dejotājiem – šai balsij atsaucās daudzas citas, un rezultātā maija garās nedēļas nogalē Losandželosas Latviešu namā saplūda liels dedzīgu latviešu un viņu draugu pulks. Viss šis pasākums bija izcili noorga-

Korī saskaitīju ap 60 dziedātāju. Vismaz puse koristu bija jaunākās paaudzes! Tas patiešām iepriecēja. Sākās mēģinājums. No diriģentiem staroja profesionalisms, prasme un entuziasms. Koristi uzmanīgi sekoja diriģentu norādījumiem. Kad visas dziesmas bija noslīpētas, tad jaukā plūsmā tika izdziedāta turpat vai visa Dziesmu svētku programma. Skanēja patiešām skaisti un

sandželosas “Pērkonīša” un LA skolas “Mazā Pērkonīša”, vadītājas Dziesma Tetere un Ilze Nagaine. Varēja apbrīnot šo vadītāju enerģiju, zināšanas un veiksmi, veidojot mūsu tautasdeju izpildījumus. Bija liels prieks par dejotāju spēju tik ātri un skaisti visu iemācīties un piepildīt latviešu tautasdejas ar jaunības jūsmu. Uz mēģinājumiem bija ieradusies arī Dziesmu svētku

bērnu ansambli. Bija iespēja izbaudīt arī mazu daļu no ansambļa “te nu mēs esam” programmas – pat vienu jauku pirmatskaņojumu: “Ceļš uz vasaru.” To bija radījuši ansambļa dalībnieki: vārdus – Andra Staško, Artūrs Rūsis un Lolita Ritmane, mūziku – Lolita Ritmane un Marks Matsons (Mattson).

Kad pēc koncerta visi dalībnieki bija kaut cik “atvikuši elpu”,

Dziesmai Teterei, saimniekam Edim Reimanim un viņa palīgiem – kafijas galda klājējai Tamārai Kalniņai un Ēdvinam Rūsim. Visu šo pirmsdziesmu svētku notikumu ar dāsnu naudas summu atbalstīja Jullas fonds un arī vietējās latviešu organizācijas. Liels paldies par to! Dalībnieki pateicas arī LA Latviešu nama pārvaldei un LA latviešu draudzes vadībai, ka varēja

XVI Rietumkrasta Dziesmu svētku mūzikālā vadītāja ZINTA ZARIŅA diriģē Ē. Ešenvalda dziesmu “Dvēseles dziesma”

Jaunais folkloras ansamblis “LĀČKĀJA”. No kreisās: Ingrida Jennings, Justin Shade, Katriāna Zommers, Drew Corey, ansambļa vadītājs Pauls Berkolds un Ēriks Jerumanis

SF un LA dejotāji mēģina LA Latv. Centra pagalmā

nizēts, un nezinu nevienu, kuŗš tā noslēgumā nebūtu devies mājup, līdzī nenesot sajūsma, prieku un lepnumu. Daudz gaŗu stundu svētīgā darbā, jau ilgī pirms šī salidojuma, pavadīja Losandželosas latviešu koŗa priekšnieks Dāvis Reins, kuŗš kopā ar palīgiem bija noorganizējis daudzas praktiskās lietas – telpu izkārtojumu, koristu, dejotāju un viesu paēdināšanu un aprūpi. Un kur nu mūsu profesionālie mūziķi – diriģenti! Cik daudz laika un pašai ziedotās, lai sagatavotu programmu un iemācītu koristiem skaistās dziesmas izjusti nodziedāt!

labi! Dziedātāji bija sabraukuši no tuvām un tālām vietām. No Sanfrancisko piedalījās latviešu koristu saime diriģentes Zintas Zariņas vadībā. No Sietlas atli-doja diriģente Maija Riekstiņa. Losandželosas koristu saimi vada vairāki diriģenti – Pauls Berkolds, Lolita Ritmane, Brigita Ritmane Džemesone, (kuŗa veica arī gandrīz visus klavieru pavadījumus) un Losandželosas vīru koŗa diriģente Laura Rokpelne Mīcule.

Tautasdeju mēģinājumi notika Latviešu nama pagalmā. Piedalījās kopā ap 50 dejotāju no Sanfrancisko “Ritenīša” un Sanfrancisko skolas dejotāju kopām, ko vada Ingrida Birzniece, un Lo-

lieluzveduma vadītāja Aija Turaida.

Sestdienas vakarā pēc garšīgām vakariņām, visi dalībnieki sniedza viesiem koncertu, kas iesildīja un sajūsmināja klausītāju sirdis. Liels paldies viņiem visiem par šo skaisto dāvanu! Tā bija kā ļoti garšīgas tortes gabaliņš. Lai tiktu pie visas tortes, mums vēl jāgaida gandrīz 90 dienas, kad pulcēsimies XVI Rietumkrasta latviešu Dziesmu svētkos no 2. līdz 7. septembrim Sanhosē (San Jose), Kalifornijā. Koncerta norisi ar maīga humora pieskaņu lieliski vadīja Ēdvin Rūsis. Piecas dziesmas dziedāja koris, tad dziedāja tikai vīri, deĶoja jauniešu un

uz skatuves uznāca jaunā folkloras grupa “Lāčkāja” Paula Berkolda vadībā. Pauls spēlēja akordeonu, Katriāna Zommere dziedāja un spēlēja ģitaru, Drew Corey un Justin Scheid dziedāja. Pēdējais arī pūta stabuli. Ingrida Jennings – dziedāja, spēlēja vijoli un kokli un Ēriks Jerumanis – sitamos instrumentus. Mūzikas skaņās deĶa griezās jauni un veci. Jaukā gaisotnē ātri aizsteidzās laiks.

Paldies visiem jaukā vakara organizētājiem un darbiniekiem: skaņu meistaram Markam Matsonam, programmas koordinētājiem Lolitai Ritmanei, Paulam Berkoldam, Dāvim Reinam un

izmantot telpas šim sarīkojumam.

...Vēl tik daudz ko redzēt, mīlēt, just Un no savas tautas nepazust. Ja mūsu valodiņa visur līdzī nāks, Tad margrietiņas mūsu sirdīs

ziedēt sāks.

Viens otram lai neejam gaŗām – Tik daudz mēs citiem varam dot. Ja dzīves saskaņas pat kaut uz brīdi, Tad dzīve dažreiz jaumu ceļu rod...

UZ REDZĒŠANOS
XVI RIETUMKRASTA
DZIESMU SVĒTKOS –
KALIFORNIJĀ – SANHOSĒ
PILSĒTĀ 2015. GADĀ NO
3. LĪDZ 7. SEPTEMBRIM!

Mācītājas Gijas Galiņas amatā ievēšana Apvienotajā Linkolnas latviešu ev. lut. draudzē

MĀRA MURPHY

Starp citiem svarīgiem notikumiem Apvienotās Linkolnas latviešu ev. lut. draudzes vēsturē ir ieskaitāms dievkalpojums 2015. gada 23. maijā, kad tika atzīmēts Vasarsvētku notikums un kad ar vārdiem, “Jā, ar Dieva palīgu,” mācītāja Gija Galiņa uzņēmās pildīt šīs draudzes garīgās aprūpes pienākumus. Mācītājas amatā viņu ieveda LELBA priekšnieks Gunārs Lazdiņš, kuŗš savā uzrunā akcentēja to, kas stiprina un apstiprina tās saites, kuŗas eksistē starp mācītāju un draudzi.

Vadmotīvs mācītāja Aivara Pelda sprediķī bija uzaicinājums draudzei nepazaudēt savu integritāti. Būtu ļoti muļķīgi baidīties no tā, “ko citi teiks”.

Mūzikālo daļu izpildīja ērģelniece Sally Johnston un mazais koris Māras Balodes vadībā. Svētos Rakstus lasīja Valdis Balodis.

Meijām izdekorētā ēdamzālē dievkalpojumam sekoja svētku mielasts un apsveikumi mācītājai no amata brāļiem Aivara Pelda un no Gunāra Lazdiņa, kuŗš no-

lasīja arī laba vēlējumus no archibīskapes Laumas Zuševicas, no Rietumu apgabala prāvestes Dairas Cilnes un no Vidienes apgabala garīgā amata vietas izpildītājas Ilzes Larson. No Linkolnas DV apvienības mācītāju sveica priekšnieks Ārijs Liepiņš un vanadzū priekšniece Velta Didrichsone. Oficiālos sveicienus no draudzes mācītājai nodeva priekšnieks Valdis Kalniņš un dāmu komitejas priekšniece Nora Šmits.

Mācītāja Gija Galiņa ir dzimusi Rīgā, kur viņa pēc vidusskolas beigšanas iestājas Kultūras darbinieku tehnikumā, iegūst diplomu un sāk strādāt veco ļaužu pansionātā par kultūras dzīves organizētāju un bibliotekāri. (1987. – 1989.) Darba vietā viņa iepazīstas ar mācītāju Sarmīti Fišeri.

“Šī tikšanās,” stāsta mācītāja Galiņa, “bija jauns pagrieziena manā dzīvē. Interese par ticību auga, un es sapratu, ka mans aicinājums ir studēt teoloģiju.” Studijas iesākās 1989. gadā, Latvijas

Universitātes Teoloģijas fakultāti Gija absolvē ar bakalaura gradu. Jau kā trešā kursa studente un vēlāk, būdama LU Teoloģijas fakultātes absolvente (1991. – 1995.), māc. Galiņa ir iesaistīta Madlienas ev. lut. draudzes darbā.

Varētu sacīt, ka 1995. gads Gijas Galiņas dzīvē ir ne tikai jauns, bet pat drāmatisks pagrieziena, jo šajā gadā mācītājs Jānis Cilnis viņai uz Latviju nosūta piedāvājumu kalpot Portlandē, Oregonas štatā, kā arī Takomas draudzē Vašingtonas štatā. Tanī pat gadā viņa ierodas Amerikā, apmetas uz dzīvi Portlandē un tiek ordinēta diakones amatā. 1995. gadā viņa iepazīstas ar Pēteri Galiņu, ar kuŗu gadu vēlāk dodas laulībā. 1998. gadā viņiem piedzimst meita Marga.

Pēc vīra nāves 2003. gadā mācītāja pārceļas uz dzīvi Sietlā, kur slavenajā Harborview Medical Center 2006. gadā viņa pabeidz divus kursus klīniskās pastorālas izglītības nozarē. To pašu priekšmetu viņa divus gadus turpina

mācīties Vašingtonas štata universitātē Master of Divinity departamentā.

2015. gada februārī, varbūt pat Vasarsvētku notikuma iespaidā,

māc. Gija Galiņa drošsirdīgi dodas ceļā, lai iekarotu jaunu, viņai svešu teritoriju Linkolnā. To viņa ir paveikusi isā triju mēnešu laikā.

Vasarsvētku dievkalpojuma dalībnieki. Priekšā no kreisās: LELBA priekšnieks Gunārs Lazdiņš, draudzes ērģelniece Sally Johnston, Marga Galiņa un mācītāja Gija Galiņa. Aizmugurē: draudzes priekšnieks Valdis Kalniņš un mācītājs Aivars Pelds // FOTO: Egils Augstums

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

Kurš no četriem?

Saeimas Mandātu, ētikas un iesniegumu komisija paziņoja, ka visi četri Valsts prezidenta amata kandidāti – deputāts Mārtiņš Bondars (LRA), parlamentārietis Sergejs Dolgopolovs (*Saskaņa*), aizsardzības ministrs Raimonds Vējonis (ZZS), kā arī Eiropas Savienības Tiesas tiesnesis Egils Levits – atbilst likuma prasībām un viņiem nav ierobežojumu piedalīties prezidenta vēlēšanās.

2015. gada Valsts prezidenta amata kandidāti (no kr.) Egils Levits, Mārtiņš Bondars, Raimonds Vējonis un Sergejs Dolgopolovs

LTV raidījumā notika prezidenta amata kandidātu debātes un līdztekus tām skatītāju aptauja, – kuŗam no šī četrinieka būtu jāklūst par Valsts prezidentu. Vislielākais atpaujas dalībnieku skaits – 64,63% – nobalsoja par Egilu Levitu, par Mārtiņu Bondaru nobalsoja 28,19%, par Raimonu Vējoni – 5,32%, par Sergeju Dolgopolovu – 0,27% TV pārraides skatītāju.

Latvijas Valsts prezidenta vēlēšanas notika 3. jūnijā.

Pasniegts Ministru kabineta Atzinības raksts

25. maijā Latvijas vēstnieks Zviedrijā Gints Jegermanis pasniedza Ministru kabineta Atzinības rakstu biedrības Zviedrija-Latvija (*Nätverk Sverige - Lettland*) dibinātājam un ilggadējam vadītājam Laršam Vesterlundam (*attēlā*).

Ministru kabineta Atzinības raksts ir pateicība par Larša Vesterlunda darbu abu valstu iedzīvotāju kultūras, sociālo un biznesa saišu stiprināšanā. Laršs Vesterlundam ir iniciators tradicionālajai Latvijas nedēļai (*Lettland-sveckan*), kas biedrības Zviedrija-Latvija paspārnē regulāri tiek rīkota Rietumjētlandes lēņa mazpilsētiņā Limaredā. Kopš 1997. gada Larša Vesterlunda vadītā biedrība uz Latviju regulāri sūtījusi ievērojama apjoma palīdzības kravas invalīdiem un maznodrošinātajiem, ir izveidots

plašs sadarbības tīkls ar cilvēkiem un organizācijām Latvijā.

Svens Georgs Adenauers saņem Atzinības krustu

28. maijā Melngalvju namā Rīgā svinīgā sarīkojumā Latvijas Valsts prezidents Andris Bērziņš ar ceturtais šķiras Atzinības krustu par nopelniem Latvijas valsts labā apbalvoja Giter slo (Vācijā) aprīņa landrātu Svenu Georgu Adenaueru (*attēlā*).

Ceturtais šķiras Atzinības krustu S. G. Adenauers saņēma par ilggadēju un nesavtīgu ieguldījumu, veidojot un stiprinot sadarbību starp Valmieras un Giter slo reģioniem kultūras, mākslas, sporta, ekonomikas un izglītības jomā. Sadarbība abu reģionu starpā izvērtusies jau daudzu gadu garumā, kā rezultātā notikušas daudzas pieredzes apmaiņas vizītes speciālistu vidū, sniegts finansiāls atbalsts dažādu ieceru īstenošanai, kā arī kopīgi veidoti mākslas projekti. S. G. Adenaueru sveica arī Valmieras pilsētas pašvaldības un apkārtejo novadu domes priekšsēdži, kā arī biedrības "Valmieras un Giter slo reģionu sadarbībai" pārstāvji.

Vācbaltu apvienības Vācijā kultūras balva Rundāles pils direktoram

Rundāles pils direktors, mākslas vēsturnieks un gleznotājs Imants Lancmanis saņēmis Vācbaltu apvienības Vācijā kultūras balvu par ieguldījumu Rundāles pils kompleksa atjaunošanā un mūža darbu vācbaltu kultūras pētišanā un saglabāšanā.

//Foto: LETA

Vācbaltu apvienības balva tiek piešķirta katru gadu. Imants Lancmanis ir otrais Baltijas pārstāvis, kas saņēmis šo pagodinājumu. Pirmais šo balvu saņēmis Tartu Universitātes bijušais rektors un Igaunijas Nacionālās bibliotēkas prezidents Pēteris Tulviste.

Jānis Mažeiks apstiprināts ANO Augsta līmeņa konferences koordinātoram amatā

1. jūnijā Ņujorkā Latvijas pastāvīgais pārstāvis ANO, vēstnieks Jānis Mažeiks (*attēlā*) apstiprināts par Pasaules Informācijas sabiedrības samita (*World*

//Foto: LETA

Summit on the Information Society, WSIS) desmitgades ANO Ģenerālās asamblejas Augsta līmeņa konferences koordinātoru. Otra koordinātoru amatā ANO Ģenerālās asamblejas prezidents iecēla Apvienoto Arābu Emirātu pastāvīgo pārstāvi ANO Lanu Nuseibi (*Lana Nusseibeh*).

Ārlietu ministrijā atklāj Latvijas un Indijas starptautisko zinātnes forumu

28. maijā Ārlietu ministrijā tika atklāts starptautisks zinātnes forums "Latvija – Indija", kas veltīts Latvijas un Indijas sadarbībai zinātnes, izglītības un medicīnas uzņēmējdarbības jomā.

Forums vieno akadēmiķus, ekspertus un entuziastus no dažādām zinātņu nozarēm, tajā skaitā valodniekus, kultūrvēstures un reliģiju zinātnājus, ajūrvēdas speciālistus un vides pētniekus no Latvijas, Indijas, Austrijas, Dānijas, Itālijas, Krievijas, Lietuvas, Lielbritānijas, Nīderlandes, Vācijas, Portugāles un Spānijas.

Militārās mācības Saber Strike

No 8. līdz 19. jūnijam Baltijas valstis un Polijā norisināsies militārās mācības *Saber Strike*, kuŗas piedalīsies vairāk nekā 6000 kaŗavīru no Kanādas, Dānijas, Igaunijas, Somijas, Vācijas, Latvijas, Lietuvas, Norvēģijas, Polijas, Portugāles, Slovēnijas, Lielbritānijas un ASV.

Saber Strike ir ikgadējas ASV vadītas apvienotās sauszemes un gaisa spēku mācības, kas tiek organizētas jau kopš 2010. gada. Tās ir iekļautas arī NATO vadīto mācību seriā *Allied Shield*. Mācību uzņemošā valsts šogad ir Lietuva.

Krievija "melnajā sarakstā" iekļauj piecus politiķus no Latvijas

Maskava, reaģējot uz ES sankcijām, iesniegusi to Eiropas Savienības politiku sarakstu, kam liegts iecelot Krievijā.

Krievijas tā saucamajā "melnajā sarakstā", ko Krievija iesniedza Eiropas Savienības (ES) valstu vēstniecībās, no Latvijas ir iekļauti politiķi: Inese Vaidere (*Vienotība*), Roberts Zile (NA), Artis Pabriks (*Vienotība*), Sandra Kalniete (*Vienotība*) un Solvita Āboltiņa (*Vienotība*) (*attēlā*), vēsti Somijas sabiedriskais plašsaziņu līdzeklis *YLE*. Publiskotajā sarakstā ir iekļautas kopumā 89 personas. Liegums iebraukt Krievijā ir vērst pret politiķiem no dažādām ES valstīm – Čehijas, Lietuvas, Spānijas un citām.

Latvijai jāuzņem 737 bēgļi

Eiropas Komisija šonedēļ nāks klajā ar ziņojumu par imigrantu kvotām, proti, kā starp dalībvalstīm būtu jāsadala Eiropas krastus sasniegušie imigranti. Eiropas Komisija vēlas pārvietot uz citām Eiropas Savienības (ES) dalībvalstīm vismaz 40 000 patvēruma meklētāju. Ar oficiālu vēsti Eiropas Komisija klajā nāks vēlāk, taču jau tagad ir zināms, ka Eiropas Komisija vēlas, lai starp valstīm sadalītu 40 000 imigrantu, kas lielākoties ierodas Grieķijā un Itālijā. Cilvēku pārvietošana notiktu divu gadu laikā – no Itālijas pārvietotu 24 000 imigrantu, no Grieķijas – 16 000. Saņēmējvalstu sarakstā nebūtu Lielbritānijas, Īrijas un Dānijas, jo tām ir piešķirts izņēmuma statuss, bet Latvija varētu būt.

Latvijai divos gados vajadzētu uzņemt 517 sīriešu un eritrejiešu, par katru saņemot 6000 eiro. Un vēl 220 bēgļu ārpus Eiropas Savienības. Tātad kopumā Latvijai bēgļu kvota varētu būt 737. Igaunijai divos gados būs jāuzņem 1064 patvēruma meklētāji un bēgļi, Lietuvai – 710.

Eiropas Parlamenta lielākās politiskās frakcijas (Eiropas Tautas partija, ETP) Latvijas delegācijas deputāti nosūtījuši vēstuli Migrācijas, iekšlietu un pilsonības komisāram Dimitrim Avramopulam, paužot bažas par Eiropas Komisijas (EK) piedāvāto bēgļu un patvēruma meklētāju sadales mehānismu. Vēstuli parakstījuši ETP grupas deputāti Artis Pabriks, Inese Vaidere un Krišjānis Kariņš (*Vienotība*). Deputāti pauž bažas, ka EK nesēn publicētajā priekšlikumā, kas paredz, ka Latvijai jau drīzumā būtu jāuzņem 737 bēgļi, netiek vērā ņemti mūsu valsts specifiskie apstākļi. Bēgļu un patvēruma meklētāju uzņemšana nevar būt uzspiesta un kritizē piedāvātos sadales mehānismus.

Latvijas robežsargi Vidusjūrā izglābj 38 cilvēkus

Latvijas robežsargi piedalās *Frontex* Aģentūras koordinētajā kopējā operācijā, kuŗas mērķis ir stiprināt kopējo Eiropas drošību, kā arī veicināt cilvēku dzīvības glābšanu ārkārtas situācijās ES ārējo robežu tuvumā.

Sniedzot atbalstu Eiropas Savienības (ES) robežsargiem un veicot kārtējo patruļu Vidusjūras reģionā, pamanīta grimstoša gumijas laiva ar vairākiem desmitiem imigrantu, starp kuŗiem bija arī bērni. Uzsākta glābšanas operācija, kuŗas laikā Latvijas robežsargi, pildot savus dienesta pienākumus, izglābuši 38 cilvēku dzīvības, tostarp trīs bērnus.

Karaliskajai ģimenei dāvina Latvijā ražotus spēļu lācēnus

Latvijas vēstniecība Apvienotajā Karalistē, sveicot karalisko ģimeni ar princeses Šarlotes nākšanu pasaulē, ir nosūtījuši apsveikuma karti un dāvanu – HUGU spēļu lāci (*attēlā*).

Runājošais lācēns ir Latvijā ražots roku darbs no augstvērtīgiem izejmateriāliem – tamborēts un pildīts ar aitas vilnu. Spēļmantiņā ir iebūvēta augstvērtīga skaņu sistēma, kas inženiera Arnolda Āriņa vadībā arī ir izstrādāta un ražota Latvijā.

Pirmajam latviešu strēlnieku bataljonam – 100

Kaŗa mūzejā tika rīkota starptautiska konference, pieminot pirmās nacionālās kaŗavīru vienības izveidošanu pirms simt gadiem. Latviešu strēlnieku bataljona formēšanu 1915. gadā mūsdienās vērtē kā ievērojamu soli ceļā uz Latvijas valsts izveidošanu.

Foto no konferences plakāta

Konferencē piedalījās arī ukraiņu un poļu vēsturnieki, jo arī šīs tautas, kas Pirmā pasaules kaŗa sākumā bija bez savas valsts, kaŗa gaitā veidoja savas nacionālās kaŗaspēka daļas citu valstu armijā sastāvā. Latvijas Vēstures institūta direktors Guntis Zemītis uzsvēra strēlnieku nozīmi latviešu patriotisma veidošanā. Viņu traģēdija bija, ka daļa strēlnieku nonāca komunistiskā režīma kalpībā.

(*Turpinājums 10. lpp.*)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 9. lpp.)

Pārmaiņas Latvijas Avīzes redakcijas padomē

No darba *Latvijas Avīzes* (LA) redakcijas padomē atbrīvots Voldemārs Krustiņš. Latvijas Žurnālistu asociācija (LŽA) paudusi satraukumu, norādot arī uz Valsts prezidenta vēlēšanām.

Voldemārs Krustiņš // FOTO: LETA

Aģentūrai BNS Krustiņš teica, ka uzņēmuma *Lauku Avīze* valde viņam pavēstījusi, ka viņa pakalpojumi vairs nav vajadzīgi. Krustiņš ir *Latvijas Avīzes* dibinātājs un šajā laikrakstā nostrādājis 28 gadus. Atbildot uz jautājumu par iespējamo politisko spiedienu, Krustiņš pauda, ka izdarījis šādu pieņēmumu, saņemot paziņojumu par sevis atbrīvošanu no darba: "Es to nesaistu ar vēšanos pret sevi, bet gan pret avīzi kopumā. Avīzes pirmajā lappusē rakstīts, ka tas ir nacionāli konservatīvs laikraksts. Tas nozīmē, ka redakcionālā darbība nav vērsta par labu *Vienotībai*, Nacionālajai apvienībai vai kādai citai no pašreiz Saeimā pārstāvētajām partijām. Acīmredzot tas kādam traucē."

Latviete izgudrojusi indukcijas tējkanna Miito

Vācijā dzīvojošas latvietes Jasmines Grases radīta elektriskās indukcijas moderna dizaina tējkanna *Miito* pūļa financēšanas vietnē *Kickstarter* 13 dienas pirms kampaņas beigām savākusi jau 500 038 eiro.

Miito ir tējkanna, kas strādā uz magnētiskās indukcijas pamata. Tējkannas diskveidīgā pamatne ģenerē elektromagnētisko lauku, kas savukārt uzsilda dzelzs stienīti, kas ievietots šķidruma traukā un turas perpendikulāri pamatnei. "Uz pamatnes var likt jebkuru šķidruma trauku – krūzi, klasisko tējkannu, un, ievietojot tajā sildelementu, tiks uzsildīts jebkurš šķidrums.

Saņem atļauju eksportēt produkciju uz Ķīnu

29. maijā Ķīnas Tautas Republikas Sertifikācijas un akreditācijas administrācija (CNCA) savā mājaslapā ir publicējusi 11 Latvijas pārtikas ražotāju sarak-

stu, kuriem ļauts eksportēt uz Ķīnu noteiktus zivju produktus – konservētu, saldētu un kūpinātu zivju produkciju. Pozitīvais rezultāts panākts, cieši un konstruktīvi sadarbojoties Latvijas vēstniecībai Ķīnā, Pārtikas un veterinārajam dienestam un Ārlietu ministrijai. Iespēju uzsākt zivju produkcijas eksportu veicināja senenā zemkopības ministra Jāņa Dūkļa un pavadošās uzņēmēju delegācijas vizīte Ķīnā.

Latvijas iedzīvotāju skaits samazinās...

Pēc Centrālās statistikas pārvaldes (CSP) jaunākajiem datiem, 2015. gada sākumā Latvijā dzīvoja 1 miljons 986,1 tūkstoši iedzīvotāju – par 15,4 tūkstošiem mazāk nekā pirms gada. Iedzīvotāju skaits 2014. gadā sarucis lēnāk (kritums par 0,77%) nekā 2013. gadā (1,10%). Reģionu skatījumā iedzīvotāju skaits palielinājās tikai Pierīgas reģionā (par 0,6 tūkst.). Savukārt vislielākais iedzīvotāju skaita samazinājums bija Latgales reģionā – par 4,7 tūkstošiem.

2014. gadā starptautiskās ilgtermiņa migrācijas rezultātā Latvijā iedzīvotāju skaits samazinājās par 8,7 tūkstošiem (2013. gadā – 14,2 tūkstoši) un dabiskās kustības rezultātā – par 6,7 tūkstošiem (2013. gadā – 8,1 tūkstošis). No citām valstīm ieradās 10,3 tūkstoši (par 2,1 tūkstoti vairāk nekā 2013. gadā), no tiem 65% bija Latvijas iedzīvotāji, kuri atgriezās Latvijā. Salīdzinot ar 2013. gadu, emigrantu skaits samazinājās par 3,5 tūkstošiem (2014. gadā emigrējuši 19,0 tūkstoši). Iedzīvotāju skaits Kurzemē samazinājies par 3,3 tūkstošiem, Vidzemē – par 2,9 tūkstošiem un Zemgalē – par 2,7 tūkstošiem. Iedzīvotāju skaits sarucis visās republikas pilsētās, visvairāk – Rīgā (par 2361 cilvēku), Daugavpilī (968), Liepājā (801), bet vismazāk – Jūrmalā (104).

Stradiņa slimnīcā pasaulē nākuši šogad otrie trīniši

Paula Stradiņa klīniskajā universitātes slimnīcā piedzimuši šogad otrie trīniši.

Mazuļi pasaulē nākuši priekšlaicīgi, tādēļ viņiem vēl jāuzturas slimnīcas dzemdību nodaļā. Kā aģentūrai LETA pastāstīja Labklājības ministrijas pārstāve Marika Kupče, ministrija šobrīd

strādā pie rīkojuma projekta izstrādes, lai tuvākajā laikā ģimenei piešķirtu 8538 eiro lielo palīdzību par trīnišu piedzimšanu. Šogad Latvijā pirmie trīniši – viens zēns un divas meitenes – nāca pasaulē 18. februārī. Arī šie bērniņi dzima Stradiņa slimnīcā.

Par valsts karoga zaimošanu – sods

Partijas *Par dzimto valodu!* biedrs Jevgeņijs Osipovs 2013. gadā valsts svētku laikā sociālajā vietnē *Facebook* ierakstīja, ka viņa meita no skolas atnesusi sarkanbaltsarkanu *figūru*. Lentītes skolēniem dalītas Lāčplēša dienā, un viņš aizliedzis savam bērnam izmantot pie apģērba lentīti "puvušu asiņu krāsā". Osipova izteikumi izraisīja plašu nosodījumu sociālajos tīklos.

Pēc Liepājas tiesas tiesneša palīdzes Intas Kurpas informācijas, krimināllietā par valsts karoga zaimošanu partijas *Par dzimto valodu!* līderim Jevgeņijam Osipovam piespriedas 100 stundas piespiedu darba.

Kirovā notiek

Raiņa un Aspazijas 150 gadu jubilejas sarīkojumi

26. un 27. maijā Kirovas apgabalā, Krievijā, notika Raiņa un Aspazijas dienas – rakstnieku 150 gadu jubilejas pasākumi. Raiņa un Aspazijas dienu laikā interesenti varēja apmeklēt vairākas izstādes, piedalīties konferences, iesaistīties diskusijā ar apgabala radošo inteliģenci, noskatīties Latvijas un Kirovas mākslinieku priekšnesumus.

26. maijā Vjatkas Mākslas muzejā Kirovā tika atklāta izstāde "Aspazija/Rainis: dumpiniece/humānists. Divu latviešu dzejnieku stāsts", kurā atspoguļota Raiņa un Aspazijas personības veidošanās, īpašu uzmanību pievēršot abu spilgtu dzejnieku savstarpējai mijiedarbībai un laikmeta kontekstam. Latvijas prezidentūras Eiropas Savienībā kultūras programmā esošās izstādes teksta autors ir Pauls Bankovskis, vizuālo risinājumu veidojis mākslinieks Kaspars Perksis, projekta kuratore ir Raiņa un Aspazijas muzeja speciāliste Elvira Bloma. Apmeklētāju interesi izraisīja arī archīva materiālu ekspozīcija par Kirovas apgabala nonākušo ar Latviju saistīto cilvēku likteņiem. Rainis Kirovas apgabala Slobodskā atradās izsūtījumā no 1899. līdz 1903. gadam, kur viņš pabeidza savu pirmo dzejoļu krājumu "Tālas noskaņas zilā vakarā", kā arī pārtulkoja vairākus pasaules literatūras liedarbus. Slobodskā jau vairāk nekā divdesmit gadu sekmīgi darbojas Raiņa muzejs.

Latvijas mākslinieki pārsteidz Luksemburgu

23. un 24. maijā Latvijas mākslinieki un mūziķi ar lieliem panākumiem piedalījās pirmajā Luksemburgas pilsētas organizētajā festivālā *Enjoy Luxembourg* ("Izbaudi Luksemburgu"), kas turpināja 2015. gadā Eiropas Sa-

vienības Padomē prezidējošo valstu Latvijas un Luksemburgas kultūras sadarbību.

Latvijas klātbūtne festivālā *Enjoy Luxembourg* turpināja nulle aizritējušās Latvijas dienas Luksemburgā. Vēl līdz 7. jūnijam Neiminsteres abatijā apskatāmas izstādes "Kas dzintaram vēl padomā?" un "Latviskās dvēseles raksti". Latvijas mākslinieku un mūziķu dalība festivālā ir Latvijas vēstniecības Beļģijā, asociācijas "Latvija-Luksemburga" un Luksemburgas pilsētas Tūrisma biroja (*Luxembourg City Tourist Office*) sadarbības projekts. Tas iekļauts Latvijas prezidentūras Eiropas Savienības Padomē kultūras programmā.

Latvijā uzstāsies franču pianists Ričards Klaidermans

13. jūlijā Dzintaru koncertzālē Jūrmalā notiks leģendārā klavīrmūzikas virtuozā Ričarda Klaidermana (*attēlā*) koncerts.

Pianists uzstāsies kopā ar Liepājas Simfoniskā orķestra mūziķiem. Koncerta programmā izskanēs gan populārie un iemīļotie Klaidermana skaņdarbi un pasaules klasika, gan pavisam jauni, īpaši stīgu instrumentiem veidoti aranžējumi.

Prāgas centrā fotoizstāde ar Latvijas ainavām

26. maijā Latvijas vēstniecība sadarbībā ar Prāgas pilsētu atklāja izcilā latviešu fotografa Juŗa Kalniņa brīvdabas fotoizstādi "Latvijas ainavas, dabas bagātības". Latvijas dabasskatu deviņi abpusējie lielformāta paneļi ir izstādīti tūristu daudz apmeklētajā gājēju ielā *Na Příkopě* blakus Vāclava laukumam Prāgas centrā (*attēlā*).

Brīvdabas fotoizstāde ir veidota Latvijas prezidentūras Eiropas Savienības Padomē sarīkojumu laikā Čehijā. Prāgā tā būs apskatāma līdz 8. jūnijam.

Toronto Latviešu biedrības Sestdienas skolā 64. izlaidums

Toronto Latviešu biedrības Sestdienas skolas 64. izlaidums notika 23. maijā. Skolas pārzine Rasma Gaide, absolventi un 7. klases skolēni bija tērpušies tautastērpos un visa zāle smaržoja pēc pavasara ziediem. Viesus

sagaidīja kokļu tautasdziesmu atskaņojums. Karogu ienesa absolvents Andrejs Pakalns ar pavadoņiem Lienu Lūsi-Zondo un *Kassandru Sydor*, kam sekoja pārējie absolventi.

Šogad skolu absolvēja astoņi skolēni: Eriks Kalniņš, Marta Kanne, Liene Lūse-Zondo, Kārlis Mikelšteins, Andrejs Pakalns, *Marta Strok*, *Kassandra Sydor* un Tiana Tora. Ar šo izlaidumu Sestdienas skolu absolvējuši 1050 skolēnu.

Pasauli sajūsmina oriģināli fakti par Latviju

Dažādos izklaides portālos regulāri parādās raksti, kuŗos tiek slavīnāta Latvija. Tagad pašmāju tīmekli iekārojusi publikācija, kuŗā sakopoti 12 interesanti un, iespējams, dažam labam līdz šim nedzirdēti fakti.

26. maijā tīmekļa vietnē *hotpenguin.net* publicēts raksts, kuŗā lietotājs ar segvārdu Opauga vienuviet sakopojis 12 spilgtus faktus, kas spodrīna Latvijas vārdu plašajā pasaulē. Par pirmo Latvijas sasniegumu tiek minēts, ka pusi no valsts platības sedz meži. Kā vēsta raksta autors, Latvija ir viena no zaļākajām zemēm visā pasaulē, turklāt cilvēku veselībai draudzīgāko valstu topā tā ierindojas otrajā vietā. Kārtējo reizi slavas saulītē izcelta pašmāju sieviešu daile un iznesība – uz visas pasaules fona Latvijā ir viens no augstākajiem rādītājiem modeļu skaita ziņā uz vienu iedzīvotāju. Iespējams, daudzi pirms tam nebūs dzirdējuši faktu, ka latviešu valoda ir viena no senākajām valodām Eiropā, vai to, ka ebrēju izcelsmes latviešu drēbnieks ir izgudrojis džinsus. Raksta autors izcēlis arī latviešu paradumu svinēt Jāņus, reizi četros gados sanākt kopā Dziesmu svētkos un lielo mīlestību pret hokeju. Kā jau tas bija gaidāms, tīmekļa vidē šī publikācija īsā laikā iemantojusi lielu populāritāti un cilvēku atzinību.

Latvijas filmu seansi Briselē

No 20. līdz 29. maijam Briselē, kinoteātri *Cinematik* un mākslas centrā *Bozar*, bija skatāmas Latvijas filmas. Programmā ar nosaukumu "Latvijas filmu cikls" bija iekļautas Lailas Pakalniņas "Kurpe" (1998), Herca Franka un vairākas Juŗa Podnieka dokumentālās filmas, kā arī Jāņa Cimermaņa animācijas filma bērniem "Trīs musketieri" (2005). Mākslas centrā *Bozar* 27. maijā viesojās režisors Dāvis Simanis ar filmām "Escaping Riga" (2014) un "Pēdējā tempļa chronikas" (2012).

Ziņas sakopojis
P. KARLSONS

LAIKU UN VIETU MIJĀS

“Krievvalodīgā Latvijas pamattauta” – kāds absurds!

VĒROJUMI UN PĀRDOMAS

FRANKS GORDONS

Izrādās, ka biedrības “Latvijas krievu kopiena” ietvaros pastāv un darbojas šāds te veidojums: “Mūsdienu Latvijas teritoriju apdzīvojošās krievvalodīgās pamattautas asociācija”. Tātad runa ir par Latvijas krievvalodīgo pamattautu. Ja šo nosaukumu “ņem pie vārda”, iznāk, ka Latvijā ir divas pamattautas – latvieši un “krievvalodīgie” (pat ne krievi vien). Tagad portālā *www.rus.delfi.lv* šo nekaunīgo prasību – atzīt “krievvalodīgos” par otru Latvijas pamattautu – argumentē Vlads Bogovs, jēdzienu “pamattauta” krieviski formulējot kā “*korennoi narod*”.

Un jau virsrakstā paziņo, ka šī “Latvijas *korennoi* krievvalodīgā tauta” esot “iekļauta ANO sistēmā”. Un te nu parādās āža kāja: klāt pielikti materiāli no minētās asociācijas vietnes – un izrādās, ka šī veidojuma darboņrosās kā kāda starptautiskā organizācija, kuras nosaukums ir: *United Nations Permanent Forum on INDIGENOUS issues*.

Indigenous – skatiet vārdnīcās, meklējiet caur *Google*: latviski *indigenous* nozīmē iedzimtos, pamatiedzīvotājus, angļu valodā sinonīms – *natives*, krievu Vikipēdijā *indigenous peoples* – *korenņi narod* – *malochislenije* (mazskaitlīgās) tautas. Krievijā čukči un evenki Tāļajos Ziemeļos, Kanadā indiāņi un eskimi (t.s. *First Nations*), ASV – indiāņi, Latīņamerikā – indiāņi, seno maiju, acteku, inku pēcteči, Austrālijā aborīģeni, Afrikā bušmeņi, hotentoti un pigmeji, Somijā – sāmi (lapi), uz kuņiem atsaucas Vlads Bogovs, priecādamies, ka šai tautiņai esot “savš parlamentis”.

Vārdu sakot, Bogovs apzināti jauc jēdzienus, un viņa asociācijas ļautiņiem nez kādā manierē izdevās iespraukties ANO forumā, kas aizstāv to etnisko grupu tiesības, kas attiecīgajā teritorijā mituši “pirms eiropiešu (nosacīti) ierašanās”. Tas taču ir “no pavisam citas operas”, Bogov! *Indigenous* – iedzimtie, aborīģe-

ni, godīgi sakot – senu cilšu paliekas.

Un kā Bogovs argumentē, pamatojot prasību atzīt krievvalodīgos par Latvijas pamattautu? Viņš min skaitli 140 000 – “tie krievvalodīgie cilvēki (nevis krievi! – F.G.), kas saņēmuši Latvijas pavalstniecību bez naturālizācijas, “pēc asinīm, kā mantojumu”. Bet minētās asociācijas vietnē īpaši pasvītrots, ka 2012. g. februārī par krievu valodu kā otru valsts valodu balsojuši 273 347 cilvēki, kas nu esot minimālais (!) to cilvēku skaits, kas pārstāv “krievvalodīgo pamattautu, kuņi apdzīvo mūsdienu Latvijas Republikas teritoriju”.

Bogovs mums skaidro: “Mūsdienu Latvijas teritorijā dzīvo divas pamattautas – latvalodīgā (latvieši) un krievvalodīgā. Proti, krievvalodīgā sastāv no vairāku nacionālu minoritāšu pārstāvjiem, kuņus apvieno vienotā krievu valoda.”

Vārdu sakot, Latvijā mītošs polsis vai tatārs, kuņi vecāki un

vecvecāki padomju varas apstākļos bija gājuši krievu skolās un kuņi mājās runā krieviski, tiek iekļauti (iespiesti) absurdā veidojumā – “krievvalodīgajā tautā”.

Rīgā, piemēram, ir žīdu ģimenes, kur pirms kara tika runāts vāciski vai krieviski (atkarībā no skolām, kuņās mācījās vecāki, un no attiecīgās kultūras iespaida). Bet viņiem nebija nekāda sakara ar pareizticīgo krievu kopienu vai ar Latvijas vācbaltiem. Šie mani tautieši apzinājās savu etnisko izcelsmi un nacionālo savrupību.

Bogovs pārgudri teoretizē: “Tagadējās Latvijas teritorijā vairāk nekā 300 gadu dzīvo iedzimta (*korennoi*) krievvalodīga (!) tauta – tās pārstāvju senči te dzīvoja uz oficiāliem, tiesiskiem, starptautiski definētiem pamatiem, ilgi pirms parādījās valsts ar nosaukumu Latvija (t.i., pirms 1918. gada)”.

Dieviņ tētiņ! Vācieši tagadējās Latvijas teritorijā apmetās pirms vairāk nekā 800 gadiem,

žīdi pirms 500 gadiem – vai tās ir pamattautas? Šīs zemes pamattauta kopš gadu tūkstošiem bija kurši un zemgaļi, latgaļi un sēļi, kas veidojuši latviešu nāciju, un, protams, līvi, kuņi palicis ļoti maz.

Nobeigumā Vlads Bokovs apzināti un rupji melo, apgalvojot, ka “Latvija kā valsts praktiski nostājusies uz krievu kultūras iznīcināšanas ceļa”. Bet kā ir īstenībā? Rīgā darbojas lielisks Krievu teātris, grāmatu veikals un avižu kioskos kaudzēm vien metas acīs krievu grāmatas, avīzes, žurnāli, pamattautai – latviešiem burtiski gāžas virsū krieviska izklaide, jūrmalā viscaur dominē krievu valoda, un no Maskavas ieradušies tūristi priecājas: “Te viss ir lieliski, visur runā krieviski”.

Galū galā par savu pastāvēšanu kā pamattautai savā tēzēmē drīzāk jābažģijas latviešiem, nevis divvainajam ļaužu kopumam, ko Bogovs dēvē par “krievvalodīgo tautu”.

KĀRLIS STREIPS

Eiropā dzīvojošie *Brīvās Latvijas* lasītāji, visticamāk, zina, savukārt Amerikā dzīvojošie *Laika* lasītāji varbūt nezina, ka pēdējā laikā Eiropas Savienība ir sākusi risināt jautājumu par to, ko iesākt ar tām nebeidzamajām bēgļu straumēm, kas it īpaši pēdējā laikā ir centušās šķērsot Vidusjūru, lai tikai iekļūtu Eiropā. Droši vien visi kaut ko par to ir lasījuši, televīzijā redzējuši. Amerikā dzīvojošajiem analogs būs tā dēvētie “laivu cilvēki,” kādi savulaik tāpat centās nokļūt no Kubas Floridā. Gan toreiz, gan arī tagad bieži vien cilvēki sasēž pagalam nedrošās un pārpildītās laivās, reizēm pat plostos, un ļoti daudzi no viņiem iet bojā jūras viļņos. Jūra ir barga, tā nepiedod cilvēkiem, kuņi rīkojušies mulķīgi un bezatbildīgi pret savu dzīvību.

Protams, bēgļiem no Tuvajiem Austrumiem un Afrikas nekādas īstas izvēles nav. Viņi ir spiesti maksāt bargu naudu starpniekiem, kuņi sola drošu ceļu pāri jūrai, bet jo bieži ar visu naudu pazūd. Visbiežāk tā notiek Libijā, valstī, kuņā patlaban valda liels chaoss. Cerēt, ka policija palīdzēs, pagaidām ir visnotaļ naīvi.

Savulaik Itālija izmantoja savus jūras spēkus, lai bēgļu laivas pārtvertu Vidusjūrā un pagrieztu atpakaļ, kaut gan cilvēktiesību aktivisti par to bija sašutuši, jo ne jau no labas dzīves cilvēki

mēģināja aizmukt. Rezultātā pātvērumu Eiropā meklējuši vairāk nekā pusmiljons cilvēku no dažādām pasaules malām, bet it īpaši no minētajām teritorijām.

Protams, uzņemt tik milzīgu skaitu cilvēku ir sarežģīti ikvienai valstij. Tieši tāpēc, ka vairākums pašreizējo bēgļu nonāk tieši Itālijā (jo tā un it īpaši tai piederošā Lampedūzas sala Afrikas krastiem ir vistuvāk), Eiropas Savienība ir nolēmusi 40 tūkstošus apstiprinātu bēgļu sadalīt pa ES dalībvalstīm pēc kvotu principa, tātad – proporcionāli katras valsts iedzīvotāju skaitam. Kamēr rakstu šo komentāru, vēl nav nolēmts, vai šīs kvotas būs obligātas vai brīvprātīgas. Ja tās būs brīvprātīgas, tad šis kvotu plāns ir nolēmts neveiksmei, jo vairākas valstis, Latviju ieskaitot, ir noraidošas.

Iemesli šādai attieksmei ir dažādi. Pirmkārt, Latvijā ir cilvēki, kuņi uzskata, ka Otrā pasaules kara laikā un pēc tam mūsu valstī ieplūdis ļoti liels skaits migrantu no citām PSRS daļām, turklāt ievācoties dzīvokļos, kuņus bija pametuši mūsu pašu bēgļi, vai arī tādos, no kuņiem pamatiedzīvotāji tika deportēti uz Sibīriju. PSRS industrializācijas kontekstā Latvijā tika celtas dažādas ražotnes, tām bija vajadzīgi strādnieki. Vēl jāatceras, ka Rīga PSRS laikā bija Sarkanās armijas Zie-

melrietumu apgabala centrs, arī militārpersonu te bija papildnam. Tātad – ir rūgta pieredze, un vairāk bēgļu un migrantu mūsu zemē nav vajadzīgs.

Manuprāt, šis arguments neiztur kritiku. Migrācija PSRS laikā notika okupācijas kontekstā, nebija ne kriptiņas brīvprātīguma.

Atsevišķi politiķi ir izteikušies, ka arī patlaban Latvija uzņem pietiekami daudz bēgļu, piemēram, žurnālistus no Krievijas, kuņiem Putina totalitārajā valstī savu darbu darīt ir kļuvis pagalam bīstami. Arī tie, kuņi mūsu valstī pērk īpašumus, lai saņemtu uzturēšanās atļauju, varbūt var tikt uzskatīti par bēgļiem no Kremļa patvaļas. Ja situācija Ukrainā saasināsies tālāk, iespējama arī bēgļu plūsma no turienes, lai arī starp mums un Ukrainu ir Lietuva un Baltkrievija.

Taču te nonākam pie fakta, ka, runājot par bēgļiem no mūsdienu, vienlaikus noraidot bēgļus no citurienes, bēgļus šķirojam, un nav runa tikai par ģeogrāfiskiem un ģeopolitiskiem iemesliem. Starp citu – cilvēki no Eritrejas vai Somālijas ir tumšādaini. Baidos, ka noraidošās attieksmes pamatā bieži vien vienkārši ir rasisms. Pagājušajā nedēļā laikrakstā *Neatkarīgā Rīta Avīze* žurnāliste Elita Veidmane rakstīja par “melnām

priekšpilsētām” Stokholmā, kuņas viņai uzdzēnot “trīsas”, vēl rakstot, “atliek vien iedomāties, kas notiks ar Rīgu un Latviju, ja valsts piekritīs uzņemt bēgļus.” Acīmredzot doma tāda, ka tādā gadījumā arī Rīga varētu kļūt par “melnu” pilsētu. Turklāt Veidmanes rakstītais vēl ir salīdzinoši maigs, ja to salīdzinām ar kādreizējās Igaunijas ārlietu ministres Kristīnes Ojulandes paziņojumu, ka Eiropai vispār vajag bloķēt visus bēgļus pēc kārtas, jo “šodien es kā baltais cilvēks jūtu, ka baltā rase ir briesmās”.

Šādi paziņojumi tiešām nepatīkami pārsteidz. Nav jau tā, ka Eiropas Savienība uz mūsu valsti vai Igauniju grasītos sūtīt tūkstošiem bēgļu, patlaban runa varētu būt par pāris simt dvēselēm. Tumšādainu cilvēku Latvijā ir ļoti, ļoti maz. Viens no viņiem ir mans labs draugs Džordžs, viņš ir tumšādainu cilvēks no Amerikas, kuņš universitātē satika meiteni Ulu no Latvijas, kuņā arī tur studēja. Viņi saskatījās, iemilējās un apprecējās un, kad Ulai bija laiks braukt mājās, jaunais vīrs viņai atbrauca līdz. Viņiem ir divi bērni, kas iet latviski skolās, pats Džordžs runā nevainojamā latviešu valodā, dzied vīru korī *Gaudeamus*. Un bieži vien man ir stāstījis par attieksmi, ar kādu viņam un viņa bērniem ir jāsakaras

teju vai katru dienu. Nicīgi skatīti, nepieklājīgas replikas. Meklējot darbu, latviski runājošais Džordžs pa telefonu visu sarunā, bet, ierodoties attiecīgajā birojā, piepeši izrādās, ka darbavietas vairs nav...

Latvijas dziedātāja Aminata Savadogo pirms pāris nedēļām Eurovizijas dziesmu konkursā ieguva augsto sesto vietu. Tā vietā, lai par to priecātos, tīmeklī latvieši rakstīja ļoti nepiedienīgus komentārus. Aminatai Savadogo tēvs ir no Burkinafaso. Arī Aminata runā nevainojamā latviešu valodā.

Bēgļi un migranti mūsdienās ir problēma daudzviet pasaulē, arī manā dzimtajā Amerikā par to tiek laužti šķēpi. Taču, domājot par ES bēgļu programmu, manuprāt, tomēr jāatceras tas, ka latvieši ir tauta, kuņā bēgļu gaitās ir devusies daudzkārt, cerot uz pretimnākšanu un to arī saņemot. Arī tie Anglijā, Īrijā vai citur. Tam nu būtu jābūt par iemeslu sapratnei, ka bēgļa statusam apstiprināti cilvēki vienkārši meklē vietu, kur dzīvot mierā. Latvijā ir basketbola komandas, kas bez tumšādainiem spēlētājiem, lielkoties no Amerikas, nemaz nebūtu tādas, kādas ir. Par šiem cilvēkiem neviens nekurn, vismaz spēļu laikā ne. Nedomāju, ka vēl pāris simt cilvēku dēļ Latvija vai latviešu tauta sabruktu.

Par migrantiem

Iznāk grāmata par Latvijas Nacionālo bibliotēku un arhitektu Gunāru Birkertu

Latvijas Nacionālās bibliotēkas Atbalsta biedrība (Biedrība) izdevusi grāmatu "Latvijas Nacionālā bibliotēka. Arhitekts Gunārs Birkerts". Grāmata veltīta Nacionālās bibliotēkas ēkas arhitektūrai un tās autoram Gunāram Birkertam. Izdevumu veido līdz šim nesakopots vizuālais un vēstures faktu materiāls, kas aptver 96 gadus. Tas ir stāsts par Latvijas Nacionālo bibliotēku (LNB), kuŗš sākas ar bibliotēkas dibināšanu 1919. gadā un atspoguļo *Gaismas pils* tapšanas ceļu no idejas līdz pilnīgi gatavai, iekārtotai un apdzīvotai ēkai. Grāmatā atrodams bagātīgs attēlu klāsts, sākot ar pirmajām bibliotēkas skicēm un beidzot ar izcilām pabeigtas un iekārtotas ēkas fotografijām.

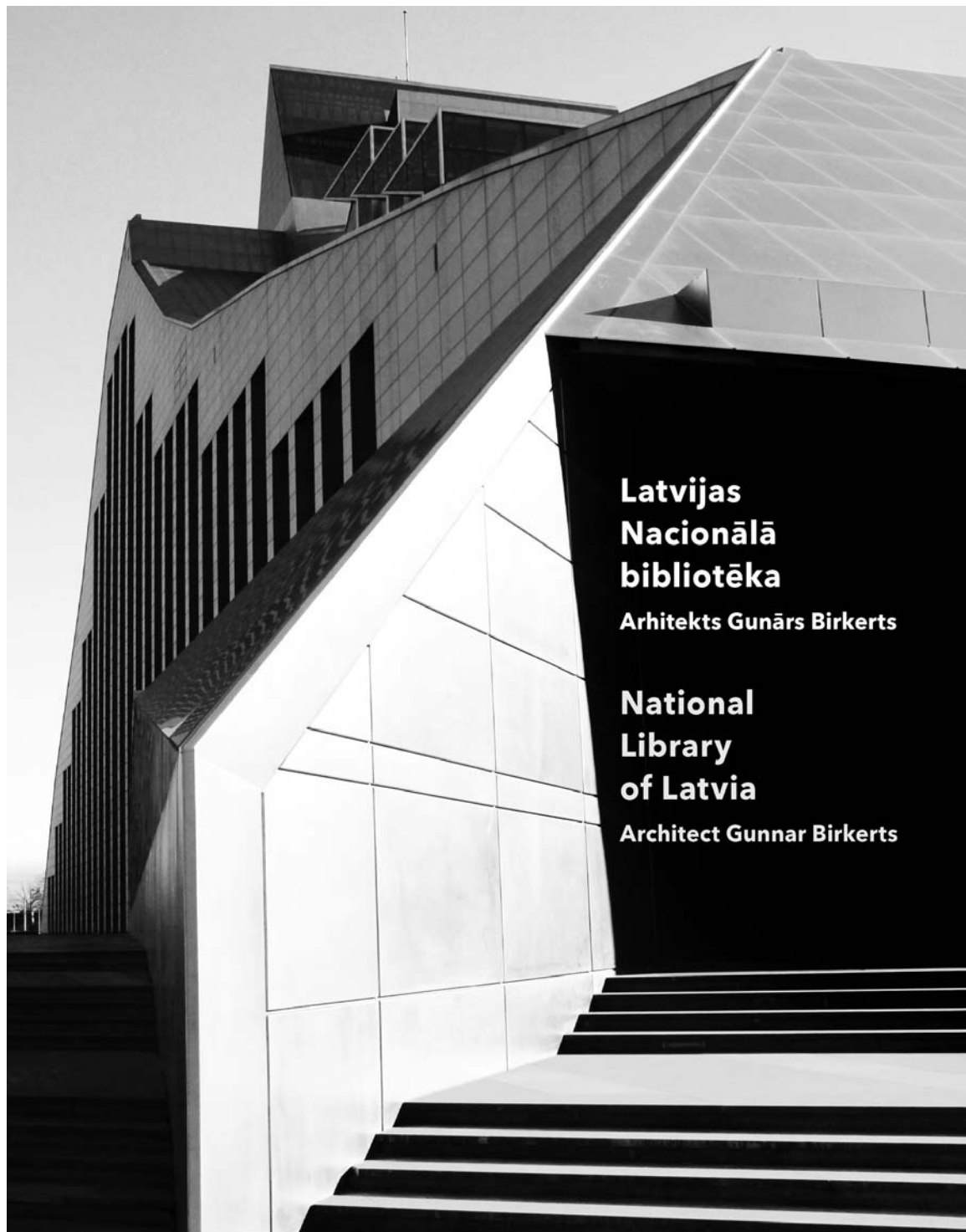
Izdevumu veidojuši arhitekts Jānis Dripe un fotografs Indriķis Stūrmanis. LNB direktors Andris Vilks ir devis ieskatu par bibliotēkas krājumu, funkcijām un iespējām. Grāmatas mākslinieks ir Juris Petraškevičs.

Autors Jānis Dripe par izdevumu saka: "Pasaulē atzīts arhitekts ir radījis tik savdabīgu ēku, ka tai publikācijas profesionālajos žurnālos jau veltījuši briti, franči, vācieši, amerikāņi, korejnieši, igauņi – tagad kārtā pašiem būt lepniem un laist tautās apjomīgu grāmatu par lielu ēku ar ietilpīgu saturu."

LNB direktors Andris Vilks, kurš piedalījies grāmatas veidošanā, atzīst: "Savā ziņā šo izdevumu varētu nodēvēt par punktu uz "i" Latvijas Nacionālās bibliotēkas tapšanas procesam. Ar šo publikāciju beidzas gandrīz 25 gadus ilga stāsts par Arhitekta lolojumu. Tas pieliek punktu lielajiem tekstiem un attēlu plūdiem un it kā nofiksē brīdi, kad bibliotēka atver durvis un vārtus saviem lasītājiem, apmeklētājiem, darbiniekiem, visai sabiedrībai. Jaunās bibliotēkas dzīve ir sākusies."

Grāmatu izdevusi Latvijas Nacionālās bibliotēkas Atbalsta biedrība ar ziedotāju atbalstu. Biedrības valdes priekšsēde **Undīne Būde**: "LNB Atbalsta biedrība kopš 1998. gada ir mērķtiecīgi strādājusi un aizstāvējusi ideju, lai vairāku paaudžu sapnis par LNB ēkas celtniecību piepildītos. Esam gandarīti par paveikto. Novēlam, lai LNB grāmata iemūžinātais ceļš līdz *Gaismas pilij* daudzu gadu desmitu garumā ļauj sajūst lepnumu par arhitektoniski un saturiski unikālo ēku un apzināties, ka esam liecinieki jauna Latvijas kultūras simbola tapšanai." Biedrība pateicas un grāmatā saka paldies ziedotājiem **Jānim Liepkalnam**, Prof. emer. Dr. habil. **Reinhardam Vitolam** un **Zentai Vitolai**, **Maijai Kreilei**, **Juŗa Raudsepa ģimenei**, **Latviskā mantojuma fondam Bostonā** un **Mildred Torjusēn**, kuŗu ziedojumi palīdzēja tapt grāmatai par LNB, izcila arhitekta darbu un Latvijas ceļu līdz mūsdienīgai Bibliotēkas ēkai.

"Latvijas Nacionālā bibliotēka. Arhitekts Gunārs Birkerts" at-

Latvijas
Nacionālā
bibliotēka

Arhitekts Gunārs Birkerts

National
Library
of Latvia

Architect Gunnar Birkerts

klāšana notika maija sākumā – uzreiz pēc Latvijas Neatkarības atjaunošanas gadadienas. Grāmata svingīgi tika atvērta bibliotēkas korē, klātesot autoriem, kultūras ministrei Dacei Melbārdei, bijušajam Valsts prezidentam Guntim Ulmanim, pieciem kādreizējiem kultūras ministriem: Jānim Dripem, Kārinai Pētersonei, Ramonai Umblījai, Sarmītei Ēlertei, Žanetai Jaunzemei-Grendei, pirmajai Latvijas vēstniecei Francijā Aina Nagobads-Ābolas kundzei, Bibliotēkas direktoram Andrim Vilkam, arhitekta Gunāra Birkerta dēlam Svenam Birkertam un daudziem draugiem un atbalstītājiem, kuŗu darbs un ieguldījums palīdzējis īstenot ideju par *Gaismas pili*. Kultūras ministre **Dace Melbārde**, iepazīstoties ar izdevumu, atzina, ka: "Nav iespējams runāt par šo lielisko grāmatu, nerunājot par pašu ēku. Mūsu *Gaismas pils*, Latvijas Nacionālā bibliotēka, pārliecinoši apvieno gan spēcīgu un simbolisku koncepciju un nenovērtējamu saturu, gan augstvērtīgu un kvalitatīvu vizuālo izpildījumu. Ēkas ideju un vizuālo tēlu iedvesmojis Latvijas nemateriālais kultūras mantojums, teikās un latviešu literatūras un mūzikas klasikā smeltās

metaforas. Ar visdziļāko cieņu pret vēsturisko dimensiju izcilais latviešu arhitekts Gunārs Birkerts projektam pievienojis laikmetīgu pieskārienu, padarot šo ēku par pasaulē ievērojamu objektu. Grāmata savā ziņā turpina ēku – arī grāmatā līdzās vizuāli skaistai formai atrodams bagātīgs tekstuāls saturs, nesot vēstījumu par vienu no izcilākajiem veikumiem Latvijas atjaunotās neatkarības vēsturē. Vēl vairāk – tā iemūžina Gunāra Birkerta radošo darbu, ar ko Latvija tik ļoti lepojas."

Ministres teikto par pasaules uzmanību un atzinību Bibliotēkas ēkai apliecina arī fakts, ka LNB veltītais izdevums pirmais Latvijā saņēmis prestižo UNESCO patronāžu. Tas apliecina, ka pasaulē augstu novērtē LNB kā nozīmīgu zināšanu sabiedrības simbolu.

Grāmatu "Latvijas Nacionālā bibliotēka. Arhitekts Gunārs Birkerts" iespējams iegādāties LNB Atbalsta biedrībā un labākajās Latvijas grāmatnīcās. Iepriekš sazinoties ar vienojoties ar Biedrību (+371 67843767, gaisma@gaisma.lv), grāmatu piedāvājam saņemt pa pastu.

Nākotnē Biedrība iecerējusi laist klajā vēl vienu izdevumu

The Glass Mountain, kam būs ļoti cieša saistība ar Latvijas Nacionālās bibliotēkas ēku. Grāmata būs otrās saturiski un vizuāli papildināts Viļa Indes Raiņa luga "Zelta zirgs" tulkojums, kas seko 2012. gada izdevumam. To papildinās komentāri par Latvijas vēsturi, Raiņa un Aspazijas lomu tajā, luga vēsturiskā un politiskā konteksta izklāsts, kā arī nodaļa par Latvijas Nacionālās bibliotēkas jauno ēku – tās arhitektūrā ietvertu simbolismu un atsaucēm uz Raiņa lugu. Projektējot jauno Latvijas Nacionālās bibliotēkas ēku, pasaulē pazīstamais latviešu izcel-

smes arhitekts Gunārs Birkerts izmantojis spēcīgu un latviešu tautai nozīmīgo Stikla kalna simbolu līdzās citam būtiskam simbolam – *Gaismas pilij*. Tās izteismīgā arhitektūra stāsta par Latvijas vēsturi, folkloru, literatūru. Līdzīgi kā Rainis par sava laika notikumiem vēsta ar literāra darba starpniecību, Birkerts latviešu vēstures stāstu pasaulei izstāsta arhitektūras valodā.

Izdevuma *The Glass Mountain* autors ASV dzimušais un dzīvojošais latvietis Vilis Inde uzsver, ka īpaši vērtīgs Raiņa "Zelta zirgs" tulkojums būs tai latviešu jaunajai paaudzei, kuŗai, līdzīgi kā viņam pašam, nācies uzaugt ārpus Latvijas robežām. Šis jaunās paaudzes saziņas valoda ir angļu, un jauniešiem kļūst arvien grūtāk saistīt savu izcelsmi ar Latviju. Izdevums skaidros un palīdzēs izprast savas saknes, izcelsmi, tautas vēsturi un mantojumu.

Topošo grāmatu finansiāli jau atbalstījuši ALA Kultūras fonds (4000 eiro) un Latvijas Literatūras centrs (3000 eiro). Taču vizuāli skaistam, ilustrētam un poligrāfiski kvalitatīvajam *The Glass Mountain* izdevumam vēl nepieciešami 10 000 eiro.

Aicinām ārzemēs dzīvojošos latviešus palīdzēt Biedrībai un atbalstīt grāmatas iznākšanu ar ziedojumiem. Veicot ziedojumu LNB Atbalsta biedrībai, ziedotāja vārds tiks iemūžināts *Gaismas pilī* – Lielajā ziedotāju sienā (5000 eiro), pie krēsla (450 eiro), galda (700 eiro), plaukta (1500 eiro) vai ziedotāju goda grāmatā (sākot ar 15 eiro).

Ziedot iespējams:

• **nosūtot ziedojumu čeku:**

Latvijas Nacionālās bibliotēkas Atbalsta biedrībai, Mūkusalas ielā 3, Rīga, LV s1048, Latvija

• **Biedrības birojā:** Gaismas pili, Mūkusalas ielā 3, iepriekš piezvanot pa tālruni +371 26470109.

• **bankā**

Beneficiary: Latvijas Nacionālās bibliotēkas Atbalsta biedrība
Registration Nr.: 50008034971
Account Nr.:
LV84HABA0551006763188
Beneficiary's bank: Swedbank
Address: Balasta dambis 1a,
Rīga, Latvia

SWIFT code: HABALV22
Korespondentbanka ASV
DEUTSCHE BANK TRUST
COMPANY AMERICAS,
New York
ABA/FW: 021001033

Visas Latvijā iznākušās grāmatas varat iegādāties pie lielākā grāmatu tirgotāja "LATVIJAS GRĀMATA"

Rakstiet, zvaniet, un grāmatas Jums piesūtīs pa pastu.

SIA "L. Grāmata"

Rīga, Elijas iela 17, LV-1050

Tālr. +371 67223294

Tālrunis +371 67227248

E-pasts: lgramata@lgramata.lv

BALTISCHE BRIEFE

par Baltiju

Rīgas glābējs 1812. gadā

Vācbaltu izdevumā *Baltische Briefe* jaunākajā numurā lasām Reinholda fon Klota publikāciju ar intriģējošu virsrakstu – “**Ģenerālis Frīdrichs fon Lēviss no Menāras – Rīgas glābējs 1812. gadā**”. Toreiz notika Napoleona karagājiens uz Krieviju. Francijas imperatora ceļā bija Rīga, kuŗu ieņemt bija pavēlēts pulkveža Heinricha Vilhelma fon Horna komandētajam kājnieku un jātnieku vienību formējumam ar apmēram 3000 karavīriem un astoņiem lielgabaliem.

Rīga bija jāaplenc un jāieņem. Tuvojoties Napoleona karaspēkam, Rīgas gubernators Johans fon Essens, lai labāk varētu aizstāvēt pilsētu, lika naktī no 11. uz 12. jūliju nodedzināt priekšpilsētu. Par karaspēka vienības komandieri Rīgas aizstāvēšanai pret uzbrūkošo Napoleona Lielo armiju tika iecelts ģenerālis Frīdrichs fon Lēviss.

9. augusta vakarā Lēviss ar savu korpusu pa Daugavas kreiso krastu devās Ķekavas virzienā. Mazāka karavīru vienība, apmēram 500 cilvēku, pulkveža fon Ekelna vadībā virzījās uz ienaidnieka aizmuguri pa labo krastu. Tā kā iepriekš Daugavas ūdeņu dziļumu bija izpētījis 18 gadus vecais students Frīdrichs Bergs (vēlākais Somijas ģenerālgubernators), Ekelna vīri, līdz jostas vietai ūdenī, pārbrida ateku pie Doles salas. Pulksten četrus no rīta lielgabalu zalve ievadīja uzbrukumu Napoleona prūšu vienībai no abām pusēm. Kauja ilga divas stundas, un ienaidnieks

Ģenerālis Frīdrichs fon Lēviss

bija spiests atkāpties. Prūši bija zaudējuši 800, Krievijas armijas daļa – 300, Lēvisa korpus – 42 vīrus. Gūstā nonāca 650 franču armijas karavīru, viņu vidū 14 virsnieki.

Pateicoties šai uzvarai, Rīga tika pasargāta no apšaudes, kam esot bijuši sagatavoti 100 lielgabalu. Napoleona karavīru vienības komandieris fon Kornis par zaudēto kauju vēlāk ticis skarbi kritizēts.

Raksta autors 2011. gadā Latvijas apceļojuma laikā ticis ar Rundāles pils direktoru Imantu Lancmani. Viņš nezīn, kur palikuši tie simt lielgabali, kuŗi bija paredzēti Rīgas apšaudei. Iespējams, tos paņēma sev līdzi franču armijas daļas, kas atkāpušās Jelgavas virzienā. Pils restaurācijas darbos atrastas 20 lielgabalu lodes no Napoleona karu laikiem. Tās varēts izšaut no lielgabala ar stobra gaŗumu no 1,61 līdz 2,53 metriem.

Pēc šīs uzvaras Frīdricha fon Lēvisa gaitas turpinājās ārpus Latvijas teritorijas. 1813. gadā viņš vadīja Dancigas aplenkumu, pēc tam komandēja 25. kājnieku divīziju. 1814. gada 2. oktobrī pēc paša vēlēšanās atvaļinājās no karadienesta. 1818. gada 19. jūnijā viņu ievēlēja par Vidzemes bruņniecības maršalu. 1822. gadā nonāca konfliktā ar Baltijas un Rīgas ģenerālgubernatoru Filipu Paulūci un atkāpās no sava amata. F. fon Lēviss miris 1824. gada 28. (16.) aprīlī Sēļu muižā pie Mazsalacas.

Johannesam Baumanam – 90

Heinricha Vitrama publikācija veltīta izcilajam baznīcas mūzikas popularizētājam Johannesam Baumanam, kam apritējuši 90 gadi. 1996. gadā, saņemot Triju Zvaigžņu ordeni no Latvijas Republikas prezidenta Gunta Ulmaņa rokām, Baumanis sacīja: “Mana dziļākā pārliecība ir, ka visuvarenais Dievs uzklaušis lūgšanas par svētību Latvijai.”

Mīlestību pret savu dzimteni, kuŗā Johannes Baumans (vai kā dzimšanas apliecībā rakstīts – Jānis Baumanis) 1925. gadā piedzima, bet kuŗu 1939. gadā ģimene bija spiesta pamest, viņš pauž, gan palīdzot baznīcai, gan ļoti bieži (kādreiz pat septiņas reizes gadā!) apciemojot draugus Latvijā.

2012. gada svētdienā, 20. maijā, Rīgas Vecās Sv. Ģertrūdes baznīcā lielajam Latvijas baznīcas draugam – Johannesam Baumanam archibīskaps Jānis Vanags pasniedza baznīcas atbalvojumu “Uzticības vairogs”.

Vācijā Johannes Baumans ilgu gadus bijis ērģelnieks, kalpojot kā Hildeshaimas Miķeļa baznīcas mūzikas direktors. Jau piecdesmit septiņus gadus viņam līdzās ir kundze Marija, izaudzināti pieci bērni un piecpadsmit mazbērni. Kad Baumaņa kungam jautā, kāpēc viņš tik ļoti daudz palīdz Latvijai, viņa atbilde skan: “Man dzīvē ticis tik daudz brīnumu! Un es sev jautāju – kāds tur ir mans nopelns? Nekāds. Es vēlētos kaut kādā veidā izteikt pateicību Dievam. Domāju, ka vislabāk to varēju veikt, šo to palīdzot Latvijai.”

Ev. lut. Baznīcas archibīskaps Jānis Vanags augstu vērtē Johannes Baumanas darbību: “Johannesu Baumanu raksturo interese par visu, kas Latvijā notiek, nesavtīga vēlme palīdzēt un mīlestība pret daudziem cilvēkiem visās Latvijas malās. Darbu un jomu saraksts, kuŗās viņš mūsu baznīcai ir palīdzējis, ir ļoti garš. Tā ir gan automašīnu pirkšana mācītājiem padomju laikā, gan raidījumu cikls par Bacha kantātēm Latvijas Radio, kas ilga septiņus gadus, gan *Svētdienas Rīta* tulkošana vācu valodā. Pateicoties viņam, par notiekošo Latvijas baznīcā uzzina visa Eiropa un pat mūsu tuvākie kaimiņi Igaunijā. Vācijā Johannes Baumans ir ne tikai galvenais “latviešu lietu” pārzinātājs un sarunu vedējs starpbaznīcu līmenī, bet arī pirmais skolotājs, kuŗš sāka latviešu valodas mācīšanu māsu draudzēs Vācijā. Mēs varam plūkt Johanna Baumaņa kalpošanas darba augļus, kad, piemēram, Meisenē, Leipziger un Drēzdenē satiekam vācu draugus, ar kuŗiem varam sarunāties latviski.”

2012. gada svētdienā, 20. maijā, Rīgas Vecās Sv. Ģertrūdes baznīcā lielajam Latvijas baznīcas draugam – Johannesam Baumanam archibīskaps Jānis Vanags pasniedza baznīcas atbalvojumu “Uzticības vairogs”. Sevišķi aizkustinoša “Uzticības vairoga” pasniegšana Rīgas Vecās Sv. Ģertrūdes baznīcā bija arī tāpēc, ka tas ir Baumaņa kunga dzimtais dievnams – šeit par ērģelnieci kalpojusi viņa māte, šeit laulāti vecāki un kristīts pats Johannes, šeit viņš pirmo reizi sēdies pie ērģelēm, kas vēlāk

kļuva par viņa mūža nodarbošanās.

“Vēstures izkroplošana”

Izdevumā puslappuse veltīta 16. marta notikumiem Latvijā. Apmēram 1500 bijušo *Waffen SS* vienību latviešu leģionāru soļojusi cauri Rīgai. Gājienu asi kritizējusi Krievija un ebreju kopiena Latvijā. (Autors lieto nosaukumu “Latviešu ieroču SS leģions”, bet pareizi būtu “Latviešu SS brīvprātīgo leģions – Red.”)

Leģionāru gājienā piedalījušies pēdējie dzīvi palikušie no 140 000 latviešiem, kuŗi 1944. gada 16. martā piedalījās Latviešu Leģiona cīņās pret Sarkano armiju. Vecie karavīri vienmēr apgalvojuši, ka viņi ir cīnījušies nevis Vērmachta interesēs, bet gan, lai novērstu Latvijas otrreizēju krievu okupāciju.

Raksta autors citē Simona Vīzentāla centra pārstāvja Efraima Zurofa izteicienu, ka latviešu leģionāru gājiens ir “lieli meli” un „vēstures izkroplošana”. Ne ar vārdu nav pieminēta leģionāru atcere Lestenes Brāļu kapos.

Chronika

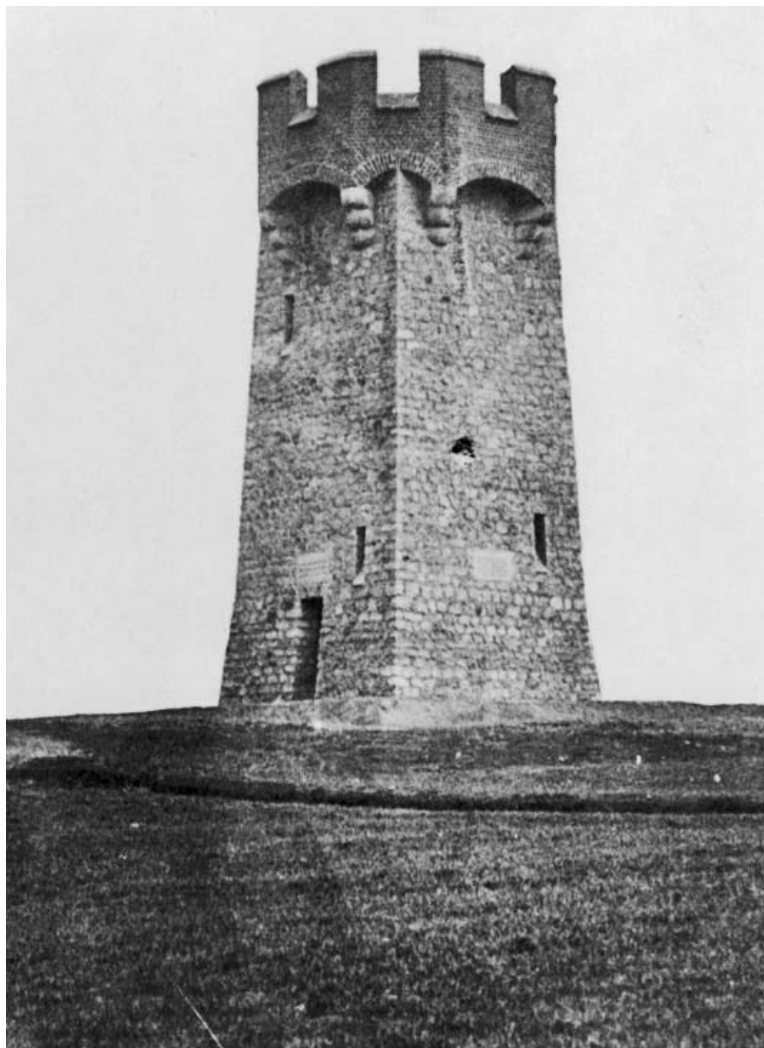
- Pēc Dānijas valūtas institūta datiem, sakarā ar Krievijas rubļa kursa strauju pazemināšanos Latvija, Lietuva un Igaunija kopumā zaudēs 780 miljonus dolāru.

- Dagnija Noske pagājušās vasaras atvaļinājumu pavadījusi bijušajā vecvecāku īpašumā – Brinķu privātmuižā (*Brinkenhof*) pie Nīkrāces. Viņa aizrāvīgi lasījusi Paula Bārca grāmatu “Baltijas rudens” (*Baltischer Herbst*) un sajūsminājusies par sen aizmirstajiem latviešu vārdiem *burkāni, špičkas, plīts, spainis, ķīselis, Aleksandra kūciņas, gogelmogels* u.c.

- 2014. gada jūnijā apritēja 100 gadu, kopš grāfiene Ada fon Manteifele nodibināja Apvienotos Kurzemes labdarības fondus. Tiem ir liela nozīme kultūras vērtību saglabāšanā.

- Latvijas uzņēmums *Pasažieru vilciens* vienpusīgi pieņēmis lēmumu, kopš šā gada sākuma dzelzceļa satiksmi Valga – Valmiera aizvietot ar autobusu satiksmi. Tas sagādājis lielas neērtības braucējiem no Tartu.

Publikāciju sagatavojis
P. KARLSONS

Ģenerāļa Frīdricha fon Lēvisa vadītās karaspēka vienības uzvarai kaujā pie Ķekavas 1812. gada karā veltītais piemineklis, dēvēts par “Frīdricha torni”. Sagrauts Pirmajā pasaules karā

ROMĀNS TURPINĀJUMOS

PĒTERIS
AIGARS

(Turpināts no Nr. 21)

“Vai jūs dāma nevēlas iepazīties ar mūsu trupas māksliniekiem? Varbūt viņai pa prātam dejošana?” pētīt Vandu, runāja Chomjakovs.

“Paldies, dejojāja es neesmu, bet ar māksliniekiem iepazīstos labprāt. Es pat protu dažus vārdus krieviski,” uzsvēra studente.

“Tad, lūdzu!” Chomjakovs veikli pamāja ar roku diviem slaidiem jauneklēm, viens bija pelēkiem, otrs melniem matiem. “Šī dāma vēlas ar jums dažus vārdus pārmainīt. Viņa ir mūsu drauga lorda Vinsenta paziņa. Un te ir lords Vinsents, viņš vairākkārt bijis Maskavā, tātad – zināmā mērā mūsu cilvēks. Vai ne tā, manu lord?” runātājs pagriezās pret Vinsentu.

“Tieši tā,” atbildēja Vinsents.

Orķestris sāka spēlēt valsī, lēnu, smeldzīgu melodiju. Melnmataināis paklanījās Vandas priekšā un lūdza dejojot.

Vanda dejoja viegli, līgani, viņas partneris savukārt bija dejas mākslas lielmeistars. Viņi pārmainīja dažus vārdus. Tad dejojotais pēkšņi jautāja: “Man liekas, jūs neesat angliete. Jūsu sejā ir kaut kādi neangliski, varbūt slāviski vaibsti. Piedodiet manu ziņkāribu, bet mani interesēja pārbaudīt, vai esmu kļūdījies vai atminējies.”

“Jūs esat atminējies. Esmu poliete.”

“Poliete, lieliski... Tad varam iznākt vēl radinieki. Mana vecmāmiņa cēlusies no lietuviešiem, precējusies ar maskavieti, protams, mūsu ģimenē neviens vairs lietuviski nerunā, bet mani tomēr interesē mazo tautu problēmas. Mans tēvs savukārt cēlies no Kaukāza, ceturtdalgruzīns. Vai esat lasījusi Ļermontova Dēimonu?”

“Pār kalniem drūmais Dēimons laidās,

No zemes izdzīts grēcīgās;

Bet viņa dvēsele kā gaidās

Vēl senās dienās lūkojās...”

“Diemžēl, – poliski. Man grūti sekot krievu literārai valodai.”

“O, jūs runājat pavisam pieņemami. Sakiet man, jūs vārds taču bija...”

“Mani sauc Vanda.”

“Sakiet man, Vanda, vai jūs pazīstat kādu lietuvieti šeit Londonā? Uz manas sirdsapziņas guļ kāda zīmīte, ko apsolījos nodot Rietumos, bet nav izdevies nevienu sastapt. Negribējās dot tieši angļiem, tie šo lietu pārprastu. Jums, es pats jūtu, jums es varētu uzticēt šo vēstulīti. Tā nāk no Noriļskas. Tas ir tālu ziemeļos, mums šovasar tur bija viesizrāde. Pēc tam es runāju ar kādu lietuvieti, kas tur pavadījusi piecpadsmit gadu. Ak, piedodiet, man sajūka solis,” atvainojās dejojotais.

“Tas nekas... jūs dejojāt brīnišķīgi. Un ko tā lietuviete jums teica?”

“Viņa nekā neteica, tikai lūdza aizvest šo zīmīti uz Londonu. Viņa domājot, ka tur vajadzētu atrasties kādiem viņas tuviniekiem. Viņa pateica arī uzvārdu, bet kur lai es taujāju, kam lai prasu padomu? Taču man vienkārši tīri cilvēciski gribētos turēt šai sievietei doto solījumu. Viņa bija ap četrdesmit gadu veca, mācījusies vēsturi, bet tagad nolikusi elektrības inženiera eksāmenu. Uzņēmīga sieviete. Tuvinieka neviena dzimtenē vairs neesot, arī atgriezies turp nedrīkstot. Jūs zināt, tos, kurus atbrīvoja, pierunāja parakstīt uz desmit gadiem brīvprātīgu darba līgumu. Vēstulītē nav nekā sēvišķa. To varētu sūtīt arī pa pastu, bet viņa nezinot adreses, viņa nezinot, vai skolas biedrene, kura 1939. gadā aizprecējusies uz Londonu kāda diplomāta ģimenē, vēl dzīva. Viņa rakstījusi to krieviski, lai es varētu saprast, lai pārliecinātos, ka tur ir nodevības, tikai personīgās domas un izjūtas. Jūs varat pati par to pārliecināties.”

Dejojotais palaidis vienu roku vaļā, itin kā meklējot mutautu, izņēma saburzītu, uz rūtiņu papīra rakstītu vēstulīti.

“Ja varat, uzmeklējiet šo sievieti. Tā otra Noriļskā ļoti priecāsies. Jūs nevarat iedomāties, ko nozīmē cilvēkam, kas visu zaudējis – ģimeni, dzimteni, kāda maza vēsts no cilvēkiem, kurus

viņš pazinis, kad bija cerību pilns. Lūdzu, tikai nesakiet nevienam par šo vēstuli. Mūs uzmana. Šī satikšanās, šī deja bija kā likteņa sūtīta. Ja jūs nevarat atrast cilvēku, kam zīmīte adresēta, iznīciniet to, tikai nevienam nesakiet, ka es jums to nodevu. Mums, laukā laižot, piekudināja nevienam nekā nevest, sevišķi neņemt līdzī nodošānai ārzemēs vēstules... Esmu jums par daudz uzticējies. Bet ticēt, vienmēr nevar būt piesardzīgs. Es ceru, ka mani sapratīsiet. Es runāju ne vien nelaimīgās lietuvietes, bet arī savā labā. Arī man kādreiz gribas runāt to, ko domāju, ko jūtu. Te ir vēstule.”

Vanda to mirkli satvēra un aizlaida aiz melnā tērpa izgriezuma uz krūtīm.

Partneris saspieda Vandas roku jo cieši. Aiz pateicības. Deja arī bija galā. Tumsmataināis dejojotais, kas šajās dažās minūtēs bija atklājis Vandai veselās tautas traģēdiju, smaidīdams veda savu dāmu atpakaļ pie Vinsenta galda, kur Kuzma Kuzmičs vēl arvien runāja ar lordu Vinsentu par demonstrācijām rītvakar Trafalgara laukumā.

Dejojotais smaidīja, palokoties Vandas priekšā. Viņš bija atbrīvojis no kāda pienākuma sloga. Viņam bija pārāka sajūta nekā pēc labi nodejotas lomas.

Vanda ar klusu nicināšanu nolūkojās Vinsentā un Kuzma

Kuzmičā Chomjakovā. Tagad viņa pilnīgi atskārta Vinsenta Bārleja lomu. Viņš bija tikai darbarīks, nožēlojams darbarīks lielā meistara rokās.

Pēkšņi Vandai iesāvēs prātā doma – varbūt arī Horācijs ir tikai šī lielā darba devēja pavēļu izpildītājs? Te viss bija savīts vienā lielā intrigu mudžeklī un uzko-pēts ar naivām, bet lipīgām frāzēm. Meistars nemeklēja attāpīgus un gudrus, bet pakalpiņus mācekļus, viņš apmierinājās arī ar naiviem un lēticīgiem. Viņš pārvērtā lēticību par kaut kādas jaunas ēras misiju, pats labi zinā-dams, kuru pavedienu ikreiz pie-vilk, kuru atlaist. Te nebija nekā no tautu draudzības, no kaut kādas kultūras mijiedarbības, te bija tikai labi aizmaskētas, bet savti-gas varas intereses. Daļa lēticīgo atdevās lielajam meistaram, maz-vērtības sajūtas mākti. Tie gribēja būt kaut kas kādā jaunā, viņiem iestāstītā ērā, nevarēdami nekā paliekama veikt līdzšinējā. Citi vienkārši pieglaimojās lielajam meistaram, lai taisītu mazu, bet ienesīgu veikalu, šādi veikalnieki bija ir politiķu, ir tirgotāju, ir mākslinieku, ir rakstnieku vidū. Un lielais meistars visus laipni pieņēma, bet tikai izredzētie varēja just viņa patiesos apkam-pienus.

(Turpinājums sekos)

ĒRIKS JĒKABSONS

(Turpināts no Nr. 21)

MEDICĪNISKAIS DIENESTS

Tradicionāli kara laikā sievietēm vienmēr bijusi liela nozīme tieši karavīru medicīniskajā aprūpē. Īpaši būtiska tā bija arī Latvijas armijā, un tas bija lielā mērā saistīts ar vispārēju medicīniskā personāla trūkumu. Piemēram, kauju laikā ar Bermonta spēkiem Vidzemes divīzijas komandieris Mārtiņš Peniķis 1919. gada 18. oktobrī deva rīkojumu: “Lai neatrautu karavīrus no viņu tiešiem tēvijas sargu pienākumiem, tad no savas puses piekri-tu tam, lai sanitāru un feldšeru vietas varētu ieņemt speciālistes – sievietes.” Tomēr tas uzreiz nenotika, jo Sanitārās pārvaldes priekšnieks Pēteris Sņiķers atbildēja, ka “sieviešu klātbūtne pulkos ir par apgrūtināšanu, sevišķi aukstā laikā ziemā, tāpēc neat-rodu par iespējamu žēlsirdīgās māsas pielaist pulku ambulancēs”. Tiesa, drīz pēc tam sievietes tomēr tika nodarbinātas arī Vidzemes divīzijā, piemēram, 26. novembrī 6. Rīgas kājnieku pulka ambulancē tika ieskaitīta žēlsirdīgā māsa Berta Kalniņa.

Sievietes – medicīniskā perso-nāla pārstāves – darbojās prak-

tiski visās kara medicīnas iestādēs – kara slimnīcās, garnizonu, divīziju un pulku lazaretēs, apakšvienību pārsienamajos punktos, sanitārajā vilcienā, tāpat – pulkos un iestādēs, kā arī lielākajās komandantūrās. Piemēram, Latvijas Kara slimnīcā Rīgā 1919. gada 16. decembrī bija 294 darbinieki, starp viņiem 18 ārsti, 2 zobārsti, 17 feldšeri un 29 žēlsirdīgās māsas.

Karaspēka daļās un lazaretēs. Žēlsirdīgās māsas realitātē faktiski atradās visās frontes karaspēka daļās. Izveidojoties 9. Rēzeknes kājnieku pulkam, 1919. gada 9. augustā tajā kā žēlsirdīgās māsas tika ieskaitītas Lūcija Pavasara un Berta Jansone, kuŗas gan jau 17. augustā tika pārvietotas uz sanitāro vilcienu. 30. gados Ābrams Lacvinskis “Židu tau-tības Latvijas atbrīvotāju bied-ribas” izdevumā “Almanahs” apraksta ebrēju iedzīvotāju piedalī-šanos Latgales partizāņu pulka izveidē un darbībā. Viņš atzīmē-ja, ka pulkam 1919. gada rudenī nenovērtējamu atbalstu sniedza Balvu ebrēju iedzīvotāji, piešķi-rot telpas pulka lazaretei un to organizējot (arī ebrējietes J. Šav-lova, dzimusi Oko, un B. Kagana, dzimusi Kopmana). Autors īpaši

atzīmē lazaretēs žēlsirdīgo māsu praktikanti Havu Sandleri (vārds nepareizs, sk. tālāk – *Ē. J.*), kura pēc tam, kad regulārās armijas daļās pēc Bermonta spēku sakau-šanas tika pārvietotas uz Latgales fronti un visās frontēs esošajās iestādēs ieviesta stingri militāra kārtība, tikusi ieskaitīta par kareivi – žēlsirdīgo māsu un palikusi lazaretēs dienestā līdz 1920. gada oktobrim (mirusi no tuberkulozes 1929. gadā). Te jāatzīmē, ka dokumentācijā pulka ambulancē patiesi skaitījās 1901. gadā Balvos dzimusi žēlsirdīgā māsa Rīva Zandlere, kas acīmredzot arī bija šīs meitenes īstais vārds un uzvārds. Turklāt viņa brīvprātīgi iestājusies pulkā 1919. gada 1. decembrī un 1920. gada rudenī tiešām tikusi no dienesta atva-ļināta. Tāpat 1920. gada 13. febr-uārī Latgales partizāņu pulka pārsienamajā punktā brīvprā-tīgi iestājās 1897. gadā Pēterbur-gā dzimusi žēlsirdīgā māsa, krieviete Jekaterina Sņitko.

Uzskatāma sieviešu klātbūtne bija arī uz Vācu landesvēra (vē-lāk Vācu zemessargu) kā pirmās pilnībā organizētās Latvijas ar-mijas vienības pamata, turklāt šajā gadījumā starp žēlsirdīgā-jām māsām, kuŗu dienests un palīdzība ievainotajiem dažkārt

prasīja izcilu izturību un vīriš-ķību, netrūka aristokrātu dzim-tu pārstāvju. Šīs vienības lazaretē no 1919. gada 6. marta brīvprā-tīgā žēlsirdīgā māsa bija Helēna fon Knorra (dzimusi 1896. gadā Rīgā), no marta – Elizabete fon Hiršheida (1898. gadā Rīgā), no 6. jūnija – Hilda Liarida (1901. gadā Rīgā), no 22. jūnija – Ģert-rūde baronese fon Engelhartā (dzimusi 1894. gadā), no 1. au-gusta – Jūlija fon Fitinghofa, dzi-musi Vecmane (iestājusies Tuku-mā), no 30. augusta – Ingeborga fon Rennenkampfa (1893. gadā), no 1. decembra – Inga fon Min-kevica (1889. gadā Igaunijā), no 12. decembra – Lidija Preiķšāla (1888. gadā Pēterburgā), no 1919. gada – Hilda baronese fon Hāna (1889. gadā), no 1920. gada 24. janvāra – Matilde Laukoviča (1890. gadā Rīgā), no 1920. gada janvāra – Olga Lopatina (1900. gadā Jaroslavlā, beigusi ģimnazi-ju Daugavpilī), no 7. februāra – Annija Šprengēle (1897. gadā Jelgavā). Jau pēc Vācu zemessar-gu lazaretēs pārveidošanas par Daugavpils garnizona lazareti, vēlāk – kara slimnīcu, tajā par žēlsirdīgajām māsām strādāja arī Emmija Vernere (1888. ga-dā Rīgā, lazaretē no 1920. gada 20. janvāra) un Ida Vernere

(1890. gadā Rīgā, no 11. marta), latvietes Helēna Grauda (dzi-musi 1899. gadā Alūksnē, beigu-si Aleksandra ģimnaziju Petro-gradā, pasaules kara bijusi žēlsir-dīgā māsa Krievijas armijas laza-retē, Latvijas armijā no 1919. ga-da 1. oktobra Latgales divīzijas lazaretē, 1920. gada 5. februārī – 1921. gada septembrī – Daugav-pils kara slimnīcā), Anna Bināte (dzimusi 1898. gadā, Latvijas ar-mijas Latgales divīzijas lazaretē no 1920. gada 23. maija, t. p. ga-da 3. decembrī pārvietota uz Daugavpils kara slimnīcu).

Frontē karaspēka daļu pārsie-namajos punktos esošās māsas bieži parādīja izcilu varonību. Lūk, kā kaujas laukā 1919. gada 15. oktobrī uz jaunā Rīgas dzelzs tilta redzēto, kad Latvijas armijas vienības cieta īpaši smagus zau-dējumus, atcerējās toreizējais 8. Daugavpils kājnieku pulka kareivis Kristaps Zommers: “Til-ta spraišļi, liekas, dun, čīkst un sprakšķ, un mēs aizsēlušies pie-plokam tilta grīdai, šim šķietami drošajam patvērumam. Kāds gud-rinieks nav gūlies zemē, bet ie-spiedies tilta spraišļos stāvus. Pēc brīža viņš kliedz un lokās manu acu priekšā, satvēris vēdera le-jasdaļu, lai pēc mirkļa aplkstu.

(Turpinājums sekos)

Sievietes un brunotie spēki Latvijas Neatkarības kara laikā 1919.–1920. gadā

“Dieva putniņi” lido pa Eiropu un pošas uz Ameriku

Režisores Dzintras Gekas dokumentālās filmas “Dieva putniņi” izrādes maijā notika Eslingenā, Vācijā, un Londonā, Apvienotajā Karalistē, klātesot pašai režisorei, mūzikas autoram Pēterim Vaskam un arī filmas varoņiem.

6. septembrī to izrādīs XVI Rietumkrasta Latviešu dziesmu un deju svētkos Sanhosē, ASV

9. maijā Štutgartes Latviešu biedrība Eslingenā, Dienvidu baznīcā, bija sarīkojusi filmas noskatīšanos un tikšanos ar tās autori pēc Mātes dienas svinībām. Līdz ar to publikā bija daudz jaunās paaudzes skatītāju un bērnu. Un vēl arī filmas varones Ieviņa Picka un Māra Apele. Bija interesanti vērot, ka pa tām pašām takām, kur pirms 69 gadiem staigāja latvieši, *dīpiši* un viņu mazās atvases, filmas kadros atmiņu stāstu vij vecie eslingenieši, kā Alberts Legzdīņš, slavenais Čikāgas *Piecītis*. Mazie bērni filmu skatījās ar neviltotu interesi, tik emocionāli, ka kādai pus-

augu meitenei, asarām ritot, izlauzās vārdi: “Es braukšu dzīvot uz Latviju!”.

Bet 16. maijā Daugavas Vanagu namā Londonā pulcējās Anglijas tautieši kopā ar LR vēstnieku Andri Teikmani un viņa kundzi Neldu, kā arī Latvijas Valsts ieņēmumu dienesta vadītāju Ināru Pētersoni un viņas darbiniecēm, kas todien Londonā tautiešiem stāstīja par “nodokļu lietām” attiecībā ar savu valsti. Savos iespaidos par šo tikšanos, ko apmeklēja apmēram 60 cilvēku, domās dalās **Sarmīte Ērenpreiss-Janovska**, arī viena no filmas varoņēm.

Sarmīte raksta:

“Un beidzot viņi atlidoja pāri Lamanša kanālim. Skaistā, saulainā maija nedēļas nogalē tos uz DVF Londonas Namu atveda autori Dzintra Geka un Pēteris Vasks redaktore Ligita Kovtunas vedējmātes lomā. Daudz par šo filmu lasīts laikrakstā, dzirdēts no radiem Latvijā un draugiem Vācijā. Vēl sestdienas pēcpusdienā, kad ārā lielpilsēta mudzēt mudzēja dažādu tautību tūristiem un saules baudītājiem, Nama zālē pulcējās mūsu tautieši, lielākoties no vecākās paaudzes, un to pēcteči. Kad kā beidzamie no svarīgas konferences tikko ieradās Vēstniecības svīta, bija gandrīz vai jāsagrabina krēsli.

Tad klausījāmies to, ko daudzi no mums paši piedzīvojuši, tikai katrs ar savu īpatno stāstu, un divas stundas pagāja nemanot. Grūti bija vienmēr uzminēt, no kādas mītnes zemes katrs stāstītais runāja, bet vai tas svarīgi? Galapunkts visiem bija – sava veida brīvība un traģēdija, zaudējot savas mājas, savu zemi, un bieži vien arī zaudējot savus ģi-

Dzintra Geka

menes locekļus grūtajā bēgļu ceļā. Man pašai bija liels pārsteigums redzēt un dzirdēt savu māšicu Vašingtonā, ne vienu reizi vien, kā arī viņu ar mani krustvecākiem melnbaltā fotografijā uz kuģa Atlantijas okeanā. Un turpat, tajā krastā, skolas sola biedreni un šajā krastā – nometnes draudzenes. Katrs skatītājs savus filmas iespaidus visumā nav droši vien varējis atstāstīt, jo viss paslidēja gaŗām gauŗām ātri. Kā labu grāmatu lasot, ko gribētos atkārtoti pārlasīt, vēlēšanās paliek šos likteņu stāstus noklausīties vismaz vēlreiz. Tam nolūkam laikam būs jābrauc pāri okeanam uz Ameriku. Paldies autoriem par šo vedumu.

Pēc izrādes varējām apskatīt Lielbritānijas zemes karti ar sar-

kani apzīmētām vietām, kurās kādreiz atradās DVF nodaļas un latviešu biedrības. Jābrīnās – kur tad gan vietējiem toreiz atlika vieta dzīvošanai?

Vēlāk pulcējāmies Nama pagrabīnā vakariņot. Paldies filmoperatoram Kārlim Budiņam, Nama saimniecēm un Andrejam Rītiņam par viesmīlību.”

Zigrīda Daškeviča: “Šis mēnesis man ir ļoti spilgts atmiņu mēnesis, jo atceros, kā pirms 70 gadiem bēgām no krieviem, kā vienā kuģī ar Jāni Norvili devāmies prom... Nonācām Blombergā, kur vēlāk bija viens īsts latviešu mākslinieku centrs, te bija teātris, stīgu orķestris. Filma atsauc atmiņā šo laiku.”

Andris Teikmanis: “Noskatoties šo filmu, vēl jo spēcīgāk izpratu to vienkāršo filozofiju – latvietim bija svarīgi izdzīvot, atgriezties un atdzimt Latvijai. Katrā *dīpišu* nometnē bija viena pilnīga Latvija – ar amatniecību, teātri, skolām, koŗiem, ar visu, kas latviešiem svarīgs. Vēl vairāk – katram latvietim bija līdzīgs savs koferis ar Latviju. Cik spēcīgs īstenībā ir latvietis! Cik daudz mēs spējam paveikt, lai izdzīvotu un radītu! Šī filma jāredz katram latvietim.”

Materiālu sagatavojuši
LIGITA KOVTUNA

Eslingenas mazie latvieši

No kreisās: Andris Teikmanis, LR VID priekšniece Ināra Pētersone un Nelda Teikmane

SARĪKOJUMI

SARĪKOJUMI DENVERA (CO)

Kolorado Latviešu kultūras centrs (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226), tālr.: 303-986-5337 vai 303-913-8081. **Piekt-dienās** 19:00 tiekas latviešu deju grupa, 20:30 notiek koŗa mēģinājums.

GAREZERS (MI)

Latviešu centrs (57732 Lone Tree Rd, Three Rivers, MI 49093)

5. jūnijā 20:30 padomes & administrācijas sēde Saulgriežos. Sēde ir atklāta, viesi gaidīti!

6. jūnijā Supertalka!

13. jūnijā Maijkomeršs.

20. jūnijā Jāņi.

21. jūnijā 10:30 dievk. ar Sv. vak. Brīvdabas bazn., māc. Sarma Eglīte.

22.-26. jūnijā vasaras darbinieku semināri.

28. jūnijā 10:30 dievk. ar Sv. vak. Brīvdabas bazn., māc. Ilze Larsen.

PRIEDAINE (NJ)

20. jūnijā 16:00 "Tradicionālie Jāņi Priedainē"! Priekšnesumi sāksies 19:00 – ligošana, koncerts, ugunskurs, balle, bārs, tirdziņš, dažādi ēdieni. Dziesmas pie ugunskura ar akordeonistu **Jāņa Studenta** mūzikālo pavadījumu. Latvijas dziedātāja **Samantas Tinas** koncerts. Par deju mūziku gādās Latvijas šlagermūzikas laureāti grupa "Galaktika". Ieeja \$35. Telts vieta \$20. Biedriem un pensionāriem \$30. Jauniešiem līdz 18 gadiem \$15. Bērniem līdz 15 gadiem ieeja brīva. Info: 732-610-8226

ST. PĒTERSBURGA (FL)

St. Pētersburgas Latviešu biedrības namā (1705 (th Ave N, St. Petersburg FL 33713)

Sludinājumu un reklāmas
pieņemšanas punkts
internetā
www.307.lv

www.307.lv

SLUDINĀJUMI

23. jūnijā 17:00 Ligo vakara **Jāņu dienas ieligošana**. Līdzī jāņem groziņi, pildīti ar šim vakaram piemērotiem labumiem. Jāņu bērņus ar sieru un pīrāgiem sagaidīs biedrības saimniece **Mārīte**, bet par svētku alu gādās saimniecības vadītājs **Ivars**. Visi, kam patīk ligošana un sadziedāšanās, mīļi gaidīti! Ieejas ziedojums, sākot ar \$ 5.

Bibliotēka vasarā – no aprīļa līdz oktobrim – būs **slēgta**.

VAŠINGTONA (DC)

Latvijas vēstniecības ASV izstāžu zālē (2304 Mass.Ave NW, Washington DC 20008)

Izstāde: **Laimons Eglītis** (1929-2007) "Retrospekcija." Visi laipni gaidīti! Izstāde atvērta līdz **20. jūnijam** piektdienās (12:00-19:00) un sestdienās (12:00- 17:00).

ZIEMEĻKALIFORNIJA

(425 Hoffman Ave, San Francisco), Info: www.zklb.wordpress.com, ZKLB sekr. un informāc. daļas vadītāja Una Veilande tālr.: 408-813-5104, e-pasts: una.veilande@gmail.com

Katru otrdienu 20:00 koŗa mēģinājums.

DIEVKALPOJUMI

• **Denveras latv. ev. lut. dr.:** (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226). **Svētdienās** 9:30 dievk. Pēc dievk. sadraudzība. **Trešdienās** 17:00 Bībeles stundas. **Trešdienās** 15:00 – 17:00 un **ceturtdienās** 9:00 – 13:00 mācītāja pieņemšanas stundas. Māc. H. Godiņa tālr.: 720-484-9857.

• **Detroitas Sv. Pāvila latv. ev. lut. dr.:** (30623 W. Twelve Mile Road, Farmington Hills, MI 48334). Info: www.detdraudze.org. Visi dievk. notiek 10:00 no rīta. Māc. Biruta Puiķe **Wilson**. **14. jūnijā** Aizvesto piemiņas dienas dievk. ar dievg. **28. jūnijā** dievk.

(Turpinājums 18. lpp.)

VESELĪBAS APDROŠINĀŠANA

uz īsu vai ilgāku laiku
LATVIJAS CIEMIŅIEM
CEĻOTĀJIEM UZ ĀRZEMĒM
Zvaniet:
RESNICK & ASSOCIATES
800-324-6520

Latviešiem piederošs uzņēmums
PĒRK MEŽUS UN ZEMI VISĀ LATVIJĀ.

Tālrunis +371 29420502
e-pasts gunita@amg-eksports.lv

MATISS KUKAINIS

ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM ASV UN LATVIJĀ.

- Mantošana.
- Īpašuma pirkšana un pārdošana.
- Meža apsaimniekošana un pārdošana.

Valņu iela 3, Rīga, LV-1050
matiss@sk-legal.com
+371 28390346

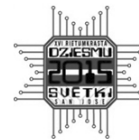

MĀKSLINIEKI ATSAUCATIES!

Tēma kuru pārdomāt: "Vakar, Šodien, un Rīt."

Pieteikšanās līdz 1. jūlijam

Informācija: www.latviansongfest2015.org

XVI Rietumkrasta Dziesmu Svētki
no 3. līdz 7. septembrim
Sanhosē, Kalifornijā. ASV

INVITATION FOR BUSINESS IDEAS FOR LAND NEAR RIGA INTERNATIONAL AIRPORT.

Family business owners invite investors the opportunity to present and or develop new business ideas to further develop the property adjacent to an existing global brand hotel near Riga International Airport. Available area is a little more than 1 hectare in size. The recent announcement of a EURAIL stop at the Airport along with other imminent developments in the Airport area will provide unique opportunities for tourism and accompanying businesses in the immediate area. If you would like to discuss, question or make recommendations regarding the above, you can send your email below. It will also be possible to view the property in question and meet with the owners during the first two weeks in July of this year.

Contact: Kriss Brauns at krissbrauns@gmail.com

AICINĀJUMS INVESTORIEM VEIDOT BIZNESU LIDOSTA „RĪGA” TERITORIJĀ. Latviešu ģimene, kurai pieder viesnīca ar zināmu pasaules zīmolu (brand) pie lidostas „Rīga”, aicina investorus – sadarbības partnerus ar idejām, piedāvāt jaunas biznesa idejas zemes apsaimniekošanai uz viesnīcai piederoša zemes gabala – 1 ha platībā. Šobrīd ir zināmi valdības plāni veidot vilciena pietātni lidostā (EURAIL), kopā ar vairākiem citiem biznesa objektiem lidostas „Rīga” teritorijā. Tas savukārt dod unikālu iespēju veidot savu biznesu lidostas teritorijā pie viesnīcas vai ieskaitot viesnīcu, atkarībā no Jūsu biznesa idejas.

Ja Jums ir idejas ar ko vēlaties dalīties, vai būtu jautājumi par iespējām lūdzu, sūtiet savus ierosinājumus, jautājumus, vai komentārus. Būs iespēja piedalīties teritorijas apskatē ar īpašniekiem šigada pirmās divās nedēļās jūlijā.

Rakstiet: Krišam Braunam uz e-pastu: krissbrauns@gmail.com

Tradicionālie Jāņi Priedainē 2015

20. jūnijā

Balle grupa "Galaktika" no Latvijas

Programmas sākums ap 19:00
Līgotājus gaidīsim no 16:00
Ieejas maksa \$35.
NJLB biedriem, pensionāriem \$30,
no 15-18 gadiem \$15,
no 0-15 gadiem par brīvu. Telts vieta \$20.
Aicinām tirgotājus uz sadarbību.
Adrese: 1017 State Route 33, Freehold NJ 07728
+17326108226 www.priedaine.com riko NJ Latviešu Biedrība

Jānis Students ar akordeona dziesmām pie ugunskura

Koncertā dziedātāja no Latvijas Samanta Tīna

LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE

Kravas pārvadājumi starp ASV un Latviju!

Visāda veida kravas sūtījumi: **pārcelšanās** (uz vai no Latvijas), auto transports, gaisa kravas un arī naudas pārsūtījumi (caur Baltic Financial Services).

• Tagad ir laiks sūtīt lietas dārzam! Traktora sūtīšana (līdz 2 m³) - \$475. Citi rīku (griezēju, motorzāģu, plāvēju, u.c.) transports sākot ar \$75. (Muitas procedūra LV papildus.)

Zvaniet: 1-888-LATVIAN

Rakstiet: info@lasl.com • www.lasl.com

SARĪKOJUMI / DIEVKALPOJUMI

(Turpināts no 17. lpp.)

• **Dienvīdfloridas latv. ev. lut. dr.:** *Shepherd of the Coast Luth. Church* (1901 E Commercial Blvd, Ft. Lauderdale FL). Info: Andrejs Jugs, tālr.: 561-447-9050, e-pasts: makej@aol.com.

jūnijā 11:00 Aizvesto piemiņas dienas dievk. **21. jūnijā** dievk. ar Sv.vak. **28. jūnijā** dievk.

• **Kalamazū latv. apvienotā ev. lut. dr.:** (122 Cherry Hill St, Kalamazoo MI 49996). Visi dievk. notiek 10:00. **7. jūnijā** iesvētību dievk. ar dievg., māc. A. *Graham*

heran Church (308 East Petersburg Rd, Lititz Lancaster, PA 17543). Māc. Dr. Ruta S. Ziedone (PO Box 380, Henryville PA 18332), mob. tālr.: 570-460-5375, e-pasts: silver11@ptd.net un emer. māc. Dr. Arvīds Ziedonis (529 Linden Place, Cresco PA

Kalve, tālr.: 414-536-0358. Info: www.milwaukeedraudze.org

• **Minneapolis-St. Paulas latv. ev. lut. dr.:** (3152 17th Ave S, Minneapolis, MN 55407). **7. jūnijā** 10:00 iesvētības dievk. ar kristībām un Sv. vak. Sadraudzība. **14. jūnijā** 10:00 Aizvesto piemiņas dievk. ar igauņu un lietuviešu līdzdalību. Sadraudzība. Filma. **18. jūnijā** 11:00 Bībeles stunda. **21. jūnijā** 10:00 dievk. ar Sv. vak., sprediķos D. Godins. Sadraudzība. D. Godina stāstījums. **28. jūnijā** 10:00 dievk. Sadraudzība. **30. jūnijā** 19:00 Bībeles stunda. **5. jūlijā** dievk. **nenotiks.**

• **Montrealas latv. Trīsvienības ev. lut. dr.:** (Trinity Latvian Church, P.O. Box 39, Station NDG, Montreal QC H4A 3P7). Draudzes māc. Gundars Bērziņš, tālr.: 613-851-8281, e-pasts: rev@draudze.org. Dr. pr. Jānis Mateus, tālr.: 514-481-2530, e-pasts: prez@draudze.org. **11. jūnijā** 13:00 Latv. centrā pensionāru saiets. **14. jūnijā** 14:00 Latv. centrā – Aizvesto piemiņas diena. **18. jūnijā** 19:00 Latv. centrā valdes sēde. **20. jūnijā** Tērvetē Jaņu svinēšana.

• **Ņubransvikas un Leikvudas latv. ev. lut. dr.:**

Leikvudā Igaņu bazn. (607 E 7th St, Lakewood, NJ).

Īstbransvikā draudzes bazn. (12 Gates Ave, East Brunswick, NJ).

Māc. Ieva Pušmucāne-Kineyko, tālr.: 908-638-1101, e-pasts: latvianlutheranchurch@gmail.com.

7. jūnijā 12:30 Leikvudā dievk. ar dievg. **14. jūnijā** 13:30 Īstbransvikā 14. jūn. piemiņas dievk. ar dievg. **21. jūnijā** dievk. **nenotiek.** **28. jūnijā** 13:30 Īstbransvikā dievk.

• **Ņujorkas latv. ev. lut. dr.:** Īstoranza (153 Glenwood Ave, East Orange NJ)

Jonkeru bazn. (254 Valentine Ln, Yonkers NY)

Katskiļu nometne (231 Greenhill Rd, Elka park NY)

Manhatena *Seafarers & Intl House* (123 E 15th St, NY NY)

Morristovna *St. Mark Lutheran Church* (100 Harter Rd, Morristown NJ)

Ņudžersija *Holy Trinity Lutheran Church* (70 River Rd, Montville NJ)

Parsippany *St. Andrew Lutheran Church* (335 Reynolds Ave, Parsippany NJ)

Priedaine (1017 State Rte 33, Freehold NJ)

Salas bazn. (4Riga Ln, Melville NY)

Springfilda *Holy Cross Lutheran Church* (639 Mountain Ave, Springfield, NJ 07081)

6. jūnijā 10:00 Priedainē NJ skolas izlaidums, māc. Saivars. **7. jūnijā** 10:00 Jonkeru bazn. dievk., māc. Saivars. 10:00 Katskiļu nometnē dievk., māc. Saliņš. **13. jūnijā** 14:00 Manhatenā dievk., māc. Saliņš. **14. jūnijā** 10:00 Jonkeru bazn. dievk., māc. Saivars. 10:30 salas bazn. dievk., māc. Saliņš. 13:30 *St. Andrew* bazn. dievk., māc. Saivars. **20. jūnijā** 15:00 Katskiļu nom. Iesvētības ar dievg., māc. Saliņš un Saivars. **27.-28. jūnijā** Katskiļu nom. „Dižtalka”.

• **Ročesteras latv. ev. lut. Krusta dr.:** *Atonement Lutheran Church* (1900 Westfall Rd, Rochester, NY). **14. jūnijā** 14:00 Tautas sēru dienas dievk. ar dievg., diak.

Linda Sniedze *Taggart*.

• **Saginavas latv. ev. lut. dr.:** (128 N Elm Str, Saginava). Māc. Roberts Franklins. Dr. sekretāre Vija Arins, e-pasts: vijaarins@yahoo.com **21. jūnijā** 13:00 dievk. Kafija. **19. jūlijā** 11:00 Kapu svētki *Forest Lawn* kapsētā.

• **San Diego latv. ev. lut. dr.:** *Ascension Lutheran Church* (5106 Zion Ave, San Diego, CA 92120), tālr.: 925-788-1101, e-pasts: kazols@msn.com. Dr. pr. Jānis Legzdīns, tālr.: 858-598-5451, e-pasts: jlegzdins@san.rr.com. Visi dievk. notiek sestdienās 12:00.

• **Sentluisas latv. ev. lut. dr.:** *Christ Lutheran* bazn (#1 Selma Ave, Webster Groves, MO 63119), **katra mēneša trešajā svētdienā** 14:00 dievk. Pēc dievk. saiets ar groziņiem. Māc. A. Kalniņa. Dr. pr. I. Kalniņa, tālr.: 314-457-1830, e-pasts: kalninsis@charter.net

• **Sietlas latv. ev. lut. dr.:** (11710 3rd Ave N E Seattle, WA 98125). Visi dievk. notiek 10:30. Māc. D. Cilne, tālr.: 206-674-9600, e-pasts: cilnis@earthlink.net. Info: www.seattlelatvianchurch.org. **7. jūnijā** 10:30 dievk. ar dievg. **14. jūnijā** 11:00 Aizvesto piemiņas diena. Dievk. piedalīsies kopī no visām baltiešu kopienām Sietlā. Koncerts un pieņemšana nama zālē. Lūdzam atvest groziņus kopīgam galdam! **21. jūnijā** 11:00 Jaņu dienas dievk. Rietumkrasta latviešu izglītības centrā Šeltonā. **Sietlā** dievk. **nenotiks.** **28. jūnijā** 10:30 dievk. ar dievg.

• **Skenektedijas latv. ev. lut. dr.:** *Trinity Lutheran Church* (35 Furman Str, Schenectady, NY 12308). **21. jūnijā** 14:00 Tautas sēru dienas dievk. ar dievg., dziesmu grām. Diakone L. Sniedze-Taggart.

• **St. Pētersburgas (FL) latv. ev. lut. dr.:** dievk. notiek 14:00 *Mūsu Pestītāja (Our Savior)* bazn. (301 – 58th Street S, St. Petersburg, FL 33707). Bībeles stundas notiek biedrības namā 11:00. Māc. Aivars Pelds, tālr.: 727-368-0935. Dr. pr. Aija Norbergs, tālr.: 727-367-6001. **Uzmanību – vasaras dievk. notiks biedrības namā 11:00!**

5. jūnijā 11:00 biedrības namā notiks draudzes valdes sēde. **7. jūnijā** dievk. **14. jūnijā** dievk. **21. jūnijā** Bībeles stunda. **28. jūnijā** Bībeles stunda.

• **Toronto – Sv. Jāņa ev. lut. latv. dr.:** (200 Balmoral Ave, Toronto, ON M4V 1J6), tālr.: 416-921-3327, e-pasts: baznica@bell-net.ca. Māc. prāv. Dr. Fritz Traugott Kristbergs, tālr.: 905-827-8326, e-pasts: fritz.kristbergs@sympatico.ca. Māc. Dr. Anita Gaidē, tālr.: 905-477-7042, e-pasts: aigaide@yahoo.com. Diakone Aina Avotiņa, tālr.: 416-920-8491, e-pasts: avotinsa@aol.com. Dr. pr. Kārlis A. Jansons, tālr.: 905-338-5613, e-pasts: kjan27@gmail.com. Pr. vietn. Gunta *Reynolds*, tālr.: 416-602-7176, e-pasts: vanadze@hotmail.com. Dāmu kom.pr. Maija Sukse, tālr.: 416-221-4309, e-pasts: sukse@sympatico.ca

• **Vašingtonas (DC) latv. ev. lut. dr.:** Draudzes nams (400 Hurley Ave, Rockville, MD 20850-3121), tālr.: 301-251-4151, e-pasts: dc-draudze@verizon.net. Info: www.dcdraudze.org Mācītāja prāv. Anita Vārsberga Pāža, mob. tālr.: 301-302-3270, e-pasts: macaniv@tvp@gmail.com.

IZDEVĪGI
APDROŠINĀJUMI
JUMS
UN
JŪSU
ĢIMENEI

www.LRFA.org 215.635.4137 info@LRFA.org

• **Džamaikpleinas Trīsvienības latv. ev. lut. dr.:** *Unitarian Congregational Parish of Norton* (2 W Main St, Norton, MA 02766). **Katru svētdienu** 11:00 dievk. ar dievg. Kalpo mācītājs Dr. Jānis Keggi, dr. sekretāre Zigrīda Kručkova, tālr.: 617-323-0615.

• **Filadelfijas latv. ev. lut. Sv. Jāņa dr.:** (301 N Newtown Street Road, Newtown Square, PA 19073), tālr.: 610-353-2227. Visi dievk. notiek 10:00. **7. jūnijā** 11:00 angļu val. dievk. ar Sv.vak. **14.**

un Ilze *Larsen*. **14. jūnijā** Aizvesto piemiņas dienas dievk. ar dievg. māc. A. *Graham*. **21. jūnijā** dievk. angļu valodā, māc. A. *Graham*. **28. jūnijā** dievk., māc. A. *Graham*.

• **Klīvlandes Apvienotā latv. ev. lut. dr.:** (1385 Andrews Ave, Lakewood, OH 44107). **Katru svētdienu** 11:00 dievk. Bībeles stundas 10:00 notiek katra mēneša otrajā un ceturtajā trešdienā. **Baptistu dr.** dievk. notiek **svētdienās** 14:30.

• **Lankastera: Mt. Calvary Lut-**

18326-7248), tālr.: 570-629-6349, e-pasts: ziedonis@ptd.net

• **Mančesteras latv. ev. lut. dr.:** (21 Garden St, Manchester, CT 06040). Dr. pr. Astra Vilinskis, tālr.: 413-568-9062. **13. jūnijā** 12:00 Aizvesto piemiņas dienas dievk., diak. Indriķis Kaņeps.

• **Milvoku latv. ev. lut. Sv. Trīsvienības dr.:** (1853 N 75th St, Milwaukee, WI 53213), tālr.: 414-258-8070. Prāv. L. Zušēvica, tālr.: 414-421-3934, e-pasts: pas-torlauma@gmail.com, Dr. pr. S.

Mūsu mīļā 31.c. filistre

INESE KRĀDZIŅA-TĪSIŅA,
dzim. DZELZKALNE

Dzimusi 1917. gada 29. jūlijā, Rīgā,
mirusi 2015. gada 30. maijā, Seal Beach, CA

Par viņu sēro

KORPORĀCIJA DAUGAVIETE

Mūžībā aizgājusi mūsu mīļā māmiņa,
vecmāmiņa un vecvecmāmiņa

AIJA ŠVĀNS,
dzimusi APARNIEKS

Dzimusi 1921. gada 19. jūlijā Rīgā, Latvijā,
mirusi 2015. gada 23. maijā South San Francisco, CA, USA

Viņu dziļā mīlestībā un sērās piemin

DĒLS VALDIS AR SIEVU JEANETTE UN DĒLS IMANTS AR SIEVU ASTRIDI
MAZMEITA INTA AR VĪRU STUART UN MAZMAZBĒRNI HALEY, ERIK UN LAUREN
MAZDĒLS ERIKS AR SIEVU JENIFER UN MAZMAZBĒRNI SOPHIA UN ANDREW
MAZDĒLS VITO AR SIEVU ELIZABETH UN MAZMAZBĒRNI CHRISTOPHER UN OLIVER
MAZMEITAS KAREN UN GINA
RADI UN DRAUGI ASV, BRAZĪLIJĀ UN LATVIJĀ

Daudz ir Dieva dārzos ziedu,
Pacel acis – gaisma mirdz.
Tomēr skaistākais no visiem –
Mātes siltums, mātes sirds.

Dr. pr. Jānis Vītols, tālr.: 703-264-0089. **Svētdienās:** 9:15 Latviešu skola, 10:00 Zaķīši, 11:00 dievk. Kafijas galds. Grāmatu galds. Iesvētes mācība. **7. jūnijā** Latviešu skolas mācību gada noslēgums. 11:00 Ģimeņu dievk. un izlaiduma sarīkojums. **9. jūnijā** 19:30 DV valdes sēde. **11.-15. jūnijā** DV Centrālās valdes sēde draudzes telpās. **Paziņojums – sākot ar 14. jūniju, vasaras dievk. notiek 10:00, seko kristīga sadraudzība. 14. jūnijā** Aizvesto piemiņas dievk. **21. jūnijā** dievk. laju vadībā. **28. jūnijā** Sv. vak. dievk.

• **Vilimantikas latv. ev. lut. dr. Ebenezer Lut. Church** (96 Oak St, Willimantic, CT), dr. pr. Vija Bachmuts, tālr.: 860-644-3268. **13. jūnijā** 12:00 Aizvesto piemiņas dienas dievk. kopā ar Mančesteras draudzi, diak. Indriķis Kaņeps. **18. jūlijā** 11:00 dievk., māc. Dr. Jānis Keggi. **Sekos Mančesteras**

dr. ārkārtas pilnsapulce par apvienošanos ar Vilimantikas dr. un Mančesteras dr. nosaukuma mainīšanu!

• **Ziemeļkalifornijas latv. lut. dr. Sanfrancisko** (425 Hoffman Ave, San Francisco).

San Jose-Los Gatos (16548 Ferris Ave, Los Gatos).

Oklande Resurrection Luth. Church (397 Euclid Ave, Oakland).

Burlingema, Labā Gana baznīca (301 Burlingame Ave).

Saratoga (12635 Indio Ct, Saratoga, CA 95070).

Sakramento Lutheran Church of the Cross (4465 H Str, Sacramento).

Lūgums sūtīt SARĪKOJUMU un DIEVKALPOJUMU ziņas uz e-pastu: rasma@laiks.us, vēlākais – svētdienās. Kārtējam avīzes numuram ziņas uz redakciju tiek nosūtītas PIRMDIENĀS.

NEKROPOLE

PERSONU, NOTIKUMU UN KAPU KULTŪRVĒSTURISKA ENCIKLOPĒDIJA

Aicinām atbalstīt virtuālo enciklopēdiju

Nekropole.info arī materiāli,

veicot mērķa ziedojumus. Šis ir unikāls projekts, kuŗam nav analoga pasaulē. Mēs tveram pasaules aizejošo vēsturi, par centrālo asi, ap kuŗu viss griežas, liekot Latviju.

Tas varbūt ir ambiciozi, bet – kuŗš gan darīs, ja ne mēs paši?!

Skatiet – www.nekropole.info!

*Kad vakaram tavam neaust vairs rīts,
Kad mūžības gājiens izzvanīts,
Tad dvēsele brīva mūžībā iet,
Kur saule nekad vairs nenoriet.*

2014.- 2015. gadā mūžībā aizsauktas mūsu mīļās filistres

17.c., fil! Ērika Zeltiņš, dzim. Akermanis

Dzimusi 1912. gada 4.martā,
mirusi 2015. gada 4.martā

27.c., fil! Velta Veibrants

Dzimusi 1916. gada 14. decembrī,
mirusi 2014. gada vasarā

32.c., fil! Elita Gobiņa

Dzimusi 1932. gada 13. jūnijā,
mirusi 2014. gada 30. jūnijā

32.c., fil! Vija Kārklīņš, dzim. Lejnīeks

Dzimusi 1929. gada 16. aprīlī,
mirusi 2014. gada 10. septembrī

43.c., fil! Brigita Muzikante, dzim. Krulls

Dzimusi 1940. gada 12. augustā,
mirusi 2015. gada 13. janvārī

56.c., fil! Sarma Lielais

Dzimusi 1945. gada 10. februārī,
mirusi 2015. gada 17. martā

64.c., fil! Ilze Zutis

Dzimusi 1951. gada 6. augustā,
mirusi 2014. gada 1. augustā

76.c., fil! Iraida Olekalns, dzim. Andrejevs

Dzimusi 1935. gada 26. janvārī,
mirusi 2015. gada 2. aprīlī

105.c., fil! Ausma Dūle

Dzimusi 1937. gada 19. janvārī,
mirusi 2015. gada 1. martā

Ar gaišām domām piemin studenšu korporācija Dzintra

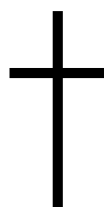
Mūžībā aizgājis mūsu mīļais vīrs, papiņš, opīts, brālis, radnieks

TĀLIVALDIS DUMPIS

Dzimis 1937. gada 15. aprīlī Rīgā,

miris 2015. gada 28. maijā Rīgā

Mīlestībā viņu pieminēs
SIEVA ZĪLE, MEITAS LĪZĪTE UN DIĀNA AR VĪRU VILHELMU
MAZBĒRNI VILIS UN ALEKS
BRĀLIS JURIS AR SIEVU ALICE UN MEITU JACKIE AR ĢIMENI
MAIJA UN FRED WOLF
INESE, MĀRIS UN RIČARDS ZAĶI

Korporācijas Talavija filistrs

INDULIS KANCITIS,

dzimis 1933. gada 24. oktobrī Rīgā,

2015. gada 19. maijā pievienojās Aizsaules talaviešu saimei

Sēro 1956. gada II semestra coets:
ARTURS BLAUZDA, MARGERS CAUNE, JURIS ERMANIS, EDUARDS LEMANIS
JĒKABS LIELKOKS, MODRIS PUDISTS, ANTONS ŠVARCS, JĀNIS VANAGS
MĀRIS VENNERS

Saldu dusu, mīļais konfuksi

Mūžībā aizgājis

OJĀRS BITTE

Dzimis 1933. gada 29. novembrī Rīgā, Latvijā,

miris 2015. gada 27. aprīlī Bloomfield, Michigan

Mīļā piemiņā paturēs
SIEVA MĀRA
ARĪ RADI UN DRAUGI LATVIJĀ

Mūžībā aizgājusi zobu higiēniste

SARMA MĀRA LIELAIS

Dzimusi 1945. gada 10. Februārī,

mirusi 2015. gada 16. martā West Bloomfield, Michigan

Dziļās sērās
BRĀLIS JĀNIS AR LIGITU ASV
MĀSĪCA GUNTA MIKELSONS AR ĢIMENI LATVIJĀ

Mīlestība nekad nebeidzas

LATVIJAS SPORTISTI AMERIKĀ

Detroitas latviešu golfa apvienības 26. sacīkstes

Šogad Detroitas latviešu golfa apvienība bija izvēlējusies mainīt gadskārtējo sacīkšu vietu. 16. un 17. maijā tās notika Mičiganas pilsētīnās Farmington Hills golfa laukumā Glen Oaks. Sacīkstēs piedalījās 67 spēlētāji no Mičiganas un citām pavalstīm – Ilinoisas, Ohaio, Indianas, Ņūdžersijas, Dienvidkarolīnas, un Kanadas. (Illinois, Ohio, Indiana, New Jersey, South Carolina). Dalībnieku skaits šogad nedaudz sarucis, tomēr vēl aizvien viens no lielākajiem 26 gadu laikā, kopš notiek spēles Detroitā. Jaunais golfa laukums atrodas tikai jūdži no Sv. Pāvila sabiedriskās zāles un hoteliem, un varbūt ērtais izvietojums nākamajā gadā mudinās vairāk spēlētāju dalībai sacīkstēs.

Sestdienas korporāciju golfa sacensībās uzvarēja korp. Patria ar vienības rezultātu 77.50. No vienības 11 spēlētājiem trīs labākie bija Ivars Melnbārdis (83), Eduards Robežnieks (84) un Māris Lenšs (85).

Fritz Kristbergs, kā korp. Ven-

Korporācija Patria – korporāciju sacensību uzvarētāja

tonia pārstāvis, sestdienas sarīkojuma laikā pasniedza Ventonias ceļojošo kausu korp. Patria vienībai.

Otrajā vietā ierindojās korp. Lettonia, vienības rezultāts 89.67. Vienībā spēlēja Andris Runka (82), Atis Markovs (93) un Laris Galejs (94).

Trešo vietu ieguva korp. Lettgallia, vienības rezultāts 102.67. Spēlētāji – Eriks Velkme (101), Jānis Auziņš un Dzintars Abuls (104).

Latvijas kausu divu dienu sacensībās otro gadu pēc kārtas izcīnīja Andris Lizenbergs no Evanstonas, IL ar rezultātu 155, meistaru klasē otro vietu ieguva Eduards Robežnieks (157), trešajā vietā Jeff Bucher (157).

Atklātā A klasē labākais bija

Māris Lenšs (171), otrais – Kārlis Memenis (181), trešajā vietā – Davids Zadvinskis (182).

Atklātā B klasē pirmais bija Juris Pružinskis (200), otrajā vietā Eriks Krievs (208), trešajā – Toms Brože (211).

Senioru A klasē pirmo vietu ieguva Andris Strīpnieks (181), otro – Modris Pudists (187), trešo – Atis Markovs (192).

Senioru B klasē labākais bija Fritz Kristbergs (199), otrais – Dzintars Abuls (203), trešais – Agris Robežnieks (205).

Dāmu klasē labākā bija Susan Brože (204), otrajā vietā Vija Markova (210), trešajā – Laima Stede (224).

Pēc sestdienas spēles sarīkojuma spēlētājus, viņu draugus un

citrus viesus uzrunāja Detroitas latviešu golfa apvienības priekšnieks un sacīkšu galvenais rīkotājs Modris Ejups. Viņš pateicās visiem palīgiem, kas gādāja par garšīgajām vakariņām, atspirdzinājumiem un visu klātesošo lab sajūtu.

Sacīkstes katru gadu atbalsta Latvijas korporāciju apvienība (LKA), studentu korporācijas, Vidējo valstu latviešu sporta pārvalde (VVLSP), vairākas firmas un daudz individuālo ziedotāju. Savukārt Detroitas latviešu golfa apvienība katra uzvarētāja vārdā ziedoja naudas summu Gaŗezeram.

Informāciju sagatavoja
ANDREJS BROŽE

NHL klubs piedāvā līgumu Mikam Indrašim

Nacionālās hokeja līgas (NHL) klubs Ņujorkas Islanders piedāvājis līgumu un savā sastāvā vēlas redzēt latviešu uzbrucēju Miku Indraši, vēstī portāls *Championat.com*. Iepriekšējās trīs sezonas Indrašis pavadīja Kontinentālās

Miks Indrašis

hokeja līgas (KHL) klubā Rīgas Dinamo. Pēc aizvadītās sezonas viņš kļuva par brīvo aģentu.

Vilinošu piedāvājumu 24 gadus vecajam Indrašim izteicis kāds cits KHL klubs, kas atbilstot spēlētāju prasībām. Indraša sapnis joprojām ir spēlēt NHL, tādēļ viņš gatavs atteikties no KHL lielās naudas un doties iekārt Ziemeļameriku. Pagājušās sezonas 59 KHL meistaracikšu spēlēs Indrašis guva 16 vārtus un izdarīja 15 rezultatīvas piespēles partneriem. Visās trijās KHL sezonās latvietis bija gana rezultatīvs un sevi apliecinājis kā meistarīgu spēlētāju.

Ziemeļamerikā finišam tuvojās arī Amerikas Hokeja līgas (AHL) izslēgšanas turnīrs. Kaldera kausa finālā vietu jau nodrošinājis Mančestras 'Monarchs' hokejisti, bet divu soļu attālumā no vieta starp labākajām divām komandām ir Utikas Comets, kuŗu būtu pārstāvējis arī **Ronalds Ķēniņš**, ja pirms tam nebūtu iedzīvojies savainojumā. Ronalds Ķēniņš sezonas otro pusi pavadīja Nacionālās hokeja līgas (NHL) klubā Vankūveras Canucks, bet pēc komandas izkrišanas no Stenlija kausa pastāvēja divas iespējas – latvietis tiek nosūtīts uz AHL cīņām par Kaldera kausu vai brauc palīdzēt Latvijas izlasei pasaules meistaracikstēs. Beigās nepildījās neviena no versijām, jo pēdējās NHL spēlēs Ronalds bija guvis savainojumu.

LATVIJAS SPORTISTI LATVIJĀ UN PASAULĒ

Rīgas Kausu izcīnā izpilda olimpisko normatīvu

Rīgas Kausu izcīņas sacensībās vieglatlētikā šogad piedalījās četru kontinentu 21 valsts vieglatlēti. Augstvērtīgāko rezultātu sasniegta šķēpmetējs **Rolands Štrobinders**. Viņš izpildīja normatīvu 2016. gada Riodežaneiro Olimpiskajām spēlēm.

Rolands Štrobinders

Štrobinders jau pirmajā metienā sasniegta teicamu rezultātu – 82,83, tikai par 17 centimetriem atpaliekot no personiskā rekorda. Trešajā mēģinājumā Rolands ne tikai sasniegta labāko rezultātu, bet arī pārspēja personisko rekordu (83,10) un sasniegta Riodežaneiro Olimpisko spēļu normatīvu – 83,37 m. Pēc ne tik sekmīga ceturta metiena Štrobinders nolēma atteikties no piektā un sestā mēģinājuma.

No pārējiem Latvijas šķēpmetējiem Ainārs Kovals ieguva ce-

turto vietu – 78,90 un Zigismunds Sirmāis bija piektais – 78,34. Jaunus personiskos rekordus sasniegta arī Jānis Svens Grīva – 76,23 un Gatis Čakšs – 76,07.

Rīgas Kausus izcīnīja sešas disciplīnas. Trīs no sešiem Kausiem palika pašu mājās: Rolands Štrobinders – šķēpa mešana, Aiga Grabuste – tāllēkšana un Gunta Latiševa-Čudare – 200 m. Divus kausus izcīnīja Krievijas vieglatlēti – V. Kopeikins – tāllēkšanā un M. Sidorovs – lodes grūšanā. Viens kausu ceļos uz Islandi, jo šķēpa mešanā sievietēm uzvarēja A. Hjalmsdotira.

1500 m skrējienā sievietēm trešo vietu izcīnīja Jeļena Prokopčuka, kuŗa gatavojas Eiropas kausa izcīņas sacensībām 10 000 m distancē.

Tāllēkšanā vīriešiem uzvarēja krievs Vasilijs Kopeikins (7,71), trešajā vietā ierindojās Jānis Leitis – 7,60. Dāmu konkurencē uzvarēja Aiga Grabuste – 6,62. Māra Grīva ar 6,13 m tālu lēcieni ierindojās piektajā vietā.

Sacensībās sasniegti divi jauni „Kausu” rekordi: 3000 m šķēršļu skrējienā – S. Litoučiks (Baltkrievija) – 8:50,31 un lodes grūšanā sievietēm – Paulina Guba (Polija) – 17,20 m.

100 m sprintā otro vietu ar 10,55 sekunžu ātru skrējieni izcīnīja Jānis Mezītis. 400 m barjerskrējienā trešo vietu ieguva Jānis Baltušs – 51,91. 100 m paraolimpiskajā skrējienā par uzvarētāju kļuva Londonas paraolimpisko spēļu dalībnieks Edgars Kļaviņš – 11,79.

Sasniegts jauns Latvijas rekords septiņcīņā

Latvijas daudzciņņiece **Laura Ikauniece-Admīdiņa** prestižajās sacensībās Austrijas pilsētā Gecisā laboja valsts rekordu septiņcīņā. Summā Ikauniece-Admīdiņa nopelnīja 6436 punktus, sev un Aigai Grabustei piederošo rezultātu labojot par 22 punktiem.

Laura Ikauniece-Admīdiņa

Pirmajā disciplīnā – 100 m barjerskrējienā – Laura finišēja pēc 13,66 sekundēm, kas starp 29 dalībniecēm bija 13. rezultāts. Augstlēkšanā viņa pārvarēja 1,83 m (8. v.), lodes grūšanā sasniegta – 12,80 m (26. v.), 200 m skrējienā – 24,06 (10.v.). Pēc četrām disciplīnām Ikauniece-Admīdiņa summā bija iekrājusi 3732 punktus, kas pēc pirmās dienas ļāva ieņemt 12. vietu starp 28 konkurentēm. Sacensību turpinājumā tāllēkšanā Latvijas sportiste sasniegta desmito labāko rezultātu – 6,18, šķēpa mešanā – 50,84 (3.v.), 800 m skrējienā veica divas minūtes un 12,85 sek. (7.v.). Kopvērtējumā – astotā vieta.

Iepriekšējais valsts labākais re-

zultāts bija 6414 punkti. 2011. gadā šādu punktu summu savāca Aiga Grabuste, bet 2012. gada Olimpiskajās spēlēs panākumu atkārtoja Ikauniece-Admīdiņa. Latvijas rekorda labojums ļāva Ikauniecei-Admīdiņai arī nodrošināt vietu 2016. gada Olimpiskajās spēlēs Riodežaneiro. Kvalifikācijas normatīvs ir 6200 punkti.

Latvijas šķēpmetēja **Madara Palameika** izcīnīja trešo vietu Dimanta līgas sacensību 3. posmā ASV pilsētā Jūdžinā – 62,85 m.

Latvijas vadošais kārtslēcējs **Mareks Ārents** izcīnīja ceturto vietu Vācijā notikušajās vieglatlētikas sacensībās. Ārents spēja pārvarēt latīņu, kas bija novietota 5,50 m augstumā, vēlāk nepārlēcot 5,60 m augstumu un ieņemt ceturto vietu. Marekam neizdevās izpildīt pasaules meistaracikšu normatīvu (5,65). Riodežaneiro Olimpisko spēļu normatīvs ir 5,70 m.

Plūdmales volejbols

Maskavā *Grand Slam* sērijās sacensībās plūdmales volejbolā piedalījās vairāki Latvijas pāri. Vissekmīgāk startēja Aleksandrs Samoilovs/Jānis Šmēdiņš. Pēc divām uzvarām un viena zaudējuma kvalifikācijas sacensībās viņi iekļuva pamatsacensībās un nokļuva līdz astotdaļdaļfinālam, kur ar 0:2 (17:21, 24:26) zaudēja slavenajiem braziliešiem Emanuelu Regu un Rikardu Santušu.

Kopvērtējumā Latvijas plūdmales volejbolistiem **astotā** vieta.

Jānis Šmēdiņš un Aleksandrs Samoilovs

Kvalifikācijas turnīra pirmo kārtu nepārvarēja Mārtiņš Pļaviņš/Hermans Egleskalns un Ruslans Sorokins/Aleksandrs Solovjevs.

Ainārs Ķiksis labo pasaules meistaruru

Latvijas treka riteņbraucējs Ainārs Ķiksis Maskavā laboja sev piederošo pasaules meistaruru rekordus 200 m gaitā. Jaunais rekords tagad ir 10,153 sekundes.

Ainārs Ķiksis

Valmierā augušais sportists pēdējo gadu laikā kļuvis par pasaules un Eiropas meistaruru čempionu, kā arī labojis visu meistaruru grupu absolūto rekordus 200 m gaitā. Līdzšinējais rekords bija 10,187 sekundes.

Sporta ziņas sakopojis
P. KARLSONS